

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Secvnda Actio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Depositores vocum nouitatis quæ facta est, domine roborata. Piam da vitam eis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pax Dei sit cum omnibus nobis. Amen.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς ἡγουμένης καινοφωνίας κύριε κράτωσον. Δύσεβῃ κύριε ζώω αὐτοῖς δδς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰρήνη τῷ θεοῦ ἔστω μὲν πάντων ἡμῶν.

ANNO CHRISTI 787.

SECUNDA ACTIO.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri, imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irene Deo coronatæ matris eius, anno consulatus eorum octauo, sexto Kalendas Octobrias, indictione XI.

Conueniente sancta & vniuersali Synodo, quæ per diuinam gratiam & piam sanctionem eorundem Deo confirmatorum imperatorum congregata est in Nicensium clara metropoli Bithyniensium provincie, id est, Petro reuerendissimo primo presbytero sanctissimæ Romanæ ecclesiæ sancti apostoli Petri, & Petro reuerendissimo presbytero & monacho & abbate venerabilis monasterii sancti Sabbæ Romæ siti, retinentibus locum apostolicæ sedis almi & beatissimi archiepiscopi senioris Romæ Hadriani; & Tarasio almo & sanctissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopoleos nouæ Romæ, * & Ioanne ac Thoma reuerendissimis presbyteris monachis & vicariis apostolicarum sedium orientalis dioceseos; sedentibusque ante sacratissimum ambonem templi

* Gr. ad. Et episcopis qui cum eis erant,

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, βασιλείας τῶν δύσεβῶν καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν δεσποτῶν Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ θεοσεβίου μητρὸς, ἔτους ὀγδόου τῆς αὐτῶν ἑορταίας, περὶ ἕξ καλῶν Ὀκτωβρίων, ἰνδικιώνος ἐνδεκάτης.

Συμελωδοῦσης τῆς ἀγίας ἑοικουμένης συνόδου, τῆς κατὰ θεῖαν χάριν ἑοσεβῆς διάταξης τῶν αὐτῶν δεοκροφῶν βασιλέων σωμαθροιάσεως ἐν τῇ Νικαίᾳ λαμπερᾷ μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ποτεσι Πέτρου τοῦ ἀλαβεράτου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Πάυλου ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου ἀποστόλου Πέτρου, καὶ Πέτρου τοῦ ἀλαβεράτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς κατὰ Πάυλου διαγωγῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Σάββα, ἐπεχόντων τὸ πῶτον τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ καὶ Ταρασίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, ἃ τῶν αὐτῶν ἐπισκόπων, καὶ Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ τῶν ἀλαβεράτων πρεσβυτέρων μοναχῶν καὶ ποποτηρητῶν τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως· καθεδέντων τε περὶ τοῦ ἱεροτάτου ἀμβωνος τοῦ ναοῦ

τολικῆς διοικήσεως· καθεδέντων τε

Depositores vocum nouitatis quæ facta est, domine roborata. Piam da vitam eis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pax Dei sit cum omnibus nobis. Amen.

Τοῖς καθερέταις τῆς ἡγουμένης καινοφωνίας κύριε κράττων. Δύσεβῃ κύριε ζωῶν αὐτοῖς δός.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰρήνη τῆς θεοῦ ἔστω μετὰ πάντων ἡμῶν.

ANNO CHRISTI 787.

SECUNDA ACTIO.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri, imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irene Deo coronatæ matris eius, anno consulatus eorum octauo, sexto Kalendas Octobrias, indictione XI.

Conueniente sancta & vniuersali Synodo, quæ per diuinam gratiam & piam sanctionem eorundem Deo confirmatorum imperatorum congregata est in Nicensium clara metropoli Bithyniensium provincie, id est, Petro reuerendissimo primo presbytero sanctissimæ Romanæ ecclesiæ sancti apostoli Petri, & Petro reuerendissimo presbytero & monacho & abbate venerabilis monasterii sancti Sabbæ Romæ siti, retinentibus locum apostolicæ sedis almi & beatissimi archiepiscopi senioris Romæ Hadriani; & Tarasio almo & sanctissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopoleos nouæ Romæ, * & Ioanneac Thoma reuerendissimis presbyteris monachis & vicariis apostolicarum sedium orientalis dioceseos; sedentibusque ante sacratissimum ambonem templi

* Gr. ad. Et episcopis qui cum eis erant.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, βασιλείας τῶν δόσεβων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν δεασοτῶν Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτῆς θεοσεβίου μητρὸς, ἔτους ὀγδόου τῆς αὐτῶν ἑσπερίας, περὶ ἕξ καλῶν Ὀκτωβρίων, ἰνδικιώνος ἐνδεκάτης.

Συμελωδούσης τῆς ἀγίας ἐοικυμένης συνόδου, τῆς κατὰ δειὰν χάριν ἐδύσεβης δεασίμα τῶν αὐτῶν δεοκροτῶν βασιλείων συναθροισθείσης ἐν τῇ Νικαίᾳ λαμπερᾷ μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ποτεσι Πέτρου τοῦ δόλαβεσάτου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Ρώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου ἀποστόλου Πέτρου, καὶ Πέτρου τοῦ δόλαβεσάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς κατὰ Ρώμην διαγοῖς μονῆς τοῦ ἀγίου Σάββα, ἐπεχόντων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου δεχριστοκόπου τῆς πρεσβυτείας Ρώμης Ἀδριανοῦ καὶ Ταρασίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου δεχριστοκόπου τῆς μεγαλυνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, ἐ τῶν αὐτοῖς ὀπισκόπων, καὶ Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ τῶν δόλαβεσάτων πρεσβυτέρων μοναχῶν καὶ τοποτηρητῶν τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως· καθεδόντων τε περὶ τῆς ἰερωτάτου ἀμβωνος τοῦ ναοῦ

τολικῆς διοικήσεως· καθεδόντων τε

ANNO
 CHRISTI
 787.

τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπωνύμου Σοφίας, συμπαρόντων καὶ ἀπροσμάτων τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ μεγαλοπρεπέστατων δερχόντων, τουτέστι Πετρωῶν τῶν πανθιφίμου διπλοῦ ἱσάτων, πατριάρχου καὶ κόμητος τῆς θεοφυλάκτου βασιλικῆς οὐσμίου, καὶ Ἰωάννου βασιλικῆς οὐσιαίου καὶ λογοθέτου τῆς στρατιωτικῆς λογοθεσίας, καὶ πάσης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ τῶν τῶν πατριάρχων καὶ τῶν θεοφιλεστάτων δερχημανδριτῶν τε καὶ ἡγουμένων, ἐ παντὸς τῆς μοναχικῆς πληροφίας, ποροκειμένων τῶν ἀγίων καὶ ἀρχαίων τῶν θεοδωταγελίων.

Νικηφόρος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ χαρφυλάξ τῆς διαγωγῆς πατριαρχίου ἐφη. βασιλικὸς ἀνδρῶν πορὶ τῶν πυλῶν τοῦδε τῆς σελίδος ναοῦ ἐσηκεν, ὅτι περὶ ἡμετέρας μὲν ἐαυτῶν ὁ ἱεροκόπος Νεοκαισαρείας.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰσελθέτωσαν.

Ὁ λαμπερότατος βασιλικὸς μανδάτωρ εἰσελθὼν ἐφη· ἀπεσάλλω παρὰ τῶν δεσποτῶν τῶν ἀρχαίων, ἵνα ἐνέλικω ὁ ἀλαβέστατος ἱεροκόπος Νεοκαισαρείας πορὶ τῶν θεοσεβῶν καὶ ἀγίων ἡμετέρων συνόδων, ὅν καὶ παρέστησα.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ὁ θεὸς φυλάξει πάντας ὑμᾶς βασιλεῖς ἡμετέρων.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης πρὸς τὸν ἱεροκόπον Νεοκαισαρείας εἶπεν· ὡς ἀγνώστὸς σοὶ παρῆλθεν ἡ ἁγία εἰς τὴν νύξ; ἢ ὡς ἐγνωσμένης κατεφρόνησας; καὶ ἐὰν ὡς ἀγνώστὸς σοὶ παρῆλθε, μὴ ἀμελεῖς τὸ ὄρθρον λόγον μαθεῖν, ὡς περὶ ἐκ ἡμετέρων ὁ δεισφραμμένον.

Concil. Tom. 19.

sanctissimæ magnæ ecclesiæ quæ cognominatur Sophia, presentibus & auscultantibus gloriosissimis & magnificentissimis principibus, id est, Petrona famosissimo exconsule, patricio & comite Deo conferuandi imperialis obsequii, & Ioanne imperiali ostiario & logotheta militaris logothetii, & omni sancta Synodo secundum ordinem in prima actione signatum: presentibus etiam & Deo amabilibus archimandritis & hegumenis, atque omni plenitudine monachica, propofitis sanctis & intemeratis Dei euangeliis.

Nicephorus Deo amabilis diaconus & chartophylax venerabilis patriarchii dixit: Regius homo præ foribus huius venerabilis templi stat, ducens secum episcopum Neocæsariæ.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ingrediantur.

Clarissimus regius mandator ingressus dixit: Missus sum a dominis nostris bonis, ut adducerem reuerendissimum episcopum Neocæsariæ ad piam & sanctam Synodum vestram, & exhibui.

Sancta Synodus dixit: Deus conferuet pios imperatores nostros.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit ad episcopum Neocæsariæ: Vt ignota tibi præteriiit veritas usque nunc? an ut notam tibi hanc parui pendisti? & si ut ignota tibi præteriiit, ne confundaris rectum sermonem ediscere, quemadmodum non es confusus peruersum.

Gregorius reuerendissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Crede, domine, vt ignota: peto autem discere, & vt iubet dominus & sancta Synodus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Dic, quid vis discere?

Gregorius reuerendissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Cum tota hæc caterua vnum dicat & sapiat, & didici & certus sum, quia veritas hæc est, quæ nunc quæritur & prædicatur: ac per hoc ego peto veniam priorum malorum meorum, & volo cum omnibus & illuminari & doceri. Delicta enim & peccata mea immensa sunt: & sicut Dominus ad compunctionem duxerit sacram Synodum & sanctissimum dominum meum, ita fiat.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Num forte quasi velamento astutiæ proprium sensum adumbrare volens, verbis simulatas veritatem, mente autem malignanter operaris?

Gregorius reuerendissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Absit, veritatem confiteor, & non mentior, neque falsum faciam verbum meum.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Debueras a prioribus annis aperire aures tuas, & Paulum diuinum apostolum audire dicentem: *Tenete traditiones quas accepistis siue per sermonem, siue per epistolam nostram.* & rursum Timotheo & Tito scribentem: *Profanas vocum nouitates deuota.* Quid enim profanum & magis vocum nouitas est, quam dicere Christianos idololatrias esse?

2. Theff. 2.

1. Tim. 6. & Tit. 2.

Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε· πίστευσον δέσποτα, ὡς ἀγνώστος· αἰτῶ δὲ μαθεῖν, καὶ ὡς κελεύει ὁ θεσπότης ἡ ἀγία συνόδος.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· λέγε, τί θέλεις μαθεῖν;

Γρηγόριος ὁ ἀλαβείστατος Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· ὡς οὐκ ἔγνωσα ἢ ὁμῆγυρες αὐτῆ ἐν λαοῖς καὶ φρονεῖ, ἔμαθον ἔμπληροφροσύνῃ, ὅτι ἡ ἀλήθεια αὐτῆ βῆν, ἡ νυνὶ ζητοῦμένη ἔκρησασθῆναι. Ἐὰν τοῦτο καὶ γὰρ αἰτῶ συγγνώμην τῆς περὶ μου κακῶν, καὶ θέλω μὴ πάντων ἔκφυγῶν ἀδικημάτων καὶ τῶν ἀμειψιμάτων μου ἀμετρήσθαι. Ἐὼς ὁ θεὸς κατανώξει τὴν ἱερὰν συνόδον καὶ τὸ πανάγιον θεσπότην.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· μήπως ὡς παραπετόματι πανούργου τὸ σὸν φρόνημα συσκοπῶν θέλων, ῥήματα σχηματίζῃ τῶν ἀληθειῶν, περὶ δὲ τοῦ νοῦ κακουργεῖς;

Γρηγόριος ὁ ἀλαβείστατος Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε· μὴ γήροιστο· τὴν ἀλήθειαν ὁμολογῶ, ἔοὐ μὴ ψεύσωμαι, οὐδὲ μὴ ῥαδιουργήσω τὸ λόγον μου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὦ φίλες ἐν τῆς ἀνέκαθεν χροῶν ἀνοίξαι σου τὰ ὦτα, ἔκ Πάυλου τῆς θεοῦ διποστολοῦ ἀκοῦσαι λέγοντος· κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, αἷ παρελάβετε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. καὶ πάλιν Τιμοθέω ἔκ Τίτῳ γραφοντῶ· τὰς βεβήλους καινοφωνίας ἀφαιτέσθαι, τί βεβηλότρον, ἢ τί καινοφωνότρον τῶν λέξαν Χριστιανούς εἰδωλολατρήσθαι;

ANNO
CHRISTI
787.

Γρηγόριος ὁ δὲ λαβείσατος Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· κακὸν ἡμῶν, ἔμοιγε ὁμοιοτρόμη, κακὸν ἡμῶν· ἀλλ' οὕτως ἐπαράχθη, καὶ οὕτως ἐπαράξαμεν. ἔτι διὰ τὸ αἰτοδομῆν συγγνώμην τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. ὁμοιοτρόμω δέσποτα ἐμπαροῦσεν τῆς ημιωπάτης ἀγιοσωμῆς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀγίας συνόδου, ὅτι ἡμῶν ὁμοιοτρόμω, ἔτι ἡμῶν ὁμοιοτρόμω, ἔτι κακῶς ἐπαράξαμεν. καὶ συγγνώμην αἰτοδομῆν παρὰ τούτου.

Ταρασίσιος ὁ ἀγιοπάτος πατριάρχης εἶπε· λέγει μὲν, ἵνα τῆ ἐξῆς ἀκροάσῃ μὲν λιβέλλου πάλιν τὰ κατ' αὐτὸν γνώμην.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ὡς κελεύει ἡ ἀγιοσωμῆ σου, ὁ παροῦστος Ἐπίσκοπος μὲν λιβέλλου ἐλάττω ἐν τῆ ἐξῆς παράξει· καὶ κατ' τὸ παριστάμενον παράχθησεται.

Λεόντιος ὁ δὲ κλέσατος βασιλικὸς ἀσκητὴς εἶπε· μέμνηται ἡ πανίερος ἔτι θεοσύλλεκτος σύνοδος, ὡς τῆ παροῦστος ὁμοιοτρόμω συνελθούσῃ τῆς ἡμετέρας ἀνεγνωσθῆσαν τῶν θεοφυλάκτων μεγάλων βασιλέων ἡμῶν· ἐν οἷς ἐνεφέρετο μνήμη τῶν συνοδικῶς ἀποσταλέντων ἡμετέρων παρὰ τῆ ἀγιοπάτου καὶ μακαριωπάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, ἔτι τῶν διαγεσάτων ἱερέων τῆς ἀποστολῆς, ἐν δυοῖς τετραδίοις· ὧν ἔτι νυνὶ παροῦστος ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου παρὰ τὸ παριστάμενον.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνωσθῆσονται ἔτι λιβέλλοι τῆς ὁμοιοπάτου καὶ μακαριωπάτου πάπα Ἀδριανοῦ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης.

Καὶ ἀνέγνω Νικηφόρος ὁ δὲ κλέσατος βασιλικὸς ἀσκητὴς.

Gregorius reuerendissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Malum erat; & confitemur, quia malum erat: sed ita gestum est, & ita gessimus; & ideo postulamus veniam delictorum nostrorum. Confiteor domine coram honorificentia sanctitatis vestræ, & omnium fratrum sanctæ Synodi, quoniam peccauimus, & iniquitatem fecimus, & male patrauimus; & veniam postulamus super hoc.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Dicimus, vt sequenti actione cum libello rursus conueniente, quæ illius sunt agnoscamus.

Sancta Synodus dixit: Vt iubet sanctitas tua, episcopus qui astat, cum libello veniat; & in sequenti actione, secundum quod placuerit, agatur.

Leontius inclytus & regius a secretis dixit: Meminit sacratissima & diuinitus collecta Synodus, qualiter præcedenti conuentu diuinæ literæ lectæ sint Deo conferuatorum nostrorum, in quibus continebatur memoria literarum, quæ synodice missæ sunt a sanctissimo & beatissimo papa senioris Romæ, & venerabilibus summisque sacerdotibus orientis, in duobus quaternionibus: quibus & nunc alatis, suggerimus ad quod placuerit.

Sancta Synodus dixit: Legantur libelli sanctissimi & beatissimi papæ Hadriani senioris Romæ.

Et legit Nicéphorus inclytus & regius a secretis interpretationem literarum Latinarum Hadriani papæ Romani.

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
CHRISTI
787.

HADRIANVS EPISCOPVS seruus seruorum Dei.

Ερμηνεία γραμμάτων Ρωμαϊκῶν Αδριανοῦ τῆς ἀγιωτάτου πάπῃ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης.

* ad. ville-ribus

Dominis piissimis & serenissimis * imperatoribus ac triumphatoribus, filiis diligendis in Deo & Domino nostro Iesu Christo, Constantino & Irenæ Augustis.

Δεασόταῖς βίσεβείταις & γαλιωτάτοις, νικηταῖς, ἑξαπούργοις, τέκνοις ἡγαπημένοις * τῷ θεῷ & κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, Κωνσταντίνῳ καὶ Εἰρηνῇ Αὐγούστοις Αδριανὸς δοῦλος τῆς δούλων τῆς θεοῦ.

2. Cor. 4.

DEVS, qui dixit de tenebris lucem splendescere, qui eripuit nos de potestate tenebrarum per incarnationem Filii sui veri luminis, in quo complacuit omnem plenitudinem deitatis habitare, & per eum renouare omnia, & in ipso pacificans per sanguinem crucis eius sue qua in celis, siue qua in terris sunt; per multiplices diuitias bonitatis suæ, in faciem ecclesiæ suæ respiciēs, vestram præcitam & prædestinatam ferenissimam & imperialem clementiam ad fidei nunc integritatem vocare dignatus est: ita vt omni falsitatis nubilo procul expulso per vos, victicem faciat veritatem. Quantum enim * relationibus vestræ piissimæ tranquillitatis ad nos venientium didicimus, etiam ipso auditu nimis noster exultans releuatus est animus, & tantum iocunditatis gaudium in cor nostrum ascendit, vt lingua humana explicare nullus sufficiat sermo. Quia nimirum magis nobis lætitia de vestris iussionibus nunc orta est, quam dudum pro schismaticorum hæresi mœror affecerit. De his quippe in ipsis venerandis iussionibus vestris referebatur, quæ pridem facta sunt in vestra regali ciuitate propter venerabi-

Coloff. 1.

* Gr. relat. literarum

Ο ΘΕΟΣ ὁ εἰπὼν ἐν σκοτίαις φῶς λαμπρῆσαι, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς τῆς ἄνομίας τῆς σκοτίας διὰ τὸ σαρκώσεως ἑῶν ἀπὸ τῆς ἀληθινοῦ φωτὸς, ἐν ᾧ βίβηκε παῦν τὸ πλήρες ματὸς θεότητος κατοικῆσαι, & δι' αὐτῶν πάντα ἀικανώσεως, καὶ ἐν αὐτῇ εἰρηνώσεως διὰ τῆς αἱματὸς ἑῶν σαυροῦ αὐτῶν τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῆ ὄντα, διὰ τὸ πληθὺς τῆς πλοῦτου τῆς ἀγαθότητος αὐτῶν, ἑπιβλέψας εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, πλὴν ὑμετέρου βίσεβείαν καὶ πρῶτον εἰσομένην γαλιωτότητα τῆς βασιλικῆς ἑπιεικείας εἰς πλὴν τελειότητα τῆς πίστεως καλέσας κατηξίωσεν ἵνα πᾶσαν τὴν φανερῶτητα τῆς ψευδοῦς δι' ὑμῶν καλύψῃ, & φανερώσῃ τὴν ἀληθειαν. μαρτυροῦντες γὰρ τὰ ἑῶν τῆς ὑμετέρας γαλιωτότητος καὶ βίσεβείας καταπεμφθέντα ἡμῶν γραμμάτα, λίαν νυφρώθη ἡ καρδία ἡμῶν, & ποσῶντος ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς ἐνεπλήσθημεν, ὅσῳ ἀνεξοπίνη γλώσσα εἰπεῖν ἐκ βίσεβεί. τοιαύτη γὰρ χαρὰ ἡμῶν ἀνέτειλε διὰ τῆς ὑμετέρας κελώσεως, οἴδμεν ὅτι τῶν πρῶτων γραμμάτων τῆς ἀπίστεως πληξὶν ἐξῆλθε. ὅτι δὲ τῶν ἐν τῇ βίσεβεί ὑμῶν κελώσῃ ἐμφορομένων τῶν πρῶτων γραμμάτων ἐν τῇ ὑμετέρᾳ βασιλείᾳ πόλει ἐνεκεν τῶν σεβασμιῶν

ANNO
 CHRISTI
 313.

εικόνων, ὅ ὅπως Ὁ παρθενόβασιλικό-
 τες ὑμῶν κατέσρεψαν, ἔν ἀπμία καὶ
 ἕβρει κατέστηκαν ἐαυτῶν ἔ αὐτὰς εἶδε
 μὴ λογιθεῖν αὐτοῖς ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐκείνη
 κρείττον ἢ ἢ ἢ αὐτοῖς μὴ ἐμβαλεῖν
 χεῖρας αὐτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅ ὅ
 πας ὁ λαὸς ὁ ὢν ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς
 μέρεσιν ἐπληθήθησαν, ἔ ἐν τῇ ἰδίᾳ βου-
 λήσῃ, ὡς ἔδοξε ἐκάστῳ, ἐχρησάτο αὐ-
 τῆς, ἕως οὗ ὁ θεὸς ἡγήσεν ὑμᾶς βασι-
 λῶν, ὅ ὅ ἐν ἀληθείᾳ ἡγουμένους τὴν
 δόξαν αὐτῶν, ἔ ἐπὶ παραδοθέντα παρὰ
 τῆς ἀγίων ἀποστόλων ἔ πάντων διδα-
 σκάλων κρατεῖν, καὶ πᾶν τὰς σεβα-
 σμίας εἰκόνας, τὰς διὰ τῆς αἰτίας τῆς
 ἀρεσκῆς κατενεχθείσας. ὁ ὅπως δὲ
 διὰ τῆς ἀσεβοῦς ὑμῶν κελύσεως ἄ-
 ρόντες τὸ δόγμα ὑμῶν ἐν τοῖς, τῶ
 παντοδυναμῶν θεῶν ὑπερβυζάντιοι
 ὑπερ τῆς ὑμετέρου κράτους, δόξαν καὶ
 βίχαισιν ἀπέπεμφαν. ποδο δὲ
 ἐν πληροφορίᾳ καὶ πᾶσι βεβαιώσῃ
 εἶδη ἡ θεοπαροβλήτος ὑμῶν βα-
 σιλείᾳ, ὅ ὅ τὸ μέγα ἔργον ποδο, ὅ ὅ ἐπε-
 χρήσατε, εἰτελειώθη διὰ τῆς μεσιτείας
 ὑμῶν, ἔ ἀποκαταστάθη ἡ δόξα ὀρθο-
 δόξια ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτοῖς, καὶ σα-
 δῶσιν ἀσεβασμίας εἰκόνες ἐν τῇ δό-
 χῃ αὐτῶν ἀποκαταστάσῃ, μέποχοι
 γνήσατε τῆ ἐν δία τῇ λήξει πάλαι
 βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου, καὶ τῆς
 * κυρας Ἐλένης, τῆς ἡ ὀρθόδοξον πίστιν
 τρανώσαντων ἔ βεβαιώσαντων, * καὶ
 ὅ ὅ πλεον τὴν ἀγίαν μητέρα ὑμῶν
 καθολικῶν ἔ Ρωμαϊκῶν καὶ πνδ-
 μαϊκῶν ἐκκλησίαν ὑψώσαντων, καὶ
 μετ' ἐκείνοις πάλιν τῶ ὀρθόδοξως παρ-
 θενοβασιλικῶν ὑμῶν καὶ κρατησάν-
 των. καὶ οὕτως ἀναδύχθησεται καὶ
 orthodoxis imperatoribus, utpote caput omnium ecclesiarum, vene-

les imagines, qualiter qui ante
 vos regnauerunt, eas destruxe-
 rint, & in inhonestate atque
 iniuria posuerint. Vtinam non
 illis imputetur: melius enim il-
 lis fuisset non mittere manus eo-
 rum in ecclesiam: & quia omnis
 populus qui est in orientalibus
 partibus, errauerunt, & pro
 sua voluntate vsi sunt illis, vs-
 quequo Deus erexit vos re-
 gnare, qui in veritate quaeritis
 gloriam eius, & quae tradita
 sunt a sanctorum apostolorum
 & omnium simul sanctorum
 magisterio tenere. quas referan-
 tes, & venerabiles imagines ad
 vestrum piissimum imperium
 laudabiliter exaratas reperien-
 tes, atque haereticorum abii-
 cientes vesaniam, seu in diuinæ
 examinationis iudicio princi-
 pum, qui manus miserunt in
 ecclesiam, iaculum deputantes,
 vestram a Deo promotam in
 triumphis imperialem poten-
 tiam infontem esse ab eorum sa-
 uitia prorsus credimus. Vnde
 omnipotentis Dei clementiam
 exorantes, referimus grates sine
 fine, tenentesque ea quae vestra
 sanxit & coepit serenitas perfi-
 cere, constantes estote. Quod si
 perseuerantes permanseritis in
 ea, quam coepistis, orthodoxa
 fide; & per vos in partibus illis in
 pristino statu erectae fuerint sa-
 crae ac venerandae imagines,
 sicut pie memoriae dominum
 Constantinum imperatorem &
 beatam Helenam, qui fidem or-
 thodoxam promulgauerunt, at-
 que sanctam catholicam & apo-
 stolicam spiritualem matrem
 vestram Romanam ecclesiam
 exaltauerunt, & cum ceteris

* L. μακα-
 ρίας
 * L. ἡ τὴν
 ἀγίαν κα-
 θολικὴν
 ἀποστολικὴν
 καὶ ῥω-
 μαϊκὴν
 ἐκκλησίαν
 ὑψώσαντων
 καὶ μετ' αὐ-
 τῶν ὀρθόδοξως
 παρθενοβα-
 σιλικῶν ἐκ-
 κλησίαν ἐκ-
 κρατησάντων.
 * καὶ τῆς
 ἀγίας κα-
 θολικῆς
 ἀποστολικῆς
 καὶ ῥω-
 μαϊκῆς
 ἐκκλησίας
 ὑψώσαντων
 καὶ μετ' αὐ-
 τῶν ὀρθόδοξως
 παρθενοβα-
 σιλικῶν ἐκ-
 κλησίαν ἐκ-
 κρατησάντων.

rati sunt, ita vestrum a Deo protectum clementissimum nomen nouum Constantinum, & nouam Helenam habentes, per quos in primordiis sancta catholica & apostolica ecclesia robur fidei sumpsit, & ad quorum instar vibrantissima, ac in toto orbe terrarum vestra opinatissima in triumphis imperialis fama laudabiliter diuulgatur. Magis autem si orthodoxæ fidei sequentes traditiones ecclesiæ beati Petri apostolorum principis amplexi fueritis censuram, & sicut antiquitus vestri prædecessores sancti imperatores egerunt, ita & vos eam honorifice venerantes, eius vicarium ex intimo dilexeritis corde; potiusque vestrum a Deo concessum imperium eorum secutum fuerit orthodoxam, secundum sanctam Romanam nostram ecclesiam, fidem. Ipse princeps apostolorum, cui a Domino Deo ligandi soluendique peccata in cælo & in terra potestas data est, crebro vobis protector existens, omnesque barbaras nationes sub vestris prosternens pedibus, vbique vos victores ostendat. Etenim eius insignia dignitatis sacra pandat auctoritas, quantaque veneratio eius summæ fedi exhibenda sit a fidelibus cunctis per orbem. Dominus enim eundem clauigerum regni cælorum cunctis præposuit principem; & hoc ab ipso honoratur priuilegio, quo ei clauis collatæ sunt regni cælorum. Iste itaque tam præcellso prælatus honore promeruit confiteri fidem, supra quam fundatur ecclesia Christi. Beatam confessionem beatitudo secuta est præmiorum, cuius prædicatione sancta vniuersalis illustrata est ecclesia, & ex ea ceteræ Dei ecclesiæ fidei documenta sumpserunt. Nam ipse princeps apostolorum beatus Petrus, qui apostolicæ fedi primitus præfedit, sui apostolatus principatum

ἡμετέρον βίσεβέσατον ἔ θεοδώρητον ὀνομανέου Κωνσταντίνου ἔ νέας Ἐλένης, ἐν πάση τῇ οἰκουμένῃ ἐπαμνετώσ διαφημιζόμενον, δι' ὧν ἡ ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ἀνακαινίζεται καὶ μάλιστα ἐὰν τῇ ἀραδόσῃ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς ἐκκλησίας τῆ ἀγίου Πέτρου καὶ Παύλου τῶν κορυφαίων ἀποστόλων ἑξακολουθήσῃ, καὶ ἐναγκαλιστήσῃ βικέριον αὐτῶν, καὶ τῶν ἁγίων πνευματικῶν βασιλέων ἐπιμνησθῶν βικέριον αὐτῶν, ἔ ἡγάπησῃ ἑξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. μνήσῃ δὲ ἡμετέρον θεοδώρητον κράτος τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀγιοπάτιων ἐκκλησιᾶν τῶν κορυφαίων ἀποστόλων, οἷς ἐδόθη ἑξουσία παρ' αὐτῶν τῶν θεοδότην λυεῖν τε καὶ δεσιεῖν ἀμάρτιας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ. καὶ γὰρ αὐτοὶ ὑπερασπασαὶ γρηύσονται τῶν ἡμετέρον κράτος, καὶ πάντα τὰ βαρβάρων ἔθνη τοῖς ἰσχύσιν ἡμῶν ὑποταγήσονται καὶ ὅπου αὐτῶν παρβυθῆτε, νικηταὶ ὑμᾶς ἀναδείξουσιν. αὐτοὶ γὰρ ἁγιοὶ ἔ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων, ἁγιοὶ καθολικῶν ἔ ὀρθοδόξων πᾶσιν ἐναρξάμενοι, ἐβραβεύσαντο ἐδεσμοδέσασαν τῶν αὐτῶν πᾶσιν κρατεῖν πάντας τῶν μετ' αὐτῶν διαδόχοις μέλλοντας γίνεσθαι τῶν θεῶν αὐτῶν, ἔ ἐν αὐτῇ διαμένειν ἕως τῆς σῶτελείας. ἔ οὕτως κρατεῖ ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία, ἔ ἡμεῖς τῶν ἀγίων χερσικτήρας αὐτῶν. ὅθεν καὶ ἕως τῆς σημερινῆς εἰσι περικεκοσμημένοι ἔ

Matth. 16.

ἐκ

ANNO
 CHRISTI
 787.

κεκαλωπιμένηαι αι εκκλησίαι ημῶν
 εν τῷ σεβασμιῶν εικόνων αὐτῶν, κα-
 τὰς καὶ ὁ μακαριώτατος ἔαγιώ-
 τατος πάππας Σίλβεςτρος μάρτυρεῖ
 εν δεξιῇ τῆ ὀρθοδοξίας ημῶν τῷ Χρι-
 στιανῶν, ὅτε ὁ εν δεξιῇ τῆ λήξει πάλα
 Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πῆλιν
 ἐπέστρεψεν. ἡμέρας τῷ ἀφελθούσης,
 καὶ νυκτὸς ἡδὴ γυμνοῦρης, ἐπέστρεψε σω-
 πλὴν γυμνάς. καὶ κομμωθῆναι αὐτῷ, ἰδοὺ
 παρέστησαν αὐτῷ οἱ ἀγιοὶ δόκτοροι, ὅ, τε
 Πέτρος καὶ Παῦλος λέγοντες ἵπτα* ἐπέ-
 στρεψας βασιλεὺς νηπίων αἵματεχυ-
 σίδου γυμνάται περὶ τῆ νοσημάτος οὐ
 ἔχης, ἰδοὺ ἀπεσάλημεν ἄρα Χριστὸς
 διδώσαι σοι σωτηρίαν. ἀκούσον γυνὴ τῆ
 νουθεσίας ημῶν, ἔποίησον πάντα ὅσα
 ἐντελλομένη σοι. ἔπεμψας μετὰ κα-
 λησον Σίλβεςτρον τῆ ἑπίσκοπον ἐκ-
 φυγόντα ἐκ σοῦ διὰ τῆ διαγωγῆν ὃν ἔ-
 χης, ἔσήμερον ὄντα ἐν τῷ ὄρει Σω-
 ρακτῆι κεκρυμμένον ἐν σπηλαίοις πε-
 τρεῶν μετὰ τῆ κλήρου αὐτῷ. αὐτὸς σοι πα-
 ρεσκήψασα κολυμβήθραν βίσεβείας,
 ἐν ἣ βαπτίσας σε, ἔζηήσεται ἐν σοὶ ἰα-
 σις τῆς λέπρας ἔ πάντων τῶν νοσημά-
 των σου. καὶ τοῦτου τῆ ἀγαθοῦ γυμ-
 νοῦρης εἰς σε, βίσεβας ἑπίστρεψον καὶ παν-
 τὸς τόπου τῶν Ρωμαίων ἐκκλησίας
 ἀνακαίνισθῶσαι. σὺ δὲ ἑαυτὸν καθά-
 ρισον, ἀποθέμενος πᾶσαν τὴν τῶν εἰδω-
 λων λατρείαν, ἔ δεῖ μόνω τῷ ἁληθι-
 νῷ προσκυνῆσαι, ἔ καὶ τὸ δέλημα αὐτῷ
 πορεύου. διεγερθεὶς δὲ ἐκ τῆ ὑπνου

Ex l. in e-
 πίστη, hac
 sine Υρε-
 ἔα

ac pastoralis curæ successoribus
 suis, qui in eius sacratissima sede
 perenniter fessuri sunt, dereli-
 quit; quibus & auctoritatis po-
 testatem, quemadmodum a saluatore nostro Domino Deo ei
 concessa est, & ipse quoque suis
 contulit ac tradidit diuino iuf-
 fu successoribus pontificibus,
 quorum traditione Christi sa-
 cram effigiem sanctæque eius
 genitricis, apostolorumque vel
 omnium sanctorum veneramur
 imagines. Ex eo enim quo Chri-
 sti Dei nostri ecclesiæ quietis &
 pacis apertæ sunt fores, hacten-
 usque depictæ ecclesiæ imagi-
 nibus sunt ornata, beato atque
 sanctissimo papa Siluestro te-
 stante. In ipsis enim exordiis
 Christianorum, cum ad fidem
 conuerteretur pius imperator
 Constantinus, sic legitur. Tran-
 acta die, nocturno regi facto si-
 lentio, somni tempus aduenit,
 & ecce adsunt sancti apostoli
 Petrus & Paulus dicentes: Quo-
 niam flagitiis tuis posuisti ter-
 minum, & effusionem innocen-
 tum sanguinis horruisti, missi
 sumus a Christo Iesu Domino
 dare tibi sanitatis recuperan-
 dæ consilium. Audi ergo mo-
 nita nostra, & fac omnia quæ-
 cumque indicabimus tibi. Sil-
 uester episcopus ciuitatis Ro-
 manæ ad montem Soractem,
 persecutiones tuas fugiens, in
 cauernis petrarum cum suis cle-
 ricis latebras fouet. hunc cum
 ad te adduxeris, ipse tibi pisci-

nam ostendet, in quam dum tertio merferit, omnis te valetudo defe-
 ret lepræ. Quod dum factum fuerit, hanc vicissitudinem saluatori
 tuo compensa, vt omnes iussu tuo per orbem totum Romanum ecc-
 lesiæ restaurentur. Tu autem in hac parte purifica te, vt relicta omni
 superstitione idolorum, Deum vnum, qui verus & solus est, adores &
 excolas, & ad eius voluntatem attingas. Exurgens itaque a somno

statim conuocat eos qui obseruabant palatium; & secundum tenorem somni sui misit ad montem Soractem, vbi sanctus Siluester in cuiusdam Christiani agro persecutionis causa cum suis clericis receptus, lectionibus & orationibus insistebat. At vbi a militibus se conuentum vidit, credidit se ad martyrii coronam euocari; & conuersus ad clerum omnem qui cum eo erat, dixit: Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Profectus itaque, vt dictum est, peruenit ad regem, cui nuntiatus cum tribus presbyteris & duobus diaconis introiuit. Ingressus dixit: Pax tibi & victoriæ de celo ministrentur. Quem cum rex alacri animo & vultu placidissimo suscepisset, omnia illi quæ facta, quæ dicta sunt, quæ etiam reuelata sunt, secundum textum superius comprehensum exposuit. Post finem vero narrationis suæ percunctabatur, qui essent isti dii Petrus & Paulus, qui illum visitarent ob causam salutis suæ, & eius latebras detexissent. Siluester respondit: Hi quidem dii non sunt, sed idonei serui Christi, & apostoli electi ab eo, & missi ad inuitationem gentium, vt credentes salutem consequantur. Cumque hæc & his similiter Augusto diceret papa, interrogare cœpit Augustus, vtrumnam istos apostolos haberet aliqua imago expressos, vt ex pictura disceret hos esse quos reuelatio docuerat. Tunc sanctus Siluester misso diacone imaginem apostolorum sibi exhiberi præcipit: quam imperator aspiciens, ingenti clamore cœpit dicere, ipsos esse quos viderat, nec debere iam differre per Spiritû sanctum fa-

παραχρημα συνήξε πάντας τῶν ἐπι-
λαπού αυτῶ, κὶ τὸ σκοπὸν τῆς ἐνυπνίου
αυτῶ ὁδηγήσατο αὐτοῖς, κὶ βίβως ἀπέ-
σπλεν ἐν τῷ ὄρει Σωρακτι, ἐν ᾧ ἦν
ὁ ἀγιος Σιλβέστρος κεκρυμμένος
μὲν τῆς κλήρου αυτῶ, φραζῶν ἐν ἀνα-
γνώσει βίβλων. Ἐὶ δὲ ἰδὼν κύκλωθεν στρα-
τὴν ὀπισθῆτα, εἶπε τῷ κλήρῳ αυτῶ· ἰδὺ
νῦν καρὸς βίβως δεικνύσθαι, ἰδὺ νῦν
ἡμέρα σωτηρίας. καὶ ὁξελθόντι ἐρρέ-
θη αὐτῷ παρὰ τῆς στρατιῆς, ὡς οὐ
ζητεῖται κεφαλῶν. Ἐὶ ἰδὼν πρὸς
τὸ βασιλεῖα μετὰ τριῶν πρεσβυτέ-
ρων καὶ δύο διακόνων, καὶ ἰδὼν αὐτὸν
εἶπεν· εἰρήνη σοι ὦ βασιλεῦ ἐμ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἀνάσσει, κὶ γῆς. ὁ οὐκ βασιλεὺς
ἰλασθῶ ὁμματι κὶ ἀπλήτῃ καρδίᾳ δε-
ξάμενος τῶν λόγων αυτῶ, πάντα ὅσα
ἀπεκαλύφθησαν αὐτῷ, ὁδηγήσατο τῷ
ἀγιῳ Σιλβέστρο. μὲν γὰρ αὐτῷ ὁξηγη-
σιν ἠερότησιν αὐτῶν ὁ βασιλεὺς λέγων·
οὐκ εἶδον Γέζον Ἐ Παῦλον, ποῖοι θεοὶ εἰ-
σιν; ὁ δὲ ἀγιώτατος Σιλβέστρος δόκωρι-
θεὶς, εἶπεν αὐτῷ· οὗτοι μὲν θεοὶ ἐκ εἰσῶ,
δοῦλοι δὲ κὶ μαθηταὶ τυχελοισι ἔκωρῖς
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐκ ὁξελέξατο εἰς
τὸ ὀπισθέρηαι πάντα τὰ ἔθνη πσεύειν
εἰς αὐτῶν. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, πάλιν ἠ-
ερότησιν αὐτῶν, εἰ ἄρα εἰσὶ ποδ ποτε αἰ-
ἰσελαί αὐτῶν. τότε ὁ ἀγιος Σιλβέστρος
Χποσεύλας διάκωνον, ἐπέστρεψεν αὐτῷ
ἐνέσαι τὰς τῶ ἀγιῶν Χποσεύλων εἰκόνας.
αὐκ ἰδὼν ὁ βασιλεὺς μετὰ ἄλλων ἐμεγα-
λάσεν· οὗτοι εἰσιν οὐκ εἶδον ἐν ὁξάμα-
τι, κὶ ἐκέπη δυασισῶ· γνέστω κολυμ-
βήθρα τῆς σωτηρίας μου. καὶ γνο-
μήης κολυμβήθρας, ἐβαπείσθη, καὶ
παραχρημα ἰδῆθη. καὶ ἀναμνηθεὶς

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἡ ἀγαθὸς οὐ ἔπαυεν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ κει-
 νος ποιῆν ἐκκλησίας ἀνασηλῶν ἐν αὐ-
 ταῖς ταῖς αὐταῖς σεβασμίας εἰκόνας, εἰς
 σέβας ἔ ἀνάμνησιν τῆς ἐνανθρωπήσαν-
 τος κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ παι-
 των τῶν ἀγίων ὡς ἐπιστρέψαι * ὁ
 χριστιανισμὸν εἰς φῶς ἔ ἀλήθειαν καὶ
 πόδον τῆς θεϊκοῦ σεβασματός, καὶ ἀ-
 παλλαγῆναι πάντας ἐκ τῆς τῶν ἐθνῶν
 εἰδωλολατρίας καὶ δαιμόνων πλά-
 νης καὶ οὗτος ὁ ἀγιὸς Γρηγόριος ὁ
 διάδοχος τῶν ἀποστόλων ἐκήρυξε, τῆς
 πάντας ἀνθρώπους ἀρχαίματτοις καὶ
 μὴ διωκόμενοι ἀναγνῶναι, θεωρεῖν
 ταῖς ἀγαθὰς ἰσορίας, καὶ δι' αὐ-
 τῶν ἀναγεῖν πρὸς θεόν καὶ ἀνά-
 μνησιν τῆς ἐνανθρωπήσαντος κυ-
 ρίου καὶ δεσποτοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ πάντες ὁ ὀρθόδοξοι ἔ χρι-
 στιανικῶτατοι βασιλεῖς αὐτοῖς πᾶσι τοῖς
 ἱεροῖσι καὶ ἐκλήτοις ἀνδράσι τοῖς θεο-
 πύτοις ὁ θεὸς αἶμα πατρὶ τῶν χριστα-
 νικῶτατων λαῶν καὶ τῶν δεξιῶν πα-
 τέρων τῶν ἀγίων πατέρων ἔ ἐδέξαν-
 το, ἔ ἐμεθίστην, καὶ ἐχοῖσι ταῖς αὐταῖς
 σεβασμίας εἰκόνας εἰς ἀνάμνησιν καὶ κα-
 τὰ τὴν καρδίαν, ἔ μέγχι τῆς παρόν-
 τος σέβονται αὐταῖς, ἔ ἐν τοῖς μέρεσι δὲ
 αὐτοῖς ἕως τῆς παπῆ πᾶσι ὀρθο-
 δόξως ἐσεβάσθησαν. ἀλλ' αὐτὸς ὁ παπῆ
 πᾶσι ὀρθοδόξως ἔ ἐποβολῆς τινῶν ἀ-
 σεβῶν κατὰ τὴν ἐκκλήσιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ταῖς ἱε-
 ραῖς εἰκόνας καὶ ἐκτοτε πλὴν μεγὰ-
 λη ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσι τῆς Γραμμάτιας
 νυξήθη, ἔ μέγχι σκαῖδαλον ἐν ὅλοις τῶν
 κόσμῳ γέγονε. ἀλλ' οὐαὶ ἐμείνοις, δι-
 οὖς τὰ σκαῖδαλα εἰς ὁ κόσμον εἰσῆλ-
 θε, καὶ οὗτος αὐτὸς, ἡ ἀλήθεια, μὲν πρὸς ἐν.

etiam ostensionem piscinæ, quam
 istos promississe suæ salutī me-
 morabat. Ecce, ut præmissum
 est, sanctorum figuræ ab ipsis
 sanctis fidei nostræ rudimentis
 apud omnes fuerunt Christianos,
 atque in ecclesiis sancto-
 rum sacræ figuræ expressæ at-
 que depictæ hæctenus fuerunt:
 quatenus gentilitas pagano-
 rum, conspecta diuinæ scri-
 pturæ depicta historia, ab ido-
 lorum cultura & dæmonum
 simulacris ad verum Christiani-
 tatis lumen atque amoris Dei
 culturam verti deberet: sicut
 & præcipuus pater atque ido-
 neus prædicator beatus Gre-
 gorius huius apostolicæ sedis
 præsul ait, ut hi qui literas
 nesciunt, saltem in parietibus
 videndo legant, quæ legere
 in codicibus non valent. Ob
 hoc quippe sancti probatissi-
 mi patres ipsas imagines atque
 picturas diuinæ scripturæ & ge-
 sta sanctorum in ecclesiis depin-
 gi statuerunt, & cuncti ortho-
 doxi atque Christianissimi im-
 peratores, & omnes sacerdotes
 ac religiosi Dei famuli, atque v-
 niuersus Christianorum cœtus,
 sicut a primordio traditionem a
 sanctis patribus susceperunt, ead-
 em imagines atque picturas ob
 memoriam piæ compunctionis
 venerantes obseruauerunt, & in
 partibus illis vsque ad tempora
 proavi serenitatis vestræ ortho-
 doxe coluerunt. Sed ipse vester
 proauus, per quorundam im-
 piorum immisiones, eadem de-
 posuit sacras imagines; & ex hoc
 error magnus in ipsius Græ-
 ciæ partibus accreuit, & ingens
 deuenit. Sed væ illi per quem
 scandala in vniuersum mundum
 venerunt, sicut ipsa veritas testatur. *Matth. 18.*

Vnde magno dolore constri-
cti dominus Gregorius, atque
item Gregorius, beatissimi pon-
tifices qui illo tempore existe-
bant, eundem vestrae tranquil-
lissimae pietatis proavum suis
apostolicis exarationum apici-
bus deprecati sunt, vt ab eadem
nouae praesumptionis temerita-
te resipisceret, eandemque ima-
gines in pristino statu restitue-
ret. Sed nullo modo eorum sa-
luberrimis deprecationibus in-
clinatus est. Et postmodum do-
minus Zacharias, & Stephanus,
atq; Paulus, & item Stephanus,
praedecessores nostri sancti pon-
tifices, sapiens auum & geni-
torem vestrae serenissimae tran-
quillitatis pro statuendis ipsis
imaginibus sacris deprecati sunt:
simulq; & nostra pusillitas cum
magna humilitate vestram stu-
duit clementissimam imperia-
lem potentiam constanter pos-
tulare. Et demum subnixius
quaesumus, vt sicut a sanctis pa-
tribus & praedecessoribus no-
stris probatissimis pontificibus
fulcepimus, diuinæ historiae
scripturam in ecclesiis pro me-
moria pie operationis & do-
ctrina imperitorum depingi-
mus, & sacram imaginem Do-
mini Dei & saluatoris nostri Ie-
su Christi secundum incarna-
tam eius humanam formam in
aula Dei constituimus, simul-
que & sanctae eius genitricis,
atque beatorum apostolorum,
prophetarum, martyru, & con-
fessorum, ob eorum amorem de-
signates veneramur; ita & vestra
clementissima imperialis poten-
tia partibus eiusdem Graeciae fa-
ciat vestrae orthodoxae fidei coaequari; vt sicut scriptum est, *fiat vnus
grex & vnus ouile*: quia in vniuerso mundo, vbi Christianitas est,

ὅθεν ἐν μεγάλῃ θλίψι γέγονασι Γρη-
γόριος καὶ Γρηγόριος ὁ μακα-
ρώτατος δεξιερῆς τῆ καθ' ἡμᾶς Ρω-
μαϊκοῦ θρόνου, οἱ ἄνθρωποι ἐν τοῖς καιροῖς
ἐκείνοις ἦσαν, ἔπειτα π-
πον τῆς ὑμετέρας βίσεως χαλκῆς ἐ-
δυσώπησαν, ἵνα αἱ αὐταὶ σεβάσιμα εἰ-
κόνας ἐν τῇ ἰδίᾳ εἰσὶ δόξα καὶ τιμῶσιν·
ἀλλ' οὐδαμῶς εἰς τὰς αὐτὰν σωτηριώ-
δους * δεήσεις ἐκλήθη. Ἐμὲ τὰ ὅλα ὁ κ-
εῖλος Ζαχαρίας, ἔπειτα Στέφανος, καὶ Παῦ-
λος, ἔπειτα Στέφανος, ἔπειτα πατρι-
σάρχοντες ἡμεῖς ἀγιώτατοι δεξιερῆς, ἔπει-
τα πάππων καὶ ἔπειτα πατέρα τῆς ὑμετέρας
βίσεως βασιλείας πρὸς τῆς δόξα-
τάσεως τῆς αὐτῶν ἱερῶν εἰκόνων ἐ-
δυσώπησαν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡμετέρα
βίβλητα μετὰ μεγάλης ταπεινοφρο-
σύνης πρὸς ὑμετέραν βασιλείαν δυ-
σωπεῖ, ἵνα καθὼς ἐκ τῆς ἀγιωτάτων
τῆς πατρισάρχων ἡμεῖς ἔδοκίμοι
τάτων δεξιερῶν ἐδέξαμεθα, ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις διὰ μνήμην τῆς ἰσοπέρας
ἀνασηλώσωμεν, καὶ πρὸς ἱερὰν εἰκό-
να τῆς κυρίου ἡμεῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ κα-
τὰ πρὸς σαρκῶσιν τῆς αὐτῆς ἀνθρωπο-
μορφίας ἐν τῇ αὐτῇ τῆς θεοῦ κατισή-
σωμεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγίας αὐτῆς μη-
τρὸς, ἔπειτα ἀγίων καὶ μακαρίων ἀπο-
στόλων, πατρισάρχων τε καὶ μαρτύρων,
καὶ ὁμολογητῶν, καὶ διὰ τὸ πόσον σε-
βάμεθα. λοιπὸν οὐκ καὶ ἡμετέρα
ἐπιμενέσμεν βασιλείαν διωασείαν ἐν
τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς Γρακίας ποιῆ-
σαι κελύσῃ, καὶ πρὸς ὁρδοδόξον πίστιν
ἔξισώσῃ· ἵνα, καθὼς γέγραπται, γλή-
ται μία ποιμνὴ καὶ εἰς ποιμνῶ· ἐπειδὴ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ὅπου ὄσιν ὁ χρι-

Ioan. 10.

* ἢ. ἀπ.

ANNO
 CHRISTI
 787.

επισημῶς, αὐτὰν σεβάσμιαι εἰκό-
 νες παρὰ πάντων τῶν πιστοτέρων ἡμῶν
 τῶν ὅπως διὰ τῆς ὁρατοῦ χαρακτῆρος
 εἰς τὴν ἀόρατον θεότητα τῆς μεγαλειό-
 πτης αὐτῆς ἢ διανοία ἡμῶν ἀρπαγῆ
 πνευματικῆ τάξει κατὰ τὴν σάρκα,
 ἢ ὁ υἱὸς τῆς θεοῦ διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν δέξασθαι κατηξίωσε. Ἐ
 λυτρωτὴν ἡμῶν Ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 ὑπαρχόντα προσκυωμένον, Ἐν τῶν
 πνευματικῶν δόξαζοντες αἰνώμενον. ὅτι κα-
 θὼς γέγραπται, ὁ θεὸς πνευματικῶς
 κατὰ πόστον δόξαζοντες πνευματικῶς
 προσκυωμένον τὴν αὐτῆς θεότητα. ἐπεὶ
 μὴ γίνονται ἡμῖν, ἢ αὐτὰς εἰκόνας,
 καθὼς φλυαροσίπνες, θεοποιησωμεν.
 ὁ γὰρ μὸχος Ἐ ὁ πόθος ἡμῶν, ὃν ἔχο-
 μεν, εἰς τὸν πόστον τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἁ-
 γίων αὐτῶν ὅτι καὶ καθὼς ἡ θεία γρα-
 φὴ ἡμῶν ἔχει, τὰς αὐτὰς εἰκόνας εἰς
 μνημόσυμῳ τῆς σεβάσμιαι ἡμῶν
 ἔχοντες, φυλάττοντες τὴν καθαρότητα
 τῆς πίστεως ἡμῶν. ἐπεὶ ὁ πλάσας Ἐ δι-
 μουργῶς ἡμῶν κύριος ὁ θεός, ὁ καὶ τὴν
 ἰδίαν εἰκόνα Ἐ ὁμοίωσεν ἐν τῆς ὕλης
 τῆς γῆς πλάσας Ἐ ἀνθρώπον, Ἐ φω-
 πίσας αὐτὸν, αὐτεξούσιον κατέστησεν αὐ-
 τὸν καὶ αὐτὸς ὁ παρὰ τὸν αὐτὸν
 αὐτεξούσιος ὑπαρχόν, θεία ἰσχυρί-
 σθαι πάντα τὰ ἐμψυχα καὶ τὰ πετεινά
 τῆς οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς
 γῆς ἰδίοις ὀνόμασι ἐκάλεσεν. ὁ δὲ Ἀ-
 βελ ἐκ τῶν προσοτόκων τῆς ποιμένης
 αὐτῆς δῶρα προσήγαγεν ἰδία βου-
 λήσας κτελεῖ τῶν θεῶν. οὐ αἰαγι-
 νασκομένον, ὅτι ἐπέβλεψε κύριος Ἐπὶ
 Ἀβελ Ἐ Ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτῆς. εἶτα Ἐ
 ὁ Νωεμῆ κατακλυσμὸν ἰδία βου-
 λήσας κατακλύσας θυσαφείρον ἐκπ-
 & Noe post diluuii inundationem & ipse superna inspiratione suo ar-

ipsa sacrae imagines permanētes,
 ab omnibus fidelibus honoran-
 tur; vt per visibilem vultum ad
 inuisibilem diuinitatis maiesta-
 tem mens nostra rapiatur spiri-
 tuali affectu per contemplatio-
 nem figuratae imaginis secundū
 carnem, quam Filius Dei pro
 nostra salute suscipere dignatus
 est: eundem redemptorem nos-
 trum qui in cælis est, adore-
 mus, & in spiritu glorificantes
 collaudemus; quoniam iuxta vt
 scriptum est, *Deus spiritus est: Ioan. 4.*
 & ob hoc spiritualiter diuini-
 tatem eius adoramus. Nam ab-
 sit a nobis, vt ipsas imagines,
 (sicut quidam garrunt) deifi-
 cemus; sed affectum & dilectio-
 nem nostram, quam in Dei a-
 morem & sanctorum eius habe-
 mus, omni modo preferimus.
 Et * sicut diuinæ scripturæ li-
 bros, ipsas imagines ob memo-
 riam venerationis habemus, no-
 stræ fidei puritatem seruantes.
 Nam creator noster Dominus
 Deus, dum ad imaginem & si-
 militudinem suam de limo ter-
 ræ plasmasset hominem, sagaci-
 tatis industria illustrans, in pro-
 prio considerationis arbitrio
 eum constituit. Et ipse primus
 homo ex proprio arbitrio diui-
 na inspiratione cuncta animan-
 tia, & vniuersa volatilia cæli, &
 omnes bestias terræ propriis no-
 minibus appellauit, & in ipsa
 appellatione permittit animan-
 tia permanere. Etiam & Abel
 diuino ignitus Spiritu, de pri-
 mogenitis gregis sui munera ex
 proprio considerationis arbitrio
 Domino obtulit. Pro quo legi-
 mus, quod respexisset Deus ad
 Abel & ad munera eius. Porro
 & Noe post diluuii inundationem & ipse superna inspiratione suo ar-

* Gr. secun-
 dum

Gen. 2.

Gen. 4.
 Gen. 8.

bitrio propriæ adinventionis consideratione altare Domino ædificauit, & de cunctis pecoribus & volucris mundis holocausta super eodem altare Domino obtulit. Simili modo Abraham (sicut scriptum est) suo arbitrio altare ædificauit ad honorem & gloriam Dei qui apparuit ei. Sic Iacob fugiens Elau fratrem suum, dum in somnis angelos Dei ascendentes in caelum & descendentes per scalam, atque innixum ipsi scalæ locum sibi Dominum aspiceret, surgens protinus suo arbitrio tulit lapidem quem suppo fuerat capiti suo, erexitque in titulum, fundens oleum desuper; appellauitque locum illum Bethel, dicens: *Non est hic aliud nisi domus Dei, & porta caeli.* Pro quo nequaquam omnipotēs Deus iratus est, quod lapidem illum erexit in titulum suo arbitrio & consideratione. Vnde post paululum in eadem historia Genesios fertur dictum illi fuisse: Ego sum Deus Bethel, vbi vnixisti lapidem, & votum vouisti mihi. Ecce serenissimi domini filii magni principes, omnia quæ humana consideratione ad laudem Dei parantur, non sunt prohibenda, potius autem omnino creatori nostro Domino constat esse placabilia. Nam idem ipse Iacob proprio demum arbitrio summitatem virgæ filii sui Ioseph deosculatus est, fidei dilectione hoc agens, sicut beatus Paulus in epistola ad Hebræos testatur: non virgæ, sed tenenti eam honoris ac dilectionis exhibuit affectum. Sic & nos pro amore & dilectione quam apud Dominum & sanctos eius habemus, honorabiles eorum effigies imaginibus depingentes, non tabulis & coloribus ho-

σε, & ἐν πάντων τῶν κτιῶν & πετεινῶν καθάρσιν δώσθαι τὸ αὐτὸ θυσιαστήριον τῷ θεῷ προσήγαγεν. ὁμοίως καὶ Ἀβραάμ, καθὼς γέγραπται, ἰδίᾳ βουλήσθαι θυσιαστήριον ἐποίησε πρὸς ἑλμυλὸν καὶ δόξαν τῆς θεοῦ, καθὼς ἐνεφανίσθη. καὶ ὁ Ἰακώβ δὲ φυγὼν ἐκ προσώπου τῆς ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐν ὕπνοις εὖδὼν ἀγγέλους τῆς θεοῦ εἶδεν ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας διὰ κλίμακος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κύβητον λαλοῦντα πρὸς αὐτόν· καὶ αἰσθασί, ἰδίᾳ βουλήσθαι ἐπήρε λίθον ὃν εἶχε πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. & στήσας αὐτὸν, & ἐκχέας ἑλαμον ἐπάνω αὐτοῦ, ἐκάλεισεν τὸ πόνον Βαιθὴλ, λέγων· ἐκ ἐστὶν ἐστὶν π, εἰ μὴ οἶκος θεοῦ. πρὸ οὐ οὐδαμῶς ὁ θεὸς ὠργίσθη αὐτῷ, διότι λίθον ἐστησεν ἰδίᾳ βουλήσθαι. διὸ μὲν μικρόν τι τῆς ἰσορίας εἶπεν· ἐγὼ εἰμι θεὸς Βαιθὴλ, οὗ ἔχουσας λίθον, & πύξω μοι δίχλυ. καὶ γὰρ γαλιωτάτα τέκνα, μεγάλοι δερμητοὶ & ὀρθόδοξοι βασιλεῖς, πάντα ὅσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καταπόνησιν πρὸς δόξαν θεοῦ ἀνήκοντα εἰσιν, δευσα γίνονται τῷ θεῷ. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἰακώβ εἶπεν τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ προσεκύνησεν, πῆσθαι ἀγάπης τοῦ ποιοῦσας. πρὸ τῆς καὶ ὁ μακάριος Γαῦλος ὁ δόξολογος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίοις ἐπιστολῇ φησιν, ὅτι ἐπὶ τὴν ῥάβδον, ἡλλὰ τὴν κρατοῦντα αὐτῶν, ἐκδύξιν ἀγάπης τοῦ ποιοῦσας, προσεκύνησεν. οὕτω τε καὶ ἡμεῖς κατὰ πόδον καὶ ἀγάπην τῶν πρὸς κύβητον & εὖδων ἀγίους ἔχουμην, εὖδων χερσὶν ἐν εἰκόσιν ἰσοροδμῶν. ἐκ ἐν σανίδι & χρώμασι τῶν π-

Gen. 28.

Hebr. 11.

nem Christianam, ut asserant non colere aut venerari imagines, in quibus figuratae sunt saluatoris effigies, & eius genitricis, vel sanctorum, quorum virtute subsistit orbis, atque potitur humanum genus salute! Aenei serpentis inspectione credimus Israeliticum populum a calamitate iniecta liberari, & Christi Domini nostri & sanctorum effigies aspicientes atque venerantes dubitamus saluari? Absit tali nefariae temeritati cedere assensum. Patrum priscas sequamur traditiones, & ab eorum doctrina nulla declinemus ratione. At vero & Salomonem regem in templo quod aedificauit, cherubim ad gloriam Dei fecisse legimus, & diuersis coloribus idem adornauit templum. Ob hoc quippe nos & omnes orthodoxi ob confessionem fidei nostrae, & pulcritudinem domus Dei varietate colorum atque ornamentis picturarum exhibemus, quemadmodum Isaias propheta vaticinatus ait: In die illa erit altare Domini in medio terrae Aegypti, & titulus iuxta terminum eius Domini, eritque in signum & in testimonium Domino exercituum in terra Aegypti. Clamabunt etenim ad Dominum a facie tribulantis, & mittet eis saluatorem & propugnatores, qui liberet eos. sicut eximius prophetarum beatus Dauid cecinit dicens: Confessio & pulcritudo in conspectu eius: & idem ipse: Domine dilexi decorem domus tuae, & locum tabernaculi gloriae tuae. Et iterum aduentum redemptoris nostri atque incarnationem ipsius Filii Dei annuntians, magnopere vultum eius secundum humanitatis ipsius dispensationem adorari praemonuit, in-

σείας τῶν Χριστιανῶν ὅτι σωεῖσθαι οὐκ ἔστιν ἐπιθυμητὸν ἢ μὴ σέβειν καὶ ἀγαπᾶν τὰς εἰκόνας, ἐν αἷς ἰσοελαί εἰσὶ τῶν σωτῆρος ἡμῶν, ἔτι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἔτι πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ἡ δυνάμις σωστικὴ ἔστι τῶν ἀνθρώπων. πῶς γὰρ ἡ Ἰσραηλὶτικὴ λαὸν πνεύματι διὰ τὸ ὄρασεως ἔχουσα καὶ οὐ φέως ἰστέλλουσα, μὴ γὰρ οὕτως ἡμῶν διατάσσεται, μηδὲ δόξασθαι ἐν τῆς παραδόσεως τῶν ἁγίων πατέρων, μηδὲ ἐν τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐκκλησίαις. Ἐξ ὧν Σολομῶν ὁ βασιλεὺς ἐν τῶν ναῶν ὅτι ἐκτίσθη τῶν θεῶν, χερουβὶμ εἰς δόξαν θεοῦ ἐποίησε, καὶ ἐν διαφόρων χρωμάτων * κατεσθίασεν αὐτῶν. λοιπὸν δὲ ἡμεῖς ἔτι πάντες ὁμοδόξοι τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἡμῶν, καὶ τὴν ὠρασιότητα τῆς οἴκου τῆς θεοῦ ἐν διαφόρων χρωμάτων καὶ κοσμήσεως ζωγράφων ποιοῦμεν, ἐπεὶ καὶ Ησαΐας ὁ προφήτης εἶπεν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται δυσασθηλον τῶν θεῶν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου, καὶ στήλη ἕξι μῖτρα τῶν ὀρέων αὐτῆς· ἔσται εἰς σημεῖον ἔτι εἰς μνηστικὸν κλεῖω τῶν θεῶν ἐν γῆ Αἰγύπτου. βοήσοισι δὲ πρὸς κύριον ὑπὸ πρῶτον θλιβόντων, καὶ δόξασει αὐτοῖς σωτῆρα καὶ ὑπερμαχόντα τὸν λυτῶν αὐτοῖς. ἔτι ὁ βασιλεὺς ὁ Δαβὶδ ὑμνεῖ λέγων· ὁμολοῦμαι καὶ ὠρασιότης ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κύριε ἡγάπησα διπρὸ ἐπιδοσίου σου, καὶ τόπον σκηνώματός σου δόξης σου. ἔτι πάλιν τὴν ἑλπίδα καὶ τὴν σάρκα σου τῆς ὑποδοχῆς θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν διαγαλιζόμενος ὁ αὐτὸς, μετὰ τὸν ὄρασεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐνοστροφῆς αὐτοῦ οἰκονομίαν προσκυνοῦσθαι ἐνουδέτισε, λέγων·

3. Reg. 6.

Isa. 19.

Psal. 95.

Psal. 25.

* L. α. κατεσθίασεν αὐτοῖς.

ANNO
CHRISTI
787.

λέγων· ὁξέζηστέ σε τὸ πρῶτον σου κύριε ζήτη-
 σω. καὶ πάλιν· τὸ πρῶτον σου λι-
 ταιώσουσιν. ④ πλοῦσοι τῆ λαοδ. καὶ
 πάλιν· ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
 τῆ πρῶτου σου κύριε. ὅθεν ὁ ἅγιος
 Αὐγουστίνος ὁ μέγας διδάσκαλος ἐν
 ταῖς νοουθεσίαις αὐτοῦ ἐφη· πῶς εἶ-
 κὼν θεοῦ, εἰ μὴ πρῶτον θεοῦ, ἐν αὐ-
 τοῦ ἐσημειώθη ὁ λαὸς τῆ θεοῦ; ἐν τῷ με-
 ταξυ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης
 ἐπίσκοπος πρὸς τῆς Αβραάμ λόγον
 συνεστήσατο, λέγων· εἶδον πλείους
 πλὴν ἐπιγραφῶν τῆς πάσης, ἐκ ἀ-
 διακρυπῆ παρῆλθον ἔργον τέχνης εἰς
 πρῶτον πρῶτον ἰσοείας. Ἐπεὶ
 λοιπὰ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ τῆς εἰς
 τὰ ἄσματα τῆς ἀσμάτων, καθὼς ἡ
 γεγραμμένη διδαχὴ λέγει· ὕλη πῶς
 ὅτι παντελῶς ἐν διαφοροῖς βαφαῖς
 ἀναπληροῦσα πλὴν τῆς * ψυχῆς μιμη-
 σιν. ὁ γὰρ πρῶτος πλὴν εἰκόνα θεωρεῖν
 πλὴν ἐκ τῆς τέχνης διὰ χρωμάτων ἀνα-
 πληροῦν δὲ πᾶσι, ἐκ ἐκ τῆς βα-
 φαῖς πλὴν ὁμοιοῦτα φέρει, ἀλλὰ πρῶτος
 πλὴν θεωρεῖν τῆς πρῶτου ἀνά-
 γεται. ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἀ-
 γίου Βασιλείου τῆς πρὸς Ἰουλιανὸν
 ④ παραβάτως ἐμφέρεται· καθὼς
 ἐκληρονομησαμεν ἐκ τῆς θεοῦ πλὴν ἡ-
 μετέραν ἀμεμπῆ ④ πίστιν τῆς Χρι-
 στιανῶν, ὁμολογῶ, καὶ ἐπομαι, καὶ
 πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν παντοκράτορα,
 θεὸν ④ πατέρα, θεὸν ④ υἱὸν, θεὸν τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ④ ἕνα θεὸν πᾶντα τὰ
 τελεῖα πρῶτον καὶ δοξαζῶ. ὁμο-
 λογῶ δὲ καὶ πλὴν τῆς ὑποστάσεως
 οἰκονομίδου· εἶπα καὶ πλὴν ἀγίου Μα-
 ρίας πλὴν καὶ σαρκὸς τεκοῦσας αὐ-
 τήν, θεοτόκου ④ ὁμολογῶ. δέχομαι δὲ

quiens : *Vultum tuum Domi- Pfol. 26.*
ne requiram. Et post : *Vultum Pfol. 44.*
tuum deprecabuntur omnes divi-
tes plebis. Et rursus : *Signatum est Pfol. 4.*
super nos lumen vultus tui Do-
mine. Hinc & beatus Augusti-
 nus præcipuus pater & optimus
 doctor in suis admonitionum
 sermonibus ait : Quid est ima-
 go Dei, nisi vultus Dei, in quo
 signatus est populus Dei? Inter-
 ea & beatus Gregorius Nyssie-
 nus episcopus inter plura quæ
 in sermone, quem de Abraham
 instituit, ita dixit : Vidi multo-
 ties conscriptionem imaginis
 passionis, & non sine lacrymis
 visionem præterii, opere artis
 ad faciem afferentis historiam.
 Et cetera de interpretatione e-
 ius in cantica canticorum, sic-
 ut conscripta doctrina dicit :
 Materia quædam est omnino in
 diuersis tincturis, quæ complet
 animantis imitationem. Qui e-
 nim ad imaginem conspicit ex
 eadem arte per colores comple-
 tam tabulam, non tincturis præ-
 fert contemplationem, sed ad
 visionem * depictam conspicit
 tantummodo, quam per colores
 magister demonstravit. In epi-
 stola beati Basilii ad Iulianum
 transgressorem missa refertur :
 Secundum id quod a Deo here-
 ditate possidemus nostram im-
 maculatam fidem Christiano-
 rum, confiteor, sequor, & cre-
 do in vnum Deum Patrem om-
 nipotentem, Deum Filium,
 Deum Spiritum sanctum; vnum
 Deum hæc tria adoro & glori-
 fico. Confiteor autem & Fi-
 lii incarnatam dispensationem,
 & Dei genitricem quæ secun-
 dum carnem cum genuit, san-
 ctam Mariam. Suscipio vero

* L. πῆμι-
ψύχου

* Gr. proto-
τυπῆ

Q

& sanctos apostolos, prophetas, & martyres, qui ad Deum deprecationem faciunt; quia per eorum interuentionem propitius mihi efficitur misericordissimus Dominus, & remissionem mihi facinorum donat; pro quo & figuras imaginum eorum honoro, & adoro, & veneror specialiter: hoc enim traditum est a sanctis apostolis, nec est prohibendum. ac ideo in omnibus ecclesiis nostris eorum designamus historiam. Item eiusdem de sermone in sanctos quadraginta martyres: Nam & bellorum triumphos ac victorias & sermonum conscriptores multoties & pictores significant, quidam quidem verbo adornantes, quidam vero tabulis præfignantes; & multos utriusque ad virilitatem excitauerunt. Quæ enim sermo historiae per auditum depinxit, hæc conscripta filens admonitio per imitationem demonstrat. Item beati Ioannis archiepiscopi Constantinopolitani, qui & Chrysostomus, de parabola feminis: Indumentum imperiale si contumeliis affeceris, nonne ei qui induitur, contumelias irrogas? Nescis quia si quis imagini imperatoris iniuriam infert, ad ipsum imperatorem, id est, ad ipsum principalem & ad eius dignitatem refert iniuriam? Nescis quod si quis imagini quæ ex ligno & coloribus est, maledicit, non iudicatur veluti si contra inanimatum quiddam præsumptuose se gesserit, sed tamquam is qui contra imperatorem egerit? Dupliciter enim imperatori contumeliam infert. Et iterum de sermone eiusdem patris habito in quinta feria paschæ: Omnia facta sunt propter gloriam Dei & usum nostrum: nubes ad imbrium ministerium, terra ad fructuum abundantiam,

Ἐδὼν ἀγίοις ἁποστόλοις, προφήταις, καὶ μάρτυρας, ἑδὼν παρὰ θεοῦ λιτανύοντας, ὅτι διὰ τῆς μεσιτείας αὐτῶν ἰλεῶς μοι γίνετ' ὁ φιλαλήθερος θεός, καὶ τίω ἀφῆσιν τῶν ἀμάρτην δωρεΐται· διὸ ἔτις ἰσοελας τῶν εἰκόνων αὐτῶν πμῶν ἔπεροικω φανερός. ποδο γὰρ ἔδεδθη ἐν τῶ ἀγίῳ ἁποστόλων, ἔοὺ καλυπτόν· ὅλλ' ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν τίω αὐτῶν ἀνασηλοδμῶν ἰσοελας. πάλιν ἔτις αὐτῶ ἀγίου, ἐν τῶ λόγῳ τῶ εἰς ἑδὼν ἀγίοις τεσσαρῶντα μάρτυρας· ἐπεὶ ἔτις πολέμων ἔθπμα ἔνίκας ἔτις λογογράφοι πολλὰκις, ἔτις λογογράφοι διασημαίνουσιν· Ἐμὲ τῶ λόγῳ κακομῶτες, ἔτις δὲ τοῖς πῖναξιν ἐτχαράθοντες· καὶ πολλοὺς παρὰ ἀνδραγαθίαν διηγάραν ἐκείνοι. ἀ τῶ ὁ λόγος τῆς ἰσοελας ὑπέγραψε, ταῦτα γραφῆσιωπῶσα διὰ μιμήσεως δεινυσι. πάλιν δὲ ἐν τῶ λόγῳ τῶ ἀγίου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τῶ Χρυσόστομου, ἔτις τίω ἔραβωλλῶ τῶ σπόρου· ἐνδυμα βασιλικὸν ἐὰν ὑβείσης, οὐχ ἔτις ἐνδυόμενον αὐτὸν ὑβείσης; * ἐν οἴδας, ὅτι ὅστις τίω εἰκόνα τίω ἐν ξύλου καὶ χρωμάτων λοιδορεῖ, οὐχ ὡς παρὰ ἀψυγῶντολμήσεις κρίνεται, ὅλλ' ἔτις βασιλέως; διατῶς τῶ βασιλεῖ προσφῆρει τίω ὑβείν. ἔτις πάλιν ἐν τῶ λόγῳ ἔτις πατρὸς, ἔτις εἰς τίω ἀγίου πέμπτω τῆς παραλίας· πάντα ἐγλύοντο εἰς δόξαν θεοῦ, εἰς χεῖσαν δὲ ἡμετέραν· νέφη παρὰ τίω τῶ ὑποδο διακονίαν, ἢ γῆ πρὸς καρποφορίαν πλῆθους, θάλασσα

* ἐν οἴδας, ἐπὶ ὅστις εἰκόνη ἢ βασιλέως ἔτις παρὰ ἀψυγῶντολμήσεις κρίνεται, ὅλλ' ἔτις βασιλέως; διατῶς τῶ βασιλεῖ προσφῆρει τίω ὑβείν. ἔτις πάλιν ἐν τῶ λόγῳ ἔτις πατρὸς, ἔτις εἰς τίω ἀγίου πέμπτω τῆς παραλίας· πάντα ἐγλύοντο εἰς δόξαν θεοῦ, εἰς χεῖσαν δὲ ἡμετέραν· νέφη παρὰ τίω τῶ ὑποδο διακονίαν, ἢ γῆ πρὸς καρποφορίαν πλῆθους, θάλασσα

ANNO
CHRISTI
787.

* L. π. α. β. γ.

* α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

τῶν πλεόντων ἀφθονος πάντα δουλεύουσι * θεῶν, μᾶλλον δὲ τῇ εἰκόνι τῆς θεοῦ. οὐδὲ γὰρ ὅτε βασιλικοὶ χειρακτῆρες ἐ εἰκόνες ἐν ταῖς πόλεσιν εἰσφέρονται, ἐ ἀπαντῶσιν ἀρχόντες καὶ λαοὶ μετὰ ἐπαίνων, πλὴν σανίδα τιμῶσιν, ἢ πλὴν κηρύχτον χειρακτῶν, ἀλλὰ πλὴν ἰσοεὶαν πλὴν βασιλικῆν· οὕτως καὶ ἡ κτίσις οὐ τὸ εἶδος εἶδεν ἑαυτῆς, ἀλλὰ πλὴν οὐρανίου ἰσοεὶαν ἀλαβείσται. Ομοίως δὲ καὶ τὰ μακαρίου Κυρίλλου ἐκ τῆς εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἀγιῶν διαγγέλιον ἐρμηνείας προσφέρουμι * λέγοντες· ὡς χειρακτῆς ἢ ἡ πίστις ἐν μορφῇ τῆς θεοῦ ὑποφύσκει λόγον, ὡς καὶ ἡ τῆς ζωῆς ἡμῶν λύτρωσις προσωλήθη τῷ θεῷ, πλὴν καθ' ἡμᾶς ὁμοίωσιν ὑποδίδει, καὶ γυμνός ἀνθρώπος. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς μετὰ μικρόν· εἰκόνων ἡμῶν ἀποπληρῶσι χειρῶν αἱ παραβολαί, τῶν σημαινομένων τῶν δυνάμιν οἰκείων ἐ ὀφθαλμοῖς ἀφραδίαι, ἐ ἀφ' ἧς χερός ὑποβάλλουσαι, ἐ πὰ ἐν ἰσχυαῖς ἐννοίας ἀφανῶς ἔχοντα πλὴν θεοεὶαν πάλιν τῆς ἀγίου Αἰθανασίου ἐπισκόπου Αλεξάνδρειας πρὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰσχυαῖς μὲν ἐκ πολλῶν ὀλίγα λαβόντες ἐ χειρακτῶν. ἐπειτα· ἐ αὐτὰ πὰ ἐν ζύλοις χειρακτῶν, μορφῆς ἀφελθούσης ἐκ ἐξω ῥύπου, πάλιν ἀνακαίον τὸ αὐτὸν ἀναλαβείσται * ἐνώσται, οὐ πνός ὅστιν ἡ μορφῆ, τῆς ἀνακαίονται διωπιδύται εἰκόνα ἐν τῇ αὐτῇ ὑλῇ καὶ σοικαίῳ. διὰ γὰρ πλὴν αὐτῆς μορφῆ καὶ ἡ ὑλῆ, ὅπου ἐ χειρακτῆται, οὐ καταβάλλεται, ἀλλ' ἐν αὐτῇ σωματορεῖται. καὶ ἔφρον πάλιν τῆς μακαρίου Ἀμβροσίου πρὸς Γραπακὸν βασιλέα, ἐκ τῆς τρίτου βιβλίου, κεφαλαίου ἐνάτου·

Concil. Tom. 19.

mare nauigantibus absque inuidia est: omnia famulantur homini, magis autem imagini Dei. neque enim quando imperiales vultus & imagines in ciuitates introducuntur, & obuiant iudices & plebes cum laudibus, tabulam honorant, vel supereffusam cera scripturam, sed figuram imperatoris. Sic & creatura non terrenam speciem honorat, sed caelestem ipsam figuram reueretur. Similiter & beati Cyrilli ex interpretatione sancti euangelii secundum Matthæum sermonem proferimus: Depingit enim fides quod in forma Dei existit verbum, sicut & nostræ vitæ redemptio oblata est Deo, secundum nos carne indutus, & factus homo. Et idem ipse post pauca: Imaginum nobis explent opus parabola, significantes virtutem; ac si oculorum adhibitione, & palpatu manus fuggerant etiam ea quæ in exilibus cogitationibus inuifibilibiter habent contemplationem. Item sancti Athanasii episcopi Alexandriae de humana tione Domini, cuius initium est: Sufficenter quidem de multis pauca fumentes, intimaui-mus. & post: Et ipsa quæ scribuntur in lignis, abolita forma per exteriores sordes, iterum id ipsum necesse est in omnibus resumere & vnire, cuius est forma, vt renouari possit imago in eadem materia & elemento. * Per eamdem enim formam & materia, vbi & conscribitur, non deiicitur, sed in ea ipsa configuratur: & cetera. Item beati Ambrosii ad Gratianum imperatorem ex libro tertio, capite nono:

Q ij

* Gr. Pro-
pter

Numquidnam quando & deitatem & carnem adoramus, diuidimus Christum? aut quando in ipso & Dei imaginem & crucem adoramus, diuidimus eum? Absit. Item sancti Epiphanii Constantiæ Cypri: Numquid enim & imperator pro eo quod habet imaginem, duo sunt imperatores: non sane; sed imperator vnus est etiam cum imagine. Item sancti episcopi Stephani Bostrom de imagine sanctorum: De imaginibus vero sanctorum confitemur, quoniam omne opus quod fit in Dei nomine, bonum est & sanctum: aliud enim est imago, & aliud simulacrum, id est, statunculus. Quando enim Deus Adam plasmavit, id est, condidit, dicebat: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Et fecit hominem ad imaginem Dei. Numquid enim quia imago Dei est homo, ideo simulacrum, id est, idolorum cultura est & impietas? Nequaquam fiat. Si enim Adam imago dæmonum esset, abiectus utique & inacceptabilis esset. Sed quia imago Dei est, honorabilis & acceptabilis est. Omnis enim imago in nomine Domini, aut angelorum, aut prophetarum, aut apostolorum, aut martyrum, aut iustorum facta, sancta est. Non enim lignum adoratur, sed id quod in ligno conspicitur & memoratur, honorificatur. Omnes enim nos adoramus principes, & salutamus, licet peccatores sint. Cur ergo non debemus adorare sanctos Dei seruos, & in memoriam eorum constituere & erigere imagines eorum, ne obliuioni tradantur?

Gen. 1.

πὶ γὰρ; μὴ ποτε ἐ πλὴν θεότητι ἐ πλὴν σαρκὶ αὐτῷ προσκυνοῦντες, μετέλλομεν ὁ Χριστὸν; ἢ ὅτε ἐν αὐτῷ ἴδιον εἰκόνα κὶ εἰκαστὸν προσκυνοῦμεν, μετέλλομεν αὐτόν; μὴ γίνονται. πάλιν ἴδιον ἁγίου Επιφανίου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου· μὴ γὰρ εἰ βασιλεὺς ἔχει εἰκόνα, δύο εἰσὶ βασιλεῖς; οὐ μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς εἰς ὅστις ἐστὶ τῆς εἰκότος. πάλιν τῷ ἁγίου Στεφάνου Ὁπισκόπου Βόστρον· οἱ ἄλλοι δὲ πρὸς τῶν εἰκόνων τῶν ἁγίων ὁμολογοῦμεν, ὅτι πᾶν ἔργον τὸ γινόμενον ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ, ἀγαθὸν ὅστις κὶ ἁγίον. ἄλλο γὰρ ὅστις εἰκὼν, ἔτερον ἄγαλμα, τοῦτέστι ζώδιον. ὅτε γὰρ ὁ θεὸς Ὁ Αδάμ ἐπλασε, τοῦτέστιν ἐδημιούργησεν, ἔλεγε· ποιήσωμεν αὐτοῦ εἰκόνα κὶ ὁμοίωσιν ἡμῶν. ἔποίησεν αὐτοῦ εἰκόνα ἐν εἰκόνι θεοῦ. πὶ γὰρ; ὅτι εἰκὼν θεοῦ ὅστις αὐτοῦ εἰκαστὸς, ἀγαλμα ὅστις, τοῦτέστιν εἰδωλολατρεία κὶ ἀσεβεία; μηδαμῶς γίνονται. εἰ ὁ Αδάμ εἰκὼν δαίμονων ἢ ἰδωλοῦ, ἐκβεβλημένος δὲ τῷ κελί αὐτοῦ ἀπεστέκετο. ἀλλ' ὅτι εἰκὼν θεοῦ ὅστις, τεπημιμῆτος ὅστις κὶ ἀπεστέκετο. πᾶσα γὰρ εἰκὼν ἐν ὀνόματι κυρίου, ἢ τῶν ἀγγέλων, ἢ τῶν προφητῶν, ἢ τῶν ἀποστόλων, ἢ τῶν μαρτύρων, ἢ δικαίων γινόμενη, ἀγία ὅστις. οὐ γὰρ τὸ ξύλον προσκυνοῦται, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐν τῷ ξύλῳ θεωρεῖται κὶ μνημονεύεται πᾶσαι. πάντες γὰρ ἡμεῖς προσκυνοῦμεν τὸν ἀρχόντα, κὶ ἀσαστοῦμεθα, εἰ κὶ αἱ ἀνθρώποι εἰσὶ. διὰ τὸ λοιπὸν ἐκ ὁφείλομεν προσκυνῆσαι τὸν ἁγίον τῷ θεῷ δούλους, κὶ εἰς μνημόσυνον αὐτῶν συστήσαι κὶ ἐγείραι τὰς εἰκόνας αὐτῶν, ἵνα μὴ λησθησῶσιν; ἀλλὰ λέγεις, ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς προσκυνοῦται χροποῖντα ἀ-

ANNO
CHRISTI
787.

Sed dicis, quia ipse Deus interdixit

ANNO
 CHRISTI
 787.

πηγῶν. εἶπε ὁ Ἰουδαῖος, πὶ ὅτι
 τὸ ἐπάνω τῆς γῆς μὴ οὐ χροποίητον
 μέγα τὸ ποιηθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ; πὶ λοι-
 πόν; ἢ κίβωτος τοῦ θεοῦ ἢ ἐν τῆς ὕλης
 Σεθίμ κλιθεῖσα ἐ κατασκευασθεῖσα,
 ἐκ ἐστὶ χροποίητ; καὶ τὸ θυσιαστή-
 ριον, καὶ τὸ ἱερατεῖον, καὶ ἡ σά-
 μνη ὅπου ἴω τὸ μάννα, καὶ ἡ τρα-
 πέζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὸ σκηνώ-
 μα τὸ ἐνδοτῆρ καὶ τὸ ἔξωτῆρ, ἐκ
 εἰσὶν ἔξ ἔργων χροποῦ ἀνθρώπων, ἀπὸ
 Σολομών ἐποίησε; καὶ ἵνα πὶ ἀγία τῆρ
 ἀγίων καλουῦται, ὑπαρῶντα χρο-
 ποίηται; πὶ γὰρ; τὰ χροποῦ, καὶ τὰ
 ἔξ ἀπέρυγα κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου
 ἐκ ἦσαν ζωὰ ἐ εἰκόνες τῆρ ἀγγέλων,
 ἔργα χροποῦ ἀνθρώπων; καὶ πῶς ἐκ
 ἐκτίθηται; ὅπ δὲ διὰ προσάγμα-
 τ τοῦ θεοῦ εἰκόνες ἐγένοντο τῆρ ἀγγέ-
 λων, ἀγίαί εἰσι, καὶ ταῦτα ζωὰ ἦ-
 σαν. καὶ τῆρ τὰ εἰδωλα τῆρ ἐθνῶν, ὅ-
 τι εἰκόνες δαιμόνων ἦσαν, ὁ θεὸς κατέ-
 βαλε ἐ κατέρρινεν αὐτά. ἡμεῖς ὅ πρὸς
 μνημόσων τῆρ ἀγίων εἰκόνας ποιοῦ-
 μην, ἠγρου Ἀβραάμ, Μωσέως, Η-
 λίου, Ησαίου, Ζαχαρίου, καὶ τῆρ λοι-
 πῶν προφητῶν, ἀποστόλων, καὶ μαρ-
 τυρῶν ἀγίων τῆρ διὰ τὸ κέριον σω-
 τῆρ ἐβέντων. ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν αὐτοὺς ἐν
 εἰκόνι μνησκηται αὐτῶν, ἐ δόξα τῆρ
 κέριον τῆρ δόξασαντα αὐτοῖς. πρέπει
 τῆρ αὐτοῖς ἡμῶν καὶ προσκυώσης, καὶ
 ἀναπέδαι τὰ ἡμέτερα πρὸς αὐτῶν
 καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν. ἵνα πάν-
 τες ἐ θεωρῶντες αὐτῶν ἀπεισωσι
 καὶ αὐτοὶ μνησκηται γνέσθαι τῆς προ-
 ξείας αὐτῶν. ποία γὰρ ὅστιν ἢ τῆς προ-
 σκυώσεως ἡμῶν, εἰ μὴ μόνον κατὰ
 καὶ ἡμεῖς ἐ ἀμάρτωλοι προσκυνοῦ-
 μην καὶ ἀσπαζόμεθα ἀλλήλοις καὶ ἑ-

adorare manufacta. Dic itaque
 o Iudæ, quid est super terram,
 quod non sit manufactum, cum
 a Deo sit factum? Numquid arca
 Dei, quæ ex lignis Sethim fabri-
 cata atque constructa fuit, ma-
 nufacta non est? & altare, & pro-
 pitatorium, & vrna in qua erat
 manna, & mensa, & candelabrum,
 & tabernaculum interius
 & exterius, non fuerunt ex ho-
 minum operibus manuum, quæ
 Salomon fecit? Et cur sancta
 sanctorum vocantur, manufa-
 cta existentia? Numquid cheru-
 bim & senarum alarum anima-
 lia, quæ in circuitu altaris erant,
 non fuerunt imagines angelo-
 rum, opus manuum hominum?
 & quomodo non abiiciuntur?
 quia vero per præceptum Dei
 imagines factæ sunt angelorum,
 sanctæ sunt; & hæc animalia
 erant. Etenim idola gentium,
 quia imagines fuerunt dæmo-
 num, Deus deposuit & con-
 demnavit ea. Nos autem ad
 memoriam sanctorum imagi-
 nes facimus, Abrahæ videlicet,
 Moyfi, Eliæ, Isaïæ, Zachariæ
 & reliquorum prophetarum,
 apostolorum, & martyrum san-
 ctorum, qui propter Domi-
 num interempti sunt; vt om-
 nes qui vident eos in imagine,
 memorentur eorum, & glorifi-
 cent Dominum qui glorifica-
 vit eos. Decet enim eos honor
 & adoratio, & commendatio
 nostra secundum iustitiam eo-
 rum; vt omnes qui vident eos,
 festinent & ipsi imitatores effi-
 ci actionis eorum. Qualis enim
 est adorationis honoratio, nisi
 tantum quemadmodum & nos
 peccatores adoramus & saluta-
 mus alterutrum per honorem

Q iij

& dilectionem? Ita & imaginem Domini nostri non aliter adoramus & glorificamus & contremiscimus, quia imago est similitudinis eius, & in ea ipse depictus est. Ergo quicumque pii sunt, & bonum quidem agunt, & sanctorum memores sunt, nec prohibent benefacientes, nec scandalizant eos qui honorant sanctos & feruos Dei, quin potius memorantur eorum, mercedem bonam ex bona operatione percipient. Impii vero secundum quod cogitauerunt, habebunt defolationem inhonorationis, pro eo quod illud quod erat iustum, neglexerint, & a Deo recesserint. Propter memoriam enim sanctorum imagines pinguntur, adorantur, & honorantur, sicut feruorum Dei, & pro nobis diuinitatem deprecantium. Dignum enim est commemorari prepositorum nostrorum, & gratias referre Deo. De sermone beati Hieronymi presbyteri Hierosolymitani: Etenim sicut permisit Deus adorare omnem gentem manufacta, Iudæos autem * tabulas, quas dolauit Moyses, & duos cherubim aureos: sic & nobis Christianis donauit crucem & bonarum operationum imagines pingere & adorare, venerari, & demonstrare opus nostrum. Itaque hæc ipsa, piissimi ac tranquillissimi domini & filii, prædicta testimonia sanctorum patrum transiuimus breuiter: sed & diuinæ scripturæ noui veterisque testamenti testatur historia de diuini cultus obseruatione, quod ad laudem Dei in ecclesiis in memoriam piæ operationis Dei nu-

* Gr. add. voluit,

μιω κὶ ἀγάπῃσιν; οὕτω γὰρ ὁ κύριον ἡμῶν ἐκ ἄλλως προσκυνοῦμεν, δόξαζοντες μὲν τοῖς ἱεροῖς εἰκῶν δὲ ὅτι ὁμοιώσεως αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτῇ ἐγράφη. ἀσεβεῖς δὲ ὁ ἀγαθὸν μὴ προσήκοντες, μήτε τῶν ἀγίων μνημονύοντες, μὴ καλλέτωσαν τὸν καλοποιούτως, μηδὲ σκανδαλιζέτωσαν τοὺς πρῆβιτας τοὺς ἀγίους κὶ δούλους τοῦ θεοῦ, κὶ μνημονύοντες αὐτῶν. μηδὲν γὰρ ἀγαθὸν τῆς καλῆς προσέξεως λήθονται· οἱ δὲ ἀσεβεῖς, κατὰ τὴν διελογίαν τοῦ θεοῦ, ἐξοίσι τὴν κατάλειπιν τῆς ἀπμίας, κατὰ τὴν δικαίου ἡμέλησαν, ὁποσάντες ἀπὸ τοῦ θεοῦ. διὰ δὲ τὸ μνημόσων τῶν ἀγίων εἰκόνες γράφονται, ἔπρῆβιται, κὶ προσκυνοῦνται, ὡς δούλων τοῦ θεοῦ, καὶ ἕως ἡμῶν τῶν θεοπέλα λιτανύοντων καὶ δυσωποῦντων. ἀξίον δὲ ὅτι μνημονῶν τῶν ἡγουμένων ἡμῶν, κὶ ἀχαιεῖτας προσφέρειν τῶν θεῶν. Ἐκ τῆς λόγου τοῦ μακαρίου Ἱεροσολύμου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων καὶ γὰρ ὡς σωεχάρησεν ὁ θεὸς προσκυνοῦν πᾶν ἔθνος τὰ χρυσοῦντα, Ἰουδαίους δὲ τὰς πλάκας ἐκείνας βύβησεν, αὐτὸν ἐλατόμησεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ τὰ δύο χερουβίμ τὰ χρυσοῦντα οὕτως ἔπρῆβι τῶν χειρῶν τοῦ θεοῦ τῶν σαυρῶν ἔπρῆβι ἀγαθῶν ἔργων τὰς εἰκόνες γράφειν ἔπρῆβι προσκυνοῦν, καὶ δεῖξαι τὸ ἔργον ἡμῶν. λοιπὸν ταύτας αὐτὰς, βίσεβέσασιν ἔπρῆβι γαλιωτάτοι διασώπει καὶ τέκνα, τὰς προειρημένας χεῖρας τῶν ἀγίων πατέρων πατριάρχων βραχέως· ἀλλὰ κὶ τῆς θείας γραφῆς τῆς παραλαμῆς ἔπρῆβι διάθεσης ἢ ἰσοεῖα μὲν τυρεῖ παρὲς τῆς παφουλακῆς τοῦ θεοῦ σεβάσματος, ὅτι τὰ πρὸς ἔπρῆβι τῶν θεῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις εἰς μνημόσων τῆς βίσεβουῖς ἐργασίας τῆς τοῦ θεοῦ

ἐλεῖν ἡμῶν, ἀπλογίας λαβῶν τοῖς αἰρετικοῖς διδόναι, ὡς ἐπὶ πλὴν ἡμῶν
 καὶ μομφῆς ἀξιῶν. ἐκινδυνώθει δὲ παρὰ τοῦτο διακωλυθῆναι ἢ τῆς
 σωόδου, ἐν ἣ Ταρασίον πατριῶν, ὠφέλεια· ἐδόξε τοῖς Γραικοῖς παρα-
 σωπηθῆναι ὅσα φέει τῆς ἐκ λαϊκῶν χροτονίας, καὶ τῆς οἰκουμηνικοῦ
 πωροσηροῦ, ἢ παρὰ κανόνας ἀπενέμετο τῷ Κωνσταντινουπόλεως πα-
 τριαρχῇ, κατ' ἐπιπλήξιν ἐμφέρεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῶ πάπα· καὶ ταῦτα
 μὴτ' ἀναγνωθῆναι ἐπὶ τῆς σωόδου, μὴτ' ὅλως τοῖς περὶ αὐτὸν ἐγγρα-
 φῶναι. καὶ οὕτως ἡ ἐπιστολὴ φειδόμεν ἐστὶ ὅτε φερμυλῶδες, φρενθῆ-
 κας τε καὶ ἄποκοπῆς, καὶ καθόλου ἐναλλαγῆς πέπονθεν ἀξιολόγοις. φρα-
 πλῆσι δὲ π παρατετολμῆσαι καὶ τῇ πρὸς Ταρασίον ἔσ' αὐτῶν πάπα ἐπι-
 στολῇ, πολλῶν δὴ πού χρησίων παρελλείψα, ὁ αὐτὸς μὲν φρεῖ Αναστάσιον.

Anast. verb.
 Ab hinc us-
 que ad finem
 huius epistola
 codex Gre-
 cui nō habet.
 Greci nam-
 que, quia eo-
 dem tempo-
 re ex laicis
 fuerat Con-
 stantinopoli
 patriarcha
 factus, ne
 publice ab
 apostolica
 sede argui vi-
 deretur, et
 adversus eū
 tamquam re-
 prehensione
 dignum, he-
 reticis repu-
 gnandi occa-
 sio praberetur,
 ac per hoc Synodi
 cui intererat,
 utilitas ex-
 cluderetur:
 ea que sine
 de nos fa-
 cienda latio-
 rum promo-
 tione, siue de
 ceterarum
 præsumptio-
 num redar-
 gutionibus
 subsequuntur,
 in Syno-
 do hac nec
 recitari, nec
 actū instrū-
 passū sunt.
 Præter hæc
 que Anastasi-
 us annota-
 vit, animad-
 vertendum
 est etiam,

Si vero impossibile est hæreticorum vesania, pro incre-
 dulitate ipsorum, ipsas sacras ac venerandas imagines sine
 Synodi actione in pristino erigere ac confirmare statu, &
 nostros sacerdotes pro huiuscemodi pia operatione ve-
 stra cupit serenissima imperialis potentia accersire, sicut
 in vestris fertur imperialibus iussionibus: in primis pseu-
 dosyllogum illud, quod sine apostolica sede enormiter &
 irrationabiliter nequiterque contra sanctorum venerabi-
 lium patrum traditionem de sacris imaginibus actum est,
 anathematizetur presentibus missis nostris: & tunc, sicut
 antiquitus mos extitit, iureiurando vestra piissima ac tran-
 quillissima potestas una cum domina Augusta piissimi im-
 perii vestri genitrice, seu eiusdem regie urbis patriarcha,
 nec non & cuncto senatu, corporale tribuentes sacramen-
 tum, verbum commonitorium, sicut antiquitus, pia sacra
 nobis dirigere vestra dignetur imperialis potestas: quia non est apud vos partis cuiuslibet favor aut defen-
 sio, sed æqualitatem utrisque partibus conferuabitis, nul-
 latenus necessitatem facientes in quocumque capitulo
 eis qui a nobis diriguntur quoquomodo, sed & omni ho-
 nore cum munificentia competenti & susceptione dignos
 eos habebitis. Et si quidem utriusque conuenerint, ecce
 bene: si autem minime conuenerint, iterum cum omni
 humanitate eos ad nos dirigere satagetis; quia dudum ibi-
 dem pro zelo fidei ac sanctarum imaginum religiosi viri
 ac Dei famuli directi, in exilio missi sunt, & bonæ confes-
 sionis huius mundi finierunt vitam. Porro & hoc vestrum
 a Deo coronatum ac piissimum poscimus imperium: ut si
 veram

ANNO
CHRISTI
797.

veram & orthodoxam sanctæ catholicæ ac apostolicæ ecclesiæ Romanæ nitimini amplecti fidem, sicut antiquitus ab orthodoxis imperatoribus, seu a ceteris Christianis fidelibus oblata atque concessa sunt patrimonia beati Petri apostolorum principis, fautoris vestri, in integrum nobis restituere dignemini pro luminariorum concinnationibus eidem Dei ecclesiæ, atq; alimoniis pauperum. Imo & consecrationes archiepiscoporum, seu episcoporum, sicut olitana constat traditio, nostræ diœcesis existentes penitus canonicè sanctæ Romanæ nostræ restituantur ecclesiæ, vt nequaquam schisma inter concordiam perseverare valeat sacerdotum, sed sicut in vestra serenissima iussione exaratum est: Confundatur omne zizanium male plantatum, & Domini & saluatoris nostri Iesu Christi verbum impleatur: Quoniam *portæ inferi non præualebunt aduersus eam.* Matth. 16. & rursus: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam; & tibi dabo claves regni cælorum, & quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis; & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis.* Cuius sedes in toto orbe terrarum primatu fungens, caput omnium Dei ecclesiarum constituta est. Et quemadmodum beatus Petrus apostolus per Domini præceptum regens ecclesiam, nihilo minus * subsequenter & tenuit semper & retinet principatum. Quod præceptum vniuersalis ecclesiæ nullam magis oportet exequi sedem, quam primam, quæ vnamquamque Synodum & sua auctoritate confirmat, & continuata moderatione custodit. Et valde mirati sumus, quod in vestris imperialibus iussis pro patriarcha regiæ vrbs, scilicet Tarasio, directis, vniuersalem ibidem eum reperimus exaratum: sed vtrum per imperitiam, aut schisma vel hæresim iniquorum scriptum est, ignoramus: sed deinceps suademus vestræ clementissimæ imperialique potentia, vt minime in suarum exarationum serie vniuersalis describatur; quia contra sanctorum Canonum instituta, seu sanctorum patrum traditionum decreta esse videtur. In secundo enim ordine, si non per sanctæ nostræ catholicæ & apostolicæ ecclesiæ auctoritatem (sicut in omnibus patet) nunquam valuit nomen habere; quod nimirum si vniuersalis super prælatam sibi sanctam Romanam ecclesiam, quæ est caput omnium

hanc epistolam Hadriani Græce redactam non satis respondere epistole Latine, quæ hic refert Anastasius.

* subsequens

Dei ecclesiarum, describatur, tamquam sanctarum Synodorum rebellem atque hæreticum manifestare se certum est. Quia si vniuersalis est, etiam ecclesiæ nostræ sedis primatum habere dignoscitur, quod ridiculum omnibus fidelibus Christianis apparet: quia in toto orbe terrarum ab ipso redemptore mundi beato Petro apostolo principatus ac potestas data est; & per eundem apostolum, cuius vel immeriti vices gerimus, sancta catholica & apostolica Romana ecclesia vsque hæctenus & in æuum tenet principatum, ac potestatis auctoritatem: quatenus (quod non credimus) si quispiam eum vniuersalem nuncupauerit, vel assensum tribuerit, sciat se orthodoxæ fidei esse alienum, & nostræ sanctæ catholicæ & apostolicæ ecclesiæ rebellem. Ipse enim Tarasius regis vrbs patriarcha misit nobis synodicam, priscam adimplens consuetudinem: quam suscipientes, & liquidius indagantes, & de confessione tam rectæ fidei eius, quam dogmatum sanctarum sex Synodorum & venerandarum imaginum, ouantes, nimis iterum turbati ac conturbati sumus, quia ex laicorum ordine & imperialibus obsequiis deputatus, repente patriarchatus culmen adeptus est; & apocaligus contra sanctorum Canonum censuram factus est patriarcha: & quod dicere pudet, & graue tacere est, qui regendi adhuc & docendi sunt, doctores nec erubescunt videri, nec metuunt ducatum animarum impudenter assumere, quibus via in omnibus ignota doctoris est; quo vel ipsi gradiantur, ignari sunt. Quod quam prauum, quamve sit temerarium, sæculari ordine & disciplina monstratur. Nam dum dux exercitus non nisi labore & sollicitudine expertus eligitur, quales animarum duces esse possint, qui in episcopatus culmen immatura cupiunt festinatione conscendere? Huius saltem rei comparatione considerent, & aggredi repente inexpertos labores abstineant: quippe qui non didicerint quod docent. Vnde canonica instituit censura, nequaquam ex laico ad sacerdotium repente transire. Et nisi per eius fidelem concursum pro sanctarum imaginum erectione, in eius consecratione assensum omni modo tribuere nequiuimus. Et ideo domini rerum a Deo coronati magni principes & serenissimi imperatores petimus, & obnixè iterum deprecamur a Deo il-

ANNO
 CHRISTI
 787.

lustratam clementiam vestram, & per omnipotentem Deum qui vos regnare præcepit, & imperialis culminis apicem vobis conscendere iussit, pietatem vestram, vt dictum est, coniuramus, vt pio intuitu vestras clementissimas aures nostræ humillimæ deprecationi inclinare iubeatis, ipsasque sacratissimas imagines in pristino gradu constituere; * & omnes Christiani in vniuerso mundo *f. vt omnes exultent, & magno latentur gaudio. Nam cum talis iniquum erroris scandalum, quod in ipsis Græciæ partibus irrepserit, abolitum fuerit, & Deo annuente ipsæ venerandæ imagines in pristino statu restitutæ fuerint, erit magna lætitia dilatata per vniuersum orbem terrarum, & nunc super omnes barbaras nationes, beato Petro principe apostolorum vobiscum comitante, eritis in triumphis imperantes victores; sicut filius & spiritualis compater noster dominus Carolus rex Francorum & Longobardorum, ac patricius Romanorum, nostris obtemperans monitis, atque adimplens in omnibus voluntates, omnis Hespericæ occidentisque partis barbaras nationes sub suis prosternens conculcauit pedibus, omnipotentatum illarum domans, & suo subiiciens regno adunauit. Vnde per sua laboriosa certamina eidem Dei apostoli ecclesiæ ob nimium amorem plura dona perpetuo obtulit possidenda, tam prouincias, quam ciuitates, seu castra & cetera territoria, imo & patrimonia quæ a perfida Longobardorum gente detinebantur, brachio forti eidem Dei apostolo restituit, cuius & iure esse dignoscebantur. Sed & aurum atque argentum quotidie pro luminariorum concinnatione, seu alimoniis pauperum, non desinit offerendo; quatenus eius regalis memoria non derelinquatur in sæculum sæculi. Idcirco nimium diligentes ac venerantes vestrum a Deo concessum imperium, magnopere suggerentes quæsumus, vt præsentium transuectores, videlicet Petrum dilectissimum nostrum archipresbyterum, seu Petrum abbatem atque presbyterum venerabilis monasterii sancti Sabbæ, hilari mente & vultu placidissimo suscipiens, sospites iterum ad nos remeare disponere iubeat vestra serenissima imperialis clementia: vt dum de vestra orthodoxa fide, qua cœpistis, nos reddiderint certiores, nosq; ex hoc de vestro proposito læti efficiētes, altis-

Psal. 19.

Proverb. 8.

simas Domino Deo nostro referre studeamus laudes, diuinam pro immensa piissimæ serenitatis vestræ latiticia exorantes clementiam, atq; consona cum Propheta inquierentes: Domine saluos fac inuictissimos nostros principes & magnos imperatores, & exaudi nos in quacumque die te deprecantes pro eis inuocauerimus. Ipse enim rerum opifex & arbiter Dominus Deus noster, in cuius manu omnia regna consistunt mundi, per quem etiam reges regnant, & principes imperant, & potentes quæ pietatis sunt clementer cuncta modigerando disponunt, vestræ piæ serenitatis mellifluis cordibus inspirare dignetur ad exaudiendas nostras humillimas preces, & restituendum in pristino statu sacras imagines: tribuatque vobis, intercedentibus beatissimis apostolorum principibus Petro & Paulo, longæua ac prospera & felicia tempora, & cum maxima corporis sospitate, atque animæ salute, imperialis potentia sceptris vos perfrui faciat. Et sicut terræ summæ potentia gloriâ vobis concessit, & cælorum quoque regna vobis per infinita sæcula largiri possidenda dignetur. Data VII. Kalendas Nouembris, indictione nona.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ipsi vos acceptis a papaliteris his, detulistis eas ad pios imperatores nostros?

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & locum tenentes Hadriani sanctissimi papæ Romani, dixerunt: Nos ipsi accepimus ab apostolico patre nostro huiuscemodi literas, & detulimus eas ad pios dominos.

Ioannes magnificentissimus logotheta dixit: Hæc nouerunt & honorabilissimi Siculi, Deo amabilis Theodorus Catanensium episcopus, & qui cum eo est reuerendissimus diaconus Epiphanius, qui locum tenet archiepiscopi Sardinia. Ambo enim per iussionem piorum imperatorum nostrorum profecti

Ταρχσι ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· αὐτοὶ ἡμεῖς λαβόντες παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα τὰ χρῆματα πάντα, ἀπέκομισατε πρὸς τοὺς ὡσεύεις βασιλεῖς ἡμῶν;

Πέτρος καὶ Πέτρος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτεροι, καὶ τὸν ἐπέχοντες Ἀδριανὸς τῆς ἀγιωτάτου πάπα Ῥώμης, εἶπον· ἡμεῖς αὐτοὶ λαβόντες παρὰ τοῦ ἀποστολικοῦ ἡμῶν πατρὸς τὰ ποιῶντα χρῆματα ἠγάγημεν πρὸς τοὺς ὡσεύεις δεσπότης.

Ἰωάννης ὁ μεγαλοπρεπέστατος λογοθέτης εἶπε· πάντα ἴσασιν ἔτι ἡμῶν τῶν Σικελῶν, ὅ, τε θεοφιλέστατος Θεόδωρος ὁ Κατανέων Ἐπίσκοπος, ἔτι οὐκ αὐτὸς ὡσεύεστατος διάκονος Ἐπιφάνιος, ὁ τὸν ἐπέχων τῶν δεχόμενον Σαρδινίας. ἀμφότεροι γὰρ καὶ κέλυσιν τῶν ὡσεύων βασιλέων ἡμῶν ἀφί-

ANNO
CHRISTI
787.

κοντο εις Ρωμην στω πω βλαβερατω
δοκριασιν ελω τ' αγωτα του ημης πα-
τριαρχου.

Θεοδωρος ο θεοφιλεστατος επσκο-
πος Κατανης εως μεσον ειπεν· της βι-
σοις βασιλειας κελ βισασης δια ημιας
κελ βισεως αιτης, δοτοςελωαι (Φ) στω
εμοι δοδλον της υμεσφας αγωσινης
Λεοντα (Φ) θεοφιλεστατον πρεσβυτηρον,
μτ' ε ημιου γραμματος τ' πανιερου
μου δεσποτου· ο σεβων τιω αγωσινω
ημης, ο της κατ' εμε Σικελων εσφ-
χιας στρατηγος απεσφλε με εις Ρωμην
μτ' βισεβοις κελ βισεως ημης ορθοδξων
βασιλεων ημης, και απελδοντων ημης,
τιω πισιν της βισεβοις βασιλειας αυτων
και ορθοδξίαν ανηγαγαμεν.

Και ο μακαριωτατος παπας ακου-
σας ειπεν· οπ' επη ημης ημεσφν της βα-
σιλειας αυτων ει γρηνηται ποδο, μεγα-
λωαι εχθ' ο θεος τ' βισεβη βασιλειω
αυτων ισφ' ετας εμπροθεν βασιλειας.
ενπεδεν ε τιω αιαγωδισαν διαφο-
ραν εξαπεσφλε προς εδν βισεβσα-
τους βασιλεις ημης μτ' ημης γραμμα-
των ημης προς τιω υμεσφαν αγωσητα,
ε ημης πορεκαδεζομδμων αυτ' τοποτη-
ρητημ.

Κοσμας διακονος, νοταριος ε κου-
βουκλεισιος ειπε· και ετερε απεσαλη-
σαν γραμματα παρα τ' αγωτατου
παπα της πρεσβυτηφας Ρωμης προς
Ταρεσιον (Φ) αγωτατον ε οικουμρι-
κων ημης πατριαρχην, και ως κελ βι-
η αγια ομνηγυεις ημης η σελ τυτων.

Η αγια σωδοδος ειπεν· αναγνωσκεδω.

Κοσμας ο πορεσειρημδμος διακονος, νοταριος ε κουβουκλεισιος αιεγνω.

sunt Romam cum reuerendissi-
mo apocrifario sanctissimi pa-
triarchæ nostri.

Theodorus Deo amabilis e-
piscopus Catanæ dixit: Pio im-
perio iubente per honorabiles
iussiones suas, mittere Leonem
Dei cultorem presbyterum, qui
vna mecum est feruus vestræ
sanctitatis, simul cum preciosa
epistola sacratissimi domini mei:
ille qui colit sanctitatem ve-
stram, Sicularum scilicet meæ
prouinciæ * magistratus misit
me Romam cum pia iussione
orthodoxorum imperatorum
nostrorum, Qui abeuntes, pii
imperii eorum fidem & ortho-
doxiam denuntiauiimus.

Et beatissimus papa audiens
dixit: Quia si in diebus imperii
eorum factum fuerit hoc, ma-
gnificare habet Deus pium im-
perium eorum super priora re-
gna. Hinc & suggestionem quæ
lecta est, transmisit ad pios im-
peratores nostros vna cum li-
teris ad sanctitatem vestram, &
vicariis suis qui hic præside-
tes adsunt.

Cosmas diaconus, notarius &
cubuclesius dixit: Et aliæ mis-
sæ sunt literæ a sanctissimo papa
senioris Romæ ad Tarasium san-
ctissimum & vniuersalem patri-
archam nostrum. & sicut iusse-
rit sancta collectio vestra, & de
his fiet.

Sancta Synodus dixit: Le-
gantur.

Cosmas prædictus legit.

Epistola Hadriani sanctissimi papæ senioris Romæ, interpretata ex Latinorum dictione in Græcorum vocem.

Επιστολή Αδριανού τῆς ἀγιωτάτου πα-
πα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, ἑρμη-
νυθεῖσα ἐκ τῆς τῆς Ρωμαίων δια-
λέκτου εἰς τὴν ἐλλάδα φωνὴν.

Dilecto fratri Tarasio patriarchæ, Hadrianus episcopus seruus seruorum Dei.

Τῷ ἡγαπημένῳ ἀδελφῷ Ταρ-
σίῳ πατριάρχῃ, Αδριανὸς ἐπί-
σκοπος τῆς δούλων
τῆς θεοῦ.

PASTORALIBVS curis quibus conuenit nos pasce-
re populum Dei, & subtilissimis cogitationibus perpendentes, quemadmodum prædicationis vox sana a præcone in omni tempore debeat prædicari, & qualis pastor in compassione, & qualis in conuersatione debeat esse, vt omnibus proximus compassione fiat, & cunctis conuersatione insignis; quatenus & per piam miseratorem ad se omnium infirmitates transferat, & ipse per summum respectum sui ad diuina transcendat: considerauimus vestræ dilectæ sanctitati sacra affari concordia, & subtiliter verbum manifestare. In synodis confessionis vestræ fidei, quæ apostolicæ sedi nostræ directa sunt per Leonem reuerendissimum presbyterum vestrum, inuenimus in eis in initio primæ paginæ, reuerentiam vestram ex laico ordine & imperatoria administratione ad sacrati gradus sublimatam esse fastigium. Et vehementer in his anima nostra mirata est. Et nisi vestram sinceram & orthodoxam fidem in prædictis synodis sacri symboli secundum ri-

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΑΙΣ φρονή-
σιν, ἐν αἷς ἀρμόζει ποιμαίνειν ὁ
λαὸν τῆς θεοῦ, καὶ λεπιοτάτω λογισμῶν
κατανοοῦντες, ὃν ἔχον ἡ τῆς κηρύγμα-
τος φωνὴ ὑγιὴς ἕκαστος κήρυκος ἐν παντὶ
καὶ ἑὸς ὀφείλει κηρύττειν, ἃ ὁποῖος ὁ
ποιμὴν ἐν συμπαθείᾳ, καὶ ὁποῖος ἐν
ἀναστροφῇ ὀφείλει εἶναι, ἵνα τοῖς πα-
σι πλησίον τῆ συμπαθείᾳ ἡγήται, καὶ
τοῖς ὅλοις τῆ ἀναστροφῆ ἴπσημιος· καὶ
ὅπως αὐτῶν ἐαυτῶν διὰ τῆς δισεβοῦς
διασταλχίας τῆς τῆς ἀπάντων ἀρρω-
στίας μετενέγκη, ἢ καὶ διὰ τῆς ὑψη-
λοτάτης ἰππλοῦς * ἐαυτῶν ἀγίου-
μῆρος εἰς τὰ θεῖα πάντα μεταβίβαση
ὡδὲ πούτων πάντων σωειδόμεν τῆ ὑμε-
τέρῃ ἡγαπημένῃ ἀγιωσιῇ ἃ ἱερατικῆ
ὁμοιοῦσα προσφθέγγεσθε, ἃ λεπιομε-
ρῶς ἴδοντες φανεροῦσθε. ἐν τοῖς σωο-
δικοῖς τῆ ὁμολογίας τῆ πίστεως ὑμῶν, τοῖς
τῶ ἀποστολικῶ ἡμῶν θεῶν σαλεύεισθε διὰ
Λέοντος τῆ βλαβεράτου πρεσβυτέρου
ὑμῶν, βίρομεν ἐν αὐτοῖς ἐν τῆ δέξη τῆ
πρότου σελιδίου, πλὴν ὑμετέρῃ βλα-
βείαν ἐκ λαϊκῆς τάξεως καὶ βασιλι-
κῆς ὑπηρεσίας εἰς τῶ ἱερατικῶν βαθ-
μῶν ἀνυψώθειαν· καὶ λίαν ἐν τού-
τοις ἢ ἡμετέρας ψυχῆ ἡγάθη. καὶ εἰ-
μὴ πλὴν ὑμετέρῃ εἰλικρινῆ καὶ ὀρθό-
δοξῶ πίστιν εἰς τὰ προσημῆρα σωοδικὰ τῆ ἱεροῦ συμβόλου κατὰ τῶ

* L. ἐαυτῶν
ὡδὲ πὸ θεῶν
ἡμῶν

ANNO CHRISTI 787.

θεσμὸν τῆς ἀγίας ἐξ οἰκουμηνικῶν
συνόδων, καὶ περὶ τῆς σεπτικῶν εἰκόνων
ἕρμηνευ καλῶς ἐχρῆσαν, οὐδαμῶς αὐτῶν
ἐπολήσαμεν τῆς ποιούτων ὑποκοδ-
σαι συνδικῶν. ἀλλ' ὅσον ἡ καρδιά ἡ-
μῶν ἐλυπέτο περὶ τῆς ἀναρμόστου πα-
λαμας ἕξ ἡμῶν διαστάσεως, τοσοῦτον
ἕρροσα πλὴν ὑμετέρων ὁμολογίῳ ἐ τ'
ὄρθω πῖσιν, ἡ φρασίῃ ἡ ἡμετέρεα ψυ-
χή. ἕρρομν ἡ ἐν τῇ περὶ τῆς ἡμῶν σνο-
δικῆς ἐπιστολῆς τῆς ὑμετέρας ἀγιοπύλης,
μὴ τὸ πλῆθος τῆς πίστεως ἐ τ' ὁμολο-
γίας τῆς ἱεροῦ συμβόλου, ἐ πασῶν τῶν
ἀγίων ἐξ συνόδων, ἐ περὶ τῆς ἱερέων ἐ
σεπτικῶν χρακατήρων θαύμα ἀγέσεως
καὶ περὶ τῆς ἀξίως, περὶ ἕξον, ὅτι
καὶ τὰ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀγίας ἐκπης
συνόδου δέχονται μὴ πάντων τῶν ἐν-
δέσμων ἐ θεωδῶς ἐκ φωνηθέντων περὶ
αὐτῆς κανόνων, ἐν οἷς ἐμφέρεται ἐν
ποσὶ τῶν σεπτικῶν εἰκόνων χραφῆς ἀμνός
δακτύλου τῆς περὶ τῆς δεικνύμενης
ἐχρακατήρεται, ὅς εἰς τύπον παρελήφθη
τῆς χραετος, τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν διὰ τῆς
νόμου περὶ τῆς ἀμνόν χρα-
σῶν τῆς ἡμῶν. τῶν οὐκ παλαμοῖς
τύποις καὶ τῆς σκιας, ὡς τῆς ἀλη-
θείας σύμβολα τε τῆς περὶ τῆς χρα-
τα τῆς ἐκκλησίας * παραδεδομένον κα-
ταπαζόμενοι, πλὴν χραετῶν
μῶν καὶ πλὴν ἀλήθειαν, ὡς πλῆθος
νόμου πῶν τῶν ὑποδέξασθαι. ὡς αὐ-
τῶν τὸ τέλειον, καὶ ἐν τῆς χραεταπορ-
γίας, ἐν τῆς ἀπάντων ὄψεσιν ὑπο-
χραετῆται, τῆς ἀίροντος πλὴν ἀμνόν
πῶν τῆς κόσμου ἀμνόν χραετῶν τῆς θεοῦ
ἡμῶν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον χραετῆ-
ρα καὶ ἐν τῆς εἰκόσιν διὰ τῆς νῦν ἀν-
τῆς τῆς παλαμοῦ ἀμνόν ἀνασηλοῦσθαι
ὀρέζμεν, δι' αὐτῶν τῆς τῆς ταπεινώσεως ὑψος τῆς θεοῦ λόγου κατανοοῦντες,

tum sanctorum sex vniuersalium
Synodorum, & de venerabili-
bus imaginibus bene se inue-
nissimus habere, nullatenus au-
deremus huiuscemodi obaudire
synodica. Sed quantum cor no-
strum tristabatur de inepta ve-
teri ex nobis distantia, tanto
confessionem & rectam fidem
vestram anima nostra inueniens
lætata est. Inuenimus autem in
prædicta synodica epistola fan-
ctitatis vestræ, post plenitudi-
nem fidei & confessionem sacri
symboli & omnium sanctorum
sex Synodorum, & de sacris ac
venerabilibus characteribus mi-
raculum laude ac veneratione
dignissimum contineri: Quia
& eandem sanctas sex Synodos
fulcipio, cum omnibus regulis
quæ iure ac diuinitus ab ipsis
promulgatae sunt. Inter quas
continetur; in quibusdam ve-
nerabilium imaginum picturis
agnus digito præcurforis exaratus
ostenditur, qui in figuram
* præterit gratiæ, verum nobis
per legem præostendens agnum
Christum Dominum nostrum.
Ergo veteres figuras & umbras,
vt veritatis indicia & præfagia,
ecclesiæ traditas amplectentes,
gratiam præferimus & verita-
tem, hanc vt plenitudinem le-
gis fulcipientes. Vt ergo perfe-
ctio etiam per colorum opera-
tiones in cunctorum vultibus
depingatur, agni Christi Dei no-
stri, qui tulit peccatum mundi,
secundum humanitatem chara-
cterem, & imaginem hominis, *Ioan. 1.*
pro veteri agno depingi defini-
mus, per ipsum Dei Verbi hu-
militatis celsitudinem confide-

* L. ἡ δὲ συν-
τομοῦ χρα-
καίας, ἐ
τῆς ἀμνόν-
ου, &c.

* L. ἡ δὲ
αὐτῆς
ἀγίας
συνόδου
δὲ
χραετα
μῶν
πῶν
κατόν
τῆς
αὐτῆς
δὲ
ἀμνόν
αὐτῆς.

* ἐν τῆς
ἀμνόν

* Gr. assum-
ptus est

Ioan. 1.

rantes, & ad memoriam in carne conuersionis, tam scilicet passionem eius, quam salutarem mortem atque redemptionem, quæ hinc est mundo effecta, manu quodammodo reducetes. Hoc testimonio orthodoxæ fidei, malignorum curiositatem & hæreticorum garulitatem vestrum repulit fratrum sacerdotium; quemadmodum & eorum maligna sollicitudo non est a nobis neque a gratia diuina recepta, sed instabilis in huiusmodi reputata. Si quidem nobis succinctis lumbos mentis nostræ confitetur etiam nostra catholica & apostolica Romana ecclesia, consonans & concordans aduersus hæreticorum amentiam, a quibus etiam impugnata taliter disposuisse ostenditur. Quia ergo sanctas imagines Christi Dei nostri, qui secundum nos & pro nobis & propter nos incarnatus est iuxta humanum characterem, atque sanctæ intemeratæ & reuera Dei genitricis, nec non & sanctorum eius, vestra dilecta sanctitas colere atque adorare pollicita est, idcirco eius orthodoxum propositum, si quemadmodum cœpit, perseverauerit, modis omnibus collaudamus, & ut pastoralis curæ sollicitudinem habentes consilium damus, ut orthodoxam fidem quam semel confessa est, immutabilem seruet prædicando pariter & docendo. *Fundamentum enim aliud potest ponere nemo præter id quod positum est, quod est Dominus Iesus.* Ergo quisquis dilectionis Dei & proximi, ac fidei quæ in ipso est, firmamentum tenet, eundem Iesum Christum Dei & hominis Filium apud se posuit funda-

κὶ πρὸς μνήμην τὸ ἐν σαρκὶ πολιτείας, ἔτι πατρὸς αὐτοῦ, ἃ ἔσωθη τοῦ θανάτου χριστοῦ ἡμεῖς, ἃ ἐν τῷ κόσμῳ ἀπολυτῶσεως. ταῦτη τῆ μητρικῆ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πλὴν τῆς πονηρῆς ἀπειρηγίας ἃ ἀδολογίας τῆς ἀρεπικῶν ἀφορέουσα, ἀπαστα πῆ ὑμετέρας ἀδελφικῆ ἰερωσύνης καθὼς ἃ ἡ ἀπὸν πονηρὰ ἀποδὴ παρὶ ἡμῶν ἐκ ἐδέχθη, οὐδὲ ἔσθ' ἡ τῆς χάριτος, ἀλλ' ἀβέβαιος ἐλογίσθη ἐν τοῖς ποιούτοις. ἀπειρωμένη γὰρ πλὴν ὀφειδῆ τῆς διανοίας ἡμῶν ὁμολογεῖ ἃ ἡμετέρας καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ Ρωμαϊκῆ ἐκκλησίας, ὁμοιοδοσῶσα ἃ συμφανοδοσῶσα ἃ ἐν ἀπὸν τῆς τῆς ἀρεπικῶν ἀνοίας, ὑφ' ὧν πολεμουμένη καὶ σιωπηδὴν πεφάμεθα. ὅθεν ἐπεὶ τὰς σεπτάς εἰκόνας, τὸν τε κτ' ἃ ἀνδραγαθὸν χριστοῦ καὶ τῆς θεοῦ ἡμῶν, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ δι' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν σαρκωθέντος, κὶ τῆς ἀγίας ἀρχάντου κὶ ἀληθῶς θεογονήτορος, λοιπὸν ἢ κὶ τῆς ἀγίων αὐτῶν, ἢ ὑμετέρας ἡγαπηδὴν ἀγιοσύνη σέβειν ἃ προσκυνεῖν σowedετο, πλὴν αὐτῆς ὀρθοδόξου ἀρεπικῶν ἐκ καθὼς ἀπὸν τῆς ἀρεπικῶν παντελῶς ἐπαίνετον, ἃ ὡς ποιμαντικῆ μελέτη φρονήζοντες συμβουλοῦμεν, ἵνα πλὴν ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ ὑπὲρ ἀπὸν ὁμολογήσων, ἀμετάδετον διατήρησις κηρύττουσα καὶ διδάσκουσα. θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύνάται θεῖναι ἢ ἃ καίμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. πῆ οὐκ τῆς ἀγάπῆς τῆς Χριστοῦ καὶ τῆς πλησίον, τῆς ἐν Χριστῷ οὐσης, τὸ σπέρμα κρατῆρ, ἢ αὐτῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς θεοῦ ἢ ἀνδραγαθῶν ἢ ἐαυτῶν ἐκ ἐδέχθη

1. Cor. 3.

μέλιον;

ANNO
CHRISTI
787.

μέλι; ὁμολογούμενον γὰρ ὅτι, ὅπου ὁ Χριστὸς θεμέλιός ἐστι, τῆς ἀγαθῶν ἔργων ἑξακολουθεῖ ἡ οἰκοδομή. αὐτὴ γὰρ δι' ἐαυτῆς ἢ ἀλήθεια λέγεται ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὸ ποιμνιον, ἀλλ' εἰσερχόμενος ἄλλοθεν, ἐκείνος κλέπτης ὅστις καὶ ληστής. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ὅστις τῆς παρθένου καὶ αὐτὸς σωτὴρ ἔφη λέγων· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. ἐκείνος οὖν εἰς τὸ ποιμνιον εἰσερχεται, ὁ δὲ διὰ τῆς θύρας εἰσερχόμενος· ὁ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, διὰ Χριστοῦ εἰσερχεται, ὅστις ἐκ τῶν αὐτῶν δημιουργοῦ καὶ λυτρωτοῦ τῆς ἀνθρώπου γένους πλὴν ἀλήθειας σώζει, διαφυλάττει ἔπειτα τῶν βαθμῶν τῆς ποιμαντικῆς ἀξίας, καὶ βασιλεὺς τὸ βαρὺ ἀνίσταται, οὐ παρὰ πλὴν δόξαν ἔτι πλὴν τῆς παρρησιαστικῆς ἀποβλέπων, ἀλλ' ὡς ἀναδείξαι μὲν τὸ ποιμνιον, ἐπιμελῶς ἀργυρεῖ, ἵνα μὴ τὰ παρθενα τῆς θεοῦ εἴτε διὰ διεσραμμένων ἀνθρώπων καὶ σκολιὰ λαλοῦντων, εἴτε κακῶν πνευματικῶν πειθισμῶν παρεσθῶσιν. ἀληθῶς δὲ καὶ ὁ μακάριος Ἰακώβ, ὅστις διὰ γυναικας πολλὰ ἐπιδουλώσας λέγει τῶν πενήθων αὐτῶν φησὶ λέγων· εἴκοσι ἐπι ἐγὼ εἰμι μὲν σοὶ τὰ παρθενα ἔτι αἰγῆς σου ἐκ ἡπικνωθῆσαν, κριοὶ τῆς παρθένου σου οὐ κατέφαγον, θηρία δὲ αὐτῶν ἐκ ἐνὶ ὄχθῃ σου. ἐγὼ ἀπέπνυον ἀπὸ ἐμαυτοῦ τὰ κλέμματα ἡμέρας, ἔκ κλέμματα νυκτός. ἐγγύθην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῶν καύματι, καὶ τῶν παρθενοῦ τῆς νυκτός, καὶ ἀφίετο ὁ ὑπὸς δόξῃ τῆς ὀφθαλμοῦ μου. ἐὰν οὕτως ποιῆ ἔτι ἀργυρεῖ ὁ ποιμὴν τὰ παρθενα Λάβαν, πόσις καμάτοις, πόσις ἀργυρίας ὀφείλει ὑποφέρειν ὁ ποιμὴν τὰ παρθενα τῆς Χριστοῦ; ἀλλ' ἐν πάσι τοῦτοις αὐτὸς ὑμᾶς ἐπιεξή καὶ διδάξῃ, ὅς δι' ἡμᾶς ἀνθρώπος ἐγγύθῃ, κατὰ ξιώσας

mentum. Confitendum est enim, quia ubi Christus fundamentum est, bonorum etiam operum sequatur edificium. Ipsa vero per se veritas dicit: *Qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed intrat aliunde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium.* Unde rursus idem Saluator ait: *Ego sum ostium.* ille ergo ad ovile intrat per ostium, qui intrat per Christum. Ipse autem per Christum intrat, qui de eodem conditore & liberatore humani generis veritatem intelligens prædicat & custodit, culmen regiminis ad officium portandi oneris suscipit, non ad appetitum gloriæ transitorii honoris: curæ quoque suscepti ovilis solerter inuigilat, ne oves Dei aut peruersi homines prava loquentes dilanent, aut maligni spiritus oblectamenta vitiorum suadentes deuasent. Certe beatus Iacob, qui pro vxoribus diu seruierat, dixisse meminimus: *Viginti annis fui tecum, oves tue et capra steriles non fuerunt: arietes gregis tui non comedi, nec captum a bestia ostendi tibi. Ego damnum omne reddebam, quidquid furto perierat, a me exigebas: die noctuque astu urebar et gelu; fugiebat somnus ab oculis meis.* Si igitur sic laborat & vigilat qui pascit oves Laban, quanto labori quantifque vigiliis debet intendere, qui pascit oves Dei? Sed in his omnibus ipse vos instruat, qui propter nos homo factus est,

* L. αὐτῶν

* ἡ. ἡ. π. ἡ. ἡ. ἡ.

* ἡ. εἰ μὴ

1669. 10.

Ibidem.

Gen. 31.

& qui dignatus est fieri quod fecit, ipse & caritatem sancti Spiritus sui ac amorem infundat in vos, & ab omni cura conferuet, & oculos vestrae mentis aperiat; ut per cursum & agonem atque sollicitudinem vestrae dilectionis, apostolicam nostram imitantis prae orthodoxae fidei traditionem, in partibus piorum imperatorum nostrorum sacrae ac venerabiles iconae secundum antiquum ordinem sistant; quatenus vestrum per hoc stabile permaneat sacerdotium. Porro post confessionem fidei vestrae notum factum est nobis, quod vestra venerabilis sanctitas postulauerit ab orthodoxis ac zelatoribus & propugnatoribus veritatis, piissimis videlicet imperatoribus nostris, qui ad gloriam Dei facti sunt, quo fieret vniuersalis Synodus; & repromiserint coram omni Christiano populo suo, supplicationi vestrae pie annuentes, Synodumque in regia vrbe fieri definientes. Nos autem, quemadmodum & in ipsorum diua continebatur iussione, dilectos nobis & approbatos atque prudentes sacerdotes pro statu sacrarum imaginum, ut prisco illis in partibus ordine constituantur, cum magno desiderio & maximo gaudio destinauimus. Sed vestra sanctitas eisdem piissimis imperatoribus & triumphatoribus alacriter suggerat, ut in primis pseudofyllogus ille, qui sine apostolica sede inordinate & insyllogistice factus est aduersus venerabilium patrum traditionem contra diuinas imagines, anathematizetur

ἡμέτεροι ὁ ἐποίησαν, αὐτὸς τὴν ἀγάπην τοῦ ἁγίου ἀπὸ πνεύματος καὶ τοῦ πόθου ἐκχέη εἰς ὑμᾶς, & ἐν πάσης μελετήσῃ διατηρήσῃ, καὶ τὸν ὀφθαλμοῦς τῆς διανοίας ὑμῶν ἀνοίξῃ· ἵνα διὰ τὴν μάχου καὶ τῶ ἀγῶν τοῦ ἡμετέρου ἀγάπης, καὶ τῆ δρόμου, τὴν ἡμετέραν μμουμένης δόξολογικῆς τῆς πάλαι ὀρθοδόξου πίστεως παράδοσιν, ἐν τοῖς μέρεσι τοῖς τῆς βίσεβαν βασιλείων ἡμῶν αἰῶναι καὶ σεπταὶ εἰκόνες κατὰ τὴν δεχαίαν τάξιν σταθῶσιν, ὅπως ἐν τούτῳ τὸ ἡμετέρον σταθρὸν διαμενῆν ἱερατικῶν. μετὰ τῆ τὴν ὀμολογίαν τῆς πίστεως ὑμῶν ἐγνωσθῆ ἡμῖν, ὅτι ἡ ὑμετέρα σεπτή ὁσίοτης ἡξίωσε τὸν βίσεβαν τοῖς καὶ ὀρθοδόξοι τοῖς καὶ ἡλωταῖς, τὸν ἡμοῦ τοῖς εἰς δόξου τοῖς βασιλείς ἡμῶν, τὸν ὑπερμάχου τὴν δληθείας, καὶ τῶ ἡμέτεροι σωῶδον οἰκουμένην καὶ σωῶδον ἐνώπιον παντός τοῦ φιλοχρίστου αὐτῶν λαοῦ, τῆ ὑμετέρα ἱκεσία βίσεβαν ἴπιν βίσεβαν, καὶ τὴν σωῶδον ὠρεσαν ἐν τῆ βασιλίδι αὐτῶν πόλει ἡμέτεροι. ἡμεῖς δὲ σὺν μεγάλῳ πόθῳ, καθὼς ἐνεφέρετο ἐν τῆ αὐτῶν θεία κελεύσει, γησίοις & δοκίμοις καὶ φρονίμοις ἱερεῖς καὶ τῆς συστάσεως τῆς ἱερῶν εἰκόνων, ἵνα ἐν τῆ δεχαίαν τάξει ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις κατασταθῶσι, μετὰ μετῆς χαρᾶς ἐπέμψαμεν. δλλῆ ἡ ὑμετέρα ὁσίοτης τοῖς αὐτοῖς βίσεβαν τοῖς ἡπατοῦχοις βασιλεῖσι προθύμως ἀναγᾶσι, ἵνα ἐν τῆ τοῖς ὁ ψευδοσύλλογος ἐκείνῳ, ὁ ἡμοῦ τοῖς χωρὶς τοῦ δόξολογικοῦ θεοῦ ἀπέκτως καὶ ἀσυλλογίστως ὡς ἐναντίας τῆς τῆς σεπτοτάτων πατέρων παράδοσεως κατὰ τῆς θείων εἰκόνων, ἀναθεματιθῆ παρόντων τῆς

Anast. verb. Et hinc quoque apud Graecos multa subtrahuntur, que tamēn sicut missa sunt, in archino Romana repetuntur ecclesia.

tes malignorum & hæreticorum errorem per certamen vestrum & fidelem sollicitudinem. si autem sacras ac venerabiles imagines illis in partibus non restituerint, consecrationem vestram recipere non audemus; & maxime si sectatus fueris eos qui non credunt veritati. Quapropter cum summo labore ac amore fidei, atque agone, in his omnibus indubitanter vestram venerabilissimam sanctitatem conuenit sacras imagines Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, & sanctæ ipsius genitricis semperque virginis Mariæ, seu sanctorum apostolorum & omnium sanctorum prophetarum atque martyrum, simul & confessorum, illis in partibus in antiquo erigere statu; quatenus vno consensu digne propheticum canamus canticum, dicentes: Domine saluos fac piissimos reges, & exaudi nos in die qua inuocauerimus te: Quia dilexerunt decorem domus tue, & locum tabernaculi gloria tue. Dilectos autem nostros, Petrum scilicet archipresbyterum sanctæ nostræ Romanæ ecclesiæ, & Petrum monachum & presbyterum atque abbatem, qui missi sunt a nobis ad vestigia tranquillissimorum & piorum imperatorum, rogamus propter amorem sancti Petri apostolorum principis, & propter nos, omni benigna susceptione ac humanitate dignos apud vos iudicandos pariter & habendos; quatenus & in hoc magnas referre gratias valeamus. Deus omnipotens dilectionem vestram, si stabilter permanferit, conseruare annuat, & fru-

πονησῶν καὶ αἰρετικῶν πλανῶν διὰ τῆς ὑμετέρου ἀγῶνος ἔπιστάτου μόχθου. εἰ δὲ τὰς ἱεράς ἔσπλάς εἰκόνας ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτόθι οὐ καταστήσῃσι, τὴν ὑμετέραν χάροτονίαν κτ' πάντα ἔσπον οὐ πολυμῶν δέξασθαι· καὶ μάλιστα ἐὰν ἐπακολουθήσῃ τοῖς ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ. τοῦτου ἕνεκεν μετὰ ἀκροτάτου μόχθου καὶ πόθου τῆς πίστεως καὶ ἀγῶντος ἐν τούτοις πᾶσιν ἀδιστακτως τὴν ὑμετέραν σεπιοτάτην ἀγιοσωτήριον ἀρμόζει τὰς ἱεράς καὶ σεπλάς εἰκόνας τῆς κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτις ἀγίας αὐτῆς γυναικείας ἔσπλάς ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τῆς ἀγίων ἀποστόλων, ἔσπλάτων τῆς ἀγίων παροφθητῶν τε ἔσπλάτων ἄμα ὁμολογητῶν, ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτόθι ἐν τῇ δευχαίᾳ τὰξαι ἀναστήσει, ὅπως ἐν ὁμοιοῖα ἀξίως τὴν παροφθητικὴν αἰνυμνήσωμεν ὡς δὲ λέγοντες· κύριε σῶσον ἑδὸν ὡσεὶ ἐσάτοις βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἐπακουσον ἡμῶν ἐν ἡ δὲ ἡμέρᾳ Ἰππικαλοσάμεθα σε· ὅτι ἡγάπησεν ἡ δὲ πρὸς ἐπιαν τῆς οἴκου σου, καὶ τόπον σιλωάματος δόξης σου. ἑδὸν ἡ δὲ δόξα λέντας ἑδὸν ἡμῶν Γέσθον ἡγάπημον ἡμῶν παροπροπεσούτηρον τῆς ἀγίας ἡμῶν Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας, καὶ Γέσθον ἄβελῶν, πρὸς ἑδὸν καὶ ἡγομήμον, παρὸς τὰ ἔχρη τῆς γαλιλωτέτων καὶ ὡσεὶ ἑδὸν βασιλέων, δυσωποδιδμ, ἵνα διὰ τῆς πόθου ἔσπλάς ἀγίου Γέσθου ἔσπλάς κορυφαίου τῆς ἀποστόλων, καὶ δι' ἡμας, ἐν πάσῃ ἀνπλήτῃ καὶ ἀμύμειᾳ ἀνθεσπίνῃ διάξαν καταξιώσωσιν, ὅπως καὶ ἐν τούτῳ μεγαλας ἰχρῶσιν ἀγαλειστάς παροσάξαν. ὁ παντοδύναμος θεὸς τῆς ὑμετέρας ἀγαπῆ, ἐὰν σεσθερῶς διαμείνη, Ἰππικαλοσῶσι, ἔσπλάδοι ὑμῶν, ἔσπλάδοι ἀ-

Psalm. 19.
Psalm. 25.

antiquam patrum nostrorum traditionem ; & has affectuoso amore adoramus , tamquam ad nomen Christi Dei , & intemperate dominæ sanctæ Dei genitricis , sanctorumque angelorum , ac omnium sanctorum factas , manifestissime in vnum solum Deum verum * seruitutem & fidem nostram ponentes.

* Gr. la- triam

Sancta Synodus dixit : Tota sacratissima Synodus ita credit , ita sapit , ita dogmatizat.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri & legati apostolicæ cathedræ dixerunt : Dicat nobis sancta Synodus , si admittit literas sanctissimi papæ senioris Romæ , an non .

Sancta Synodus dixit : Sequimur , & suscipimus , & admittimus .

Ioannes Deo amabilis presbyter & legatus orientalis dioeceseos dixit :

Psal. 84.

Opportunum est etiam in præsentibus cum Psalmista canere : *Misericordia & veritas obuiauerunt sibi , iustitia & pax complexæ sunt se .* Misericordia & veritas scimus quia Dominus noster Iesus Christus est : participatione autem eius etiam sanctissimi patriarchæ & orbis terræ pastores & dicuntur & sunt . Etenim misericordia & veritas obuiauerunt sibi , Hadrianus scilicet sanctissimus papa senioris Romæ , & Tarasius sanctissimus patriarcha regnantis * Constantino- poleos . Qui vnum sentientes & confitentes , iustitiam & pacem complexi sunt . Pheronyma enim Irene , & decreto Dei regnans & imperans , diuinitus mota , & decorem ecclesiæ desiderans atque volens , literis

* Const. vnum sentientes & confitentes . Iustitia & pax oscula- ta sunt . Phe.

τῶν ἀρχαίων τῆς ἀγίας πατρὸς ἡμῶν ἁγίας καὶ σωτῆρος ἡμῶν καὶ πάντων ἀρχαίων καὶ ἀγγέλων καὶ πάντων ἀγίων γεροντίας , ἀπέδωκεν , εἰς ἓνα μόνον θεὸν ἀληθινὸν πᾶσι λαοῖς καὶ πᾶσι ἡμῶν αἰαπατέμνιοι .

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε . πᾶσα ἡ ἱερὰ συνόδος οὕτως πιστεύει , οὕτως φρονεῖ , οὕτως δογματίζει .

Γεώργιος καὶ Πέτρος ὁ Θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ πρεσβυτάτης ἀποστολικῆς καθέδρας εἶπον . λέγω ἡμῖν ἡ ἀγία συνόδος , εἰ παραδέχεται τὰ γράμματα τῆς ἀγιωτάτου πάπας τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης .

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν . ἐπόμμεθα , καὶ δεχόμεθα , καὶ ἀποστέλλομεθα .

Ἰωάννης ὁ Θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ πρεσβυτῆς τῆς ἀποστολικῆς διοικήσεως εἶπεν .

Εὐκαιρὸν ὅστις ἐπὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἀλήθειᾳ σωλώμεθα , δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην κατεφίλησαν . ἔλεος καὶ ἀλήθεια οἶδαμεν ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὅστις ἐν μετοχῇ δὲ καὶ ἀγιώτατοι πατριάρχαι καὶ τῆς οἰκουμένης ποιμένες ὑπαρχοῦσι καὶ λέγονται . καὶ γὰρ ἔλεος καὶ ἀλήθεια σωλώμεθα , Ἀδριανὸς ὁ ἀγιώτατος πάπας τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης , καὶ Ταρσῖος ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῆς βασιλευσῆς Κωνσταντινουπόλεως , καὶ ἐν φρονουῦντες καὶ ὁμοβουλεύοντες , δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην κατεφίλησαν . ἡ ἁγία φερόνυμος εἰρήνη , καὶ ψήφω δὲ βασιλεύουσα καὶ κρατοῦσα , θεοδῶς κινουμένη , καὶ πᾶσι ἀπεπέσει τῆς ἐκκλησίας ποδοῦσα καὶ θελοῦσα , γράμματα

ANNO
 CHRISTI
 737.

σι χησαμύμη, τὴ δικαιοσύνην τῶν Φε-
 ρόνυμον, τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν
 Ρώμης κατεφίλησε, καὶ κενήνηκεν εἰς
 μέσον ὄφρα δεῖν, καὶ τὸ ἄροσσαν ἀγίῳ
 ὁμήγερον διφραναι, ἔτι τῶν ὀρθόδοξον
 πίστιν φανερώσαι. καὶ νῦν χερά μεγα-
 ληγέρονεν ἐπὶ τῆ ἀναγωγῆς τῶν ἱερῶν
 γραμμάτων τῶ ἀγιωτάτου παπα Α-
 δριανοῦ πρὸς τὸν θεοφυλάκτου καὶ
 γαλιωτάτου ἡμῶν βασιλεῖς, καὶ πρὸς
 τὸν ἀγιωτάτον ἑπισημακείων πα-
 τριάρχην Ταράσιον. ἔδοξο δὲ ὁμολοῦν
 χεῖν μεγαλῶ τῶ θεῷ ἐν πύτῳ, ὅτι
 ποιῶντες ἡξιώμεθα χάριτος καὶ ἐφρο-
 συμῆς. καὶ ἀλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ἀναστήσας
 ἡμῖν βασιλείῳ ποιῶντι, μεριμνώσαν
 καὶ διεγείρουσαν τῶ λαοῦ πάντας πρὸς
 μίῳ σύμπνοιαν καὶ ὁμονομίαν, ἔτι πρὸς
 φυλάκην τῶν θείων κανόνων ἑπιφρα-
 δόσεων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας. ἀλλὰ
 Χεῖς ὁ θεὸς διὰ τῆς πεκούσης αἰ-
 ῶν παναγίας θεοτόκου, ἔτι πάντων τῶν
 ἀγίων, ἔτι ἡμῶν τῶν ἱερῶν αἰῶν τῶν ἐν
 φρονουῶντων, καὶ ὄλον ἐν ταῖς καρδίαις
 μὴ ἐλθόντων, ἀλλὰ ἀσπυδαζόντων τὰ γε-
 γραμμένα πληρώσαι, τὰς ἐπαγγελίας
 ἡμῶν ἀληθεῖς ἀποδείξαι, καὶ πολυχο-
 νίους φυλάξαι τῶν δεσπότης ἡμῶν τῶν
 ἀγαθῶν, καὶ δεξάσαι αὐτῶν, καὶ ἐνώσαι
 τὸ κέρας αὐτῶν, καὶ ὑποτάξοι τῶν ἐ-
 χθροῖς αὐτῶν ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ
 ἀξιώσαι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶ-
 νι μὴ τῶ ἀγίων βασιλείων καταλειμη-
 θῆναι, καὶ φυλάξοι τῶν ἱερῶν ταύ-
 τῶν συνέδρον τὸ ἐν φρονόδοσαν.

Ἀγάπιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκο-
 πος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν·
 γέγραπται ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν θείαις γρα-
 φαῖς, ὅτι διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέ-
 σον τῆ φωτὸς καὶ αἰῶν μέσον τῆ σκο-

vfa, iustitiam pheronymam, san-
 ctissimam videlicet ecclesiam
 Romanam amplexa est: & mo-
 uit in medium transire, & præ-
 sens sanctum latificare colle-
 gium; sed & orthodoxam pate-
 facere fidem. Et nunc gaudium
 magnum factum est in lectione
 sacrarum literarum sanctissimi
 papæ Hadriani, tam ad diuini-
 tus conseruandos & tranquil-
 lissimos imperatores nostros,
 quam ad sanctissimum & ter-
 beatum patriarcham Tarasium
 destinatarum; & magnas in hoc
 agimus Deo gratias, quia tanto
 meruimus gaudio perfrui & læ-
 titia. Et benedictus Deus, qui
 fuscitauit nobis tale imperium,
 quod sollicitum sit semper, &
 excitet populos ad vnum con-
 spiramentum & vnanimitatem
 atque custodiam diuinorum Can-
 onum, seu traditionum san-
 ctissimæ ecclesiæ. Sed Christus
 Deus per gignentem se sanctif-
 simam Dei genitricem, & om-
 nes sanctos suos, & vos sacerdo-
 tes suos, qui vnum sapitis, & do-
 lum in cordibus non habetis ve-
 stris, sed festinatis quæ scripta
 sunt adimplere, repromissiones
 vestras veraces ostendat, & lon-
 gæuos conseruet bonos domi-
 nos nostros, & glorificet eos, &
 exaltet cornu eorum, & subii-
 ciat inimicos eorum sub pedi-
 bus ipsorum, & dignos eos fa-
 ciat etiam in futuro sæculo cum
 sanctis regibus connumerari,
 conseruetque hanc sanctissi-
 mam Synodum.

Agapius sanctissimus episco-
 pus Cæsariæ Cappadociæ dixit:
 Scriptum est in diuinis scri-
 pturis nostris, quia separauit
 Deus inter lucem & inter te-

nebras. Ecce enim cessante tenebrosa male opinantium hæresi, lumen cunctis orthodoxiæ refulsit. quod lumen & ego sequens, fulcipio & saluto sacras ac venerabiles iconas, & eos qui ita non sentiunt, anathemati submitto.

Ioannes sanctissimus episcopus Ephesi dixit: Sicut honorabiles literæ sanctissimi papæ Romani continent, ita credo, & ita confiteor gratia Christi veri Dei nostri.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Modis omnibus lectæ suggestioni, quæ ad dominos nostros bonos ab Hadriano sanctissimo papa Romano missa est; nec non & epistolæ quæ ad sanctissimum patriarcham directæ est, consentio, & ita confiteor, atque cum hac fide proficiscar ad tribunal Christi veri Dei nostri.

Basilii sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Quemadmodum continent literæ sanctissimi Hadriani papæ senioris Romæ, & sensus sanctissimi patris nostri ac vniuersalis patriarchæ, sic sapio, sic teneo, & ita docebo, & cum hoc sensu meo etiam in futurum sæculum proficiscar.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cyzici dixit: Secundum literas sanctissimi papæ senioris Romæ Hadriani, & expositionem confessionis sanctissimi patriarchæ nostri Tarasii, sapio & sapiam, & in illum mundum adducar cum hac confessione mea.

ποις. ἰδοὺ ἡ δόξα τῆς σκοτεινῆς τῆς κακοδόξων ἀνδρῶν αἰρέσεως, ἡ φῶς πᾶσι τῆς ὀρθοδοξίας κατήγαγεν. ὡ καὶ ἐπὶ πόμπος, δόξοδότημα τε καὶ ἀσπάζομαι τὰς ἱεράς καὶ σεπτὰς εἰκόνας, καὶ τῶν μὴ οὕτω φρονουῦντων τῶν δώδεκα παραπέμπω.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· καθὼς τὰ ἡμέτερα ἡμῶν τῶν ἀγιωπάτου πάπα Ρώμης ἐπέχειν, οὕτως πεσεύω, καὶ οὕτως ὁμολογῶ χεῖρα Χειρῶν τῶν ἀληθινῶν Θεῶν ἡμῶν.

Κωνσταντῖνος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· καὶ πάντα ἔργα τῆς ἀναγνωστικῆς ἀναφορᾶς τῆς ἐπιπέσειν ὡς τῶν δεσποτῶν ἡμῶν τῶν ἀγαθῶν παρὰ Ἀδριανοῦ τῶν ἀγιωπάτου πάπα Ρώμης, καὶ τῆς ὡς τῶν ἀγιωπάτου πατριάρχου Ἐπιστολῆς συνήδημα, καὶ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ μετὰ ταύτης τῆς πίστεως ἀπελεύσομαι ἵνα τὸ βῆμα Χειρῶν τῶν ἀληθινῶν Θεῶν ἡμῶν.

Βασίλειος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀγκυρας εἶπε· καθὼς ἐπέχειν τὰ ἡμέτερα τῶν ἀγιωπάτου Ἀδριανοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἀγιωπάτου πατρῶν ἡμῶν καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, οὕτως φρονῶ, ὡς οὕτως κρατῶ, καὶ οὕτως διδάξω, ὡς μὲν τοῦτου μου τῶν φρονήματος ἐν τῶν μέλλοντι αἰῶνι ἀπελεύσομαι.

Νικόλαος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· καὶ τὰ ἡμέτερα τῶν ἀγιωπάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ, καὶ πᾶσι ἐκείσιν τῶν ὁμολογίας τῶν ἀγιωπάτου ἡμῶν πατριάρχου Ταρασίου, οὕτως φρονῶ καὶ φρονήσω, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπενέχθησμαι μετὰ ταύτης μου τῶν ὁμολογίας.

Εὐθύμιος

ANNO
CHRISTI
787.

Εὐθύμιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Σαρδῆς εἶπε· καὶ γὰρ τοῖς παλαιω-
ταῖσι γραμμασι τῶ μακαριώτατου
πάπα τῆς πρεσβυτέριας Ρώμης, καὶ τῆ
ἐκδόσει τῶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Τα-
ρασίου εὐληκρινῶς ἔα διδακτικῶς ἐπι-
μυρος συνήθημι, ἔκαδομολογῶ ἕως
φρονήσαι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως
καὶ περὶ τῶ ἱερῶν εἰκόνων· οὐχ ὡς πνεύ-
μα ἀφ' αὐτοῦ ἀμύητος, ἢ κανὸν ἐφεί-
ρειμα, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς Ἐπιστάμυρος τῶ
περὶ αὐτῶν παράδοσιν ἔκτε τῶ ἀγίων
ἀποστόλων καὶ θεῶν διδασκάλων τῶ
πάντας καταλειπομένων ἐν τῆ ἀγία τῶ
θεοῦ ἐκκλησίᾳ ὑπαρχούσαν. διὸ ὀλο-
ψύχως ἀποδέχομαι τὰς ποικίλας σε-
πτικὰς εἰκόνας μὲν τῶ πρεσβυτέρου ἱε-
ραρχίας καὶ ἀσπαστικῆς πρεσβυτερίας·
ἐδὲν δὲ ἐπέρος ἢ ἐκλυπῶς φρονουῶ-
ντας ἢ δογματίζοντας καὶ τῶ ἀγίων εἰ-
κόνων, ἀλλοτείοις τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας ἡγουμένους, ἀποκηρύσσω, καὶ ἀί-
ρετικοὺς καταγγέλλω.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νι-
κομηδείας εἶπε· καὶ τὰ ἀναγνωθέντα
γράμματα τῶ ἀγιωτάτου πάπα τῆς
πρεσβυτέριας Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως
ὁμολογῶ, ἔκρατῶ τῶ ἡμῶν ἔα ἱε-
ρῶν εἰκόνων, μὴ μεταπέδεις ποτε· πρεσ-
βυτερίας δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ὡς μέλλον
ἐν τῆ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως διδόναι λόγον
τῶ κριτῆ καὶ θεῷ ἡμῶν.

Ἠλίας ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Κρήτης εἶπε· καὶ τὰ ἡμῶν γράμματα
τῶ ἀγιωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέριας
Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, ἔ-
κρατῶ τῶ ἡμῶν ἔα ἱερῶν εἰκόνων, μὴ
μεταπέδεις ποτε· οὐδὲ γὰρ ζήτησιν μόνον
πρεσβυτερίας αὐτῶν. ἐδὲν ὅ μὴ οὕτως ὁ-
μολογουμένως ἀναθεματίζω.

Concil. Tom. 19.

Euthymius sanctissimus epi-
scopus Sardis dixit: Et ego præ-
lectas literas sanctissimi papæ
senioris Romæ sincere ac indu-
bitanter sequens, polliceor &
confiteor ita me sapere tam de
orthodoxa fide, quam de sanctif-
simis iconis: non quasi quid-
dam nouum dogma admittens,
sed tamquam certissime sciens
de illis traditionem sanctorum
apostolorum & sacratissimo-
rum magistrorum qui has re-
liquerunt, in sancta Dei eccle-
sia constitutam. Propter quod
tota anima recipio huiusmodi
venerabiles iconas cum conue-
nienti honore ac salutatoria ad-
oratione. Eos autem qui ali-
ter vel aduersè sapiunt aut do-
gmatizant contra sanctas ico-
nas, alienos a catholica ecclesia
æstimans, abiicio, & hæreticos
denuntio.

Petrus sanctissimus episco-
pus Nicomediæ dixit: Secun-
dum lectas literas sanctissimi
papæ senioris Romæ Hadria-
ni, & secundum fidem sanctif-
simi & vniuersalis patriarchæ
Tarasii, venerabiles iconas sus-
cipio, & adoro, & docebo,
tamquam redditurus in die iu-
dicii rationem iudici & Deo
nostro.

Elias sanctissimus episcopus
Cretæ dixit: Secundum honora-
biles literas sanctissimi papæ se-
nioris Romæ Hadriani, sic con-
fiteor & teneo preciosas & sa-
cras iconas, nunquam aliquan-
do commutandus, nec modo
eas tantum adorans. Eos au-
tem qui non ita consententur,
anathematizo.

T

Stauracius sanctissimus episcopus Calchedonis dixit: Secundum epistolam Hadriani sanctissimi papæ senioris Romæ, quæ ad sanctissimum patriarcham nostrum Tarasium missa est, sic & ego recipio, saluto & amplector sacras iconas, cum sint tamquam arrha salutis meæ. Eos autem qui ita non sapiunt, anathematizo.

Nicephorus episcopus Dyrrachii dixit: Secundum relationem quæ missa est ab Hadriano sanctissimo papa senioris Romæ ad pios imperatores nostros, & ad sanctissimum & vniuersalem patriarcham Tarasium, quin & secundum eius sanctissimi Tarasii archiepiscopi doctrinam, fidem & confessionem, sapio & teneo; & cum hac confessione meæ breuis vitæ meæ tempus finiam, & terribili tribunali Christi assistam.

Epiphanius diaconus ecclesie Catanensis, & locum tenens archiepiscopi Sardinie, dixit: Nitidissimum orthodoxie terminum & sanctorum apostolorum traditionem ratio quæ missa est ad pios & Christo dilectos imperatores a beatissimo papa senioris Romæ Hadriano, per lectionem exhibuit: sed & epistola eius, quæ destinata est ad Tarasium sanctissimum & vniuersalem patriarcham. Unde & ego per omnia his consentiens, & recti sensus incessu sequens, honoro & adoro & recipio ab olim in ecclesia traditas venerabiles & sacras iconas; & eum qui in his non conuenit, vt hæretici conciliabuli parti-

καὶ ἱεράς εἰκόνας· καὶ ὅτι τούτοις μῆσειζοῦντα ὡς αἰρετικῆς συμμορίας

Σταυρακιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καλχηδόνος εἶπε· καὶ ἡ Ἐπιστολὴ Ἀδριανοῦ τῷ ἁγιωτάτῳ πάπῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς Ῥώμης, καὶ πρὸς τὸν ἁγιωτάτον ἡμῶν πατριάρχῳ Ταρῶσιον ὁποσαλεύσαν, ἐπὶ τῶν κειμένων δέχουμαι & ἀσπάζομαι καὶ ἀσπάζομαι τὰς ἱεράς εἰκόνας, ὡς ἀρραβῶνα τῆς σωτηρίας μου οὕτως· τοὺς δὲ μὴ οὕτως φρονούοντας ἀναθεματίζω.

Νικηφόρος ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος τῆς Δυρραχίου εἶπε· καὶ ἡ σαλεύσαν ἀναφορὰν τῆς Ἀδριανοῦ τῷ ἁγιωτάτῳ πάπῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς Ῥώμης πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τῷ πρὸς τὸν ἁγιωτάτον & οἰκουμένην πατριάρχῳ Ταρῶσιον, καὶ αὐτῷ τῷ ἁγιωτάτῳ Ταρῶσιος ἑρχιεπισκόπου διδασκαλίῳ & πίστιν & ὁμολογίῳ, φρονῶ & κρατῶ & διδάσκω· καὶ μὴ τῶν τῆς μου ὁμολογίας τῷ βασιλεὶ χερόν τῷ ζῶντι μου πελέσω, & τῷ φορεῶν βῆματι τῷ Χριστοῦ παραστήσομαι.

Ἐπιφάνιος διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κατάνης, ὁ τῶν ἐπέχων Θωμᾶ ἑρχιεπισκόπου Σαρδηνίας, εἶπε· Ἄθροιστον τῆς ὀρθοδοξίας ὁ ὅριον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων ὁποσάτων παράδοσιν ἢ πεμφθεῖσα ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ φιλοχριστοὺς ἡμῶν βασιλεῖς παρὰ τῆς μακαριωτάτου πάπῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἀδριανοῦ παρεστήσατο διὰ τῆς ἀναγιγνώσεως· καὶ ἡμῶν τοι καὶ ἡ ὁποσαλεύσει αὐτῷ Ἐπιστολὴ πρὸς Ταρῶσιον τὸν ἁγιωτάτον καὶ οἰκουμένην πατριάρχῳ. ὁ δὲν κειμένων πάντα τούτοις ὁμολογημένων, ἐνυφρόνως ἐπόμηνος τιμῶ & προσκυκῶ καὶ ὁποδέχομαι τὰς ἀνεκείθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παραδοθείσας σέπας

ANNO
CHRISTI
787.

μέτρον ἀποστέφομαι, καὶ τοῖς ἀνα-
θεματισμοῖς ἀποπέμπομαι.

Λέων πρεσβύτερος τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τῆς μητροπόλεως Σίδης, εἶπε· καὶ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα ἡ πρεσβυτέρας Ρώμης, ἔτι δὲ διδασκαλίῳ τῆς ἀγιωτάτου πατριάρχου Ταρσίου, ἀποδέχομαι τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παράδοσιν· καὶ εὖ μὴ οὕτως ἐχοντας ἀναθεματίζω.

Νικόλαος ἡγούμενος τῆς Ἀπρι, ἔτι τὸν τόπον ἐπέχων τῆς Τυανέων μητροπόλεως, εἶπε· κατὰ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ ἀποδέχομαι τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παράδοσιν· καὶ εὖ μὴ οὕτως ἐχοντας ἀναθεματίζω.

Κωνσταντῖνος ὁ διοφιλέτατος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπε· καὶ τὰς ἀναγνωθείσας ἀναφορὰς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ ἀποδέχομαι τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παράδοσιν· καὶ εὖ μὴ οὕτως φρονούοντας τῶν ἀναθέματι παρὰπέμπω.

Νικητὰς ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἶπε· κατὰ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα ἡ πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ ἀποδέχομαι τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παράδοσιν· ἔτι δὲ μὴ οὕτως φρονούοντας τῶν ἀναθέματι παρὰπέμπω.

Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπε· κατὰ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης ἀποδέχομαι τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παράδοσιν· καὶ εὖ μὴ οὕτως φρονούοντας τῶν ἀναθέματι παρὰπέμπω.

Concil. Tom. 19.

cipem auerto, & anathematizis transmitto.

Leo presbyter sanctissimæ ecclesiæ Constantinopoleos, & locum tenens metropoleos Sidæ, dixit: Secundum lectas synodicas epistolas sanctissimi papæ senioris Romæ, & doctrinam sanctissimi patriarchæ Tarasii, suscipio venerabiles imagines secundum antiquam consuetudinem; & eos qui sic se non habent, anathematizo.

Nicolaus hegumenus Apri, & locum tenens Tyanensium metropoleos, dixit: Secundum synodicas epistolas Hadriani beatissimi papæ, quæ lectæ sunt, suscipio venerabiles iconas secundum antiquam traditionem: & qui se ita non habent, anathematizo.

Constantinus sanctissimus episcopus Gangrensiū dixit: Secundum relationes quæ lectæ sunt beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani, suscipio venerabiles iconas iuxta priscam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathemati submitto.

Niceta sanctissimus episcopus Claudiopoleos dixit: Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani suscipio venerabiles iconas secundum antiquam consuetudinem; & qui sic non sapiunt, anathemati submitto.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiū Lyciæ dixit: Secundum synodicas epistolas quæ lectæ sunt beatissimi papæ

T ij

senioris Romæ Hadriani , credo & profiteor , atque adoro & amplector sanctas & venerabiles iconas ; & qui ita non sapiunt , anathematizo & declino.

Theophylactus diaconus & exarchus , locum tenens metropoleos Cariæ , dixit : Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani profiteor ; & qui ita non sapiunt , anathemati submitto.

Michael sanctissimus episcopus Synadensium dixit : Secundum synodicas epistolas a beatissimo papa Hadriano senioris Romæ directas confiteor , & admitto iuxta priscam traditionem sacras & venerabiles iconas : & qui ita non suscipiunt , anathemati submitto.

Eustathius sanctissimus episcopus Laodiceæ dixit : Secundum recitatas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor , & recipio preciosas & sacras iconas iuxta priscam traditionem : & qui ita non sapiunt , anathemati submitto.

Constantinus episcopus Pergæ dixit : Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor , & recipio preciosas & sacras imagines secundum antiquam traditionem : & qui ita non sapiunt , anathemati submitto.

Anastasius sanctissimus episco-

πρεσβυτέρας Ρώμης Αδριανου ούτως πιστεύω , & ούτως ομολογῶ , καὶ ἀσπαζομαι τὰς ἁγίας καὶ σεπτείας εἰκόνας · καὶ εἶδὼ μὴ ούτως φρονουῦντας ἀναθέματιζῶ καὶ ἀποστρέφομαι.

Θεοφύλακτος διάκονος & ἐξάρχου, τὸν ἐπέχων τῆς μητροπόλεως Καρίας, εἶπε · καὶ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Αδριανου, ούτως ομολογῶ · καὶ εἶδὼ μὴ ούτω φρονουῦντας ἀναθέματι καυποβάλλω.

Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Συναδων εἶπε · καὶ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Αδριανου ούτως ομολογῶ , καὶ ἀποδέχομαι καὶ τὴν δεξιάν παραδόντων τὰς ἱεράς καὶ σεπτείας εἰκόνας · καὶ εἶδὼ μὴ ούτως φρονουῦντας ἀναθέματι καυποβάλλω.

Εὐστάθιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπε · καὶ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Αδριανου ούτως ομολογῶ , καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἡμίας καὶ ἱεράς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παραδόντων · καὶ εἶδὼ μὴ ούτως φρονουῦντας ἀναθέματι καυποβάλλω.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Πέργης εἶπε · καὶ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Αδριανου ούτως ομολογῶ , & ἀποδέχομαι τὰς ἡμίας & ἱεράς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παραδόντων · & εἶδὼ μὴ ούτως φρονουῦντας ἀναθέματι καυποβάλλω.

Ἀναστάσιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπί-

ANNO
CHRISTI
787.

σκοπος Νικοπόλεως Ηπείρου εἶπε· κτ' ταὶ ἀναγνωθεύσας σινοδικαὶς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ δόξασαί με, ἔσθ' ὡς ἱεράς καὶ ἱεράς εἰκόνας κτ' πλὴν ἄρχαίαν παράδοσιν· ἐδὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Χριστοφόρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος τῆς Φασίδος εἶπε· κτ' ταὶ ἀναγνωθεύσας σινοδικαὶς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, ἔσθ' ὡς ἱεράς καὶ ἱεράς εἰκόνας κτ' πλὴν ἄρχαίαν παράδοσιν· ἐδὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σελευκίας εἶπε· κτ' ταὶ ἀναγνωθεύσας σινοδικαὶς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, ἔσθ' ὡς ἱεράς καὶ ἱεράς εἰκόνας κτ' πλὴν ἄρχαίαν παράδοσιν· ἐδὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Γρηγόριος πρεσβύτερος ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἀγίων δόξαστων, καὶ τῶν πόπων ἐπέχων τῆς μητροπόλεως Μωκισσοῦ, εἶπε· κτ' ταὶ ἀναγνωθεύσας σινοδικαὶς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ δόξασαί με, ἔσθ' ὡς ἱεράς καὶ ἱεράς εἰκόνας κτ' πλὴν ἄρχαίαν παράδοσιν· ἐδὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Βασίλειος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος τῆς Συλαίου εἶπε· κτ' ταὶ ἀναγνωθεύσας σινοδικαὶς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ

pus Nicopoleos veteris Epiri dixit : Secundum recensitas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, & suscipio, & adoro sacras & sanctas iconas iuxta priscam traditionem. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Christophorus sanctissimus episcopus Phasidis dixit : Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ Hadriani confiteor, & suscipio ac adoro venerabiles iconas secundum antiquam consuetudinem. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Seleuciæ dixit : Secundum lectas synodicas literas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, & suscipio sacras & venerabiles iconas secundum antiquam traditionem. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Gregorius presbyter Constantinopoleos sanctorum apotolorum, & locum tenens metropoleos Mocissi, dixit : Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, & suscipio, & adoro sacras & venerabiles iconas secundum antiquam traditionem. Eos autem qui ita non sapiunt, anathematizo.

Basilus sanctissimus episcopus * Syllegæ dixit : Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, & suscipio.

pio ac adoro venerabiles & sacras imagines secundum antiquam traditionem ecclesiæ. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ dixit: Omni orthodoxia plenam relationem, quæ missa est a sanctissimo papa senioris Romæ Hadriano ad pios & amicos Christi imperatores nostros, sed & Tarasum alium & vniuersalem patriarcham, per lectionem agnoui. Vnde & ego his assentior, & profus adoro, amplector & admitto sacras iconas. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematismis transmittito, tamquam alienos ab ecclesia catholica.

Manuel sanctissimus episcopus Hadrianopoleos Thraciæ dixit: Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, & recipio sanctas venerabiles iconas secundum antiquam traditionem catholicæ ecclesiæ. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Marianus sanctissimus episcopus Pompeiopoleos dixit: Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, suscipio & adoro sacras & venerabiles iconas secundum antiquam traditionem ecclesiæ. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Ioannes sanctissimus episcopus Tauromeniæ dixit: Cum veluti diuinus orthodoxiæ terminus

δοξολογία καὶ προσκυῶ τὰς ἱεράς ἑσθίας εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παρὰ δόσον· καὶ εἴ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κατάνης εἶπε· πάσης ὀρθοδοξίας ἔμπλεων τὴν δόξα λαίεσαν ἀναφορὰν παρὰ τῆς ὁσιώτατου πάπα Ἀδριανοῦ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης πρὸς εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ μὴ τὴν Ταράσον ὁσιώτατον καὶ ἀγιώτατον οἰκουμένην πατριάρχην, διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἔγνω. ὅθεν κατὰ τοῦτοισι συνήθημι, καὶ κατὰ πάντα ἔσπον προσκυῶ καὶ ἀσπάζομαι καὶ δόξολογία τὰς ἱεράς εἰκόνας· ἔσδὲν μὴ οὕτως φρονουῦντας τοῖς ἀναθεματισμοῖς δόξολογία, ὡς ἄλλοτε τοῖς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Μανουὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως εἶπε· κατὰ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ δόξολογία τὰς ἁγίας ἑσθίας εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παρὰ δόσον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εὐδὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

* Μαριανὸς ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Πομπηίουπόλεως εἶπε· καὶ τὰς ἀναγνωθείσας συνοδικὰς ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ οὕτως ὁμολογῶ, ἔσ δόξολογία ἔσ προσκυῶ τὰς ἱεράς εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάν παρὰ δόσον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εὐδὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ταυρομένηας εἶπε· ὡς εἶδον ὄρον ὀρθοδοξίας ὑπαρξόντα τὰ δόξα λαίετα

ANNO
 CHRISTI
 787.

γραμμάτα ἑστὶν Ἀδριανοῦ πατρὸς τῆς
 πρεσβυτέρου Ρώμης πρὸς τὸν ἁγί-
 οῦ βασιλεῖς ἡμῶν, ἐπιγεμνῶς πρὸς
 Τασχίον ὁ ἀγιώτατον καὶ οἰκουμένη-
 κὸν ἡμῶν πατριάρχην, οὕτως ὁμολο-
 γῶν, ἀποδεχόμενος τὰς ἱεράς καὶ σεβασ-
 μίους εἰκόνας καὶ τὴν δεξιάνην ἑστῶ-
 δσαν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκ-
 κλησίας· τὸν δὲ μὴ οὕτως φρονουῦ-
 ντας τοῖς ἀναθεμασιν ὑποβάλλω.

Κύριλλος Ἐπίσκοπος Γοθίας ἔξε-
 φώνησεν ὁμοίως.

Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Βι-
 ζύης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Γρηγόριος πρεσβύτερος καὶ ὁ τόπον
 ἐπέχων τῆς Ἐπισκοπῆς Σμύρνης,
 ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

* Γαυδιός ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Μεσσηνίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Εὐστάθιος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Α-
 παμείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Ἰωάννης διάκονος καὶ ὁ τόπον ἐπέχων
 Ἀποστολείας, ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Πέτρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Γερ-
 μανῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Γανόρμου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Ἰωάννης ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Αρ-
 καδιοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

* Στέφανος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος * Λι-
 βόνων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

..... ὁ ἀναβιβαστὴς τοποτηρη-
 τῆς Λεοντοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁ-
 μοίως.

Σισίνιος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Γα-
 ελου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Λεοντίνης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

* Επiphάνιος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
 * Μίλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

sint literæ quæ ab Hadriano pa-
 pa senioris Romæ ad pios im-
 peratores, nec non & ad Tara-
 sium vniuersalem patriarcham
 nostrum missæ sunt, ita profi-
 teor, suscipiens sacras iconas se-
 cundum antiquam traditionem
 ecclesiæ catholicæ. Eos vero
 qui ita non sapiunt, anathema-
 tizo.

Cyrillus ex persona sanctissimi
 episcopi Gothiæ promulga-
 uit similiter.

Theodorus sanctissimus episco-
 pus * Mitræ promulgauit si-
 militer. * Gr. Bizye

Gregorius presbyter & locum
 tenens episcopi Smyrnæ, pro-
 mulgauit similiter.

Gaudiosus episcopus Messinæ
 similiter.

* Eustachius sanctissimus epi-
 scopus Apamiæ similiter. * Eustra-
 tius

Ioannes diaconus & locum te-
 nens Apostoliæ sedis, simili-
 ter.

Petrus episcopus Germiorum
 similiter.

Theodorus sanctissimus episco-
 pus Panormi similiter.

Ioannes sanctissimus episcopus
 Arcadiopoleos similiter.

Stephanus sanctissimus episco-
 pus Bibonensium similiter.

..... vicarius Leontopoleos
 similiter.

Sisinnius sanctissimus episcopus
 Parii similiter.

Constantinus sanctissimus epi-
 scopus Leontinæ similiter.

Epiphanius sanctissimus episco-
 pus * Miletæ similiter. * Miletum

Theodorus sanctissimus episcopus Taurianæ similiter.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ταυραϊῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Niceta sanctissimus episcopus Præconnesi similiter.

Νικητᾶς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Προκωνήσου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Christophorus sanctissimus episcopus sanctæ Cyriacæ similiter.

Χριστόφορος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας Κυριακῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

* Eufra-
tius

* Eustachius sanctissimus episcopus Methymnæ similiter.

Εὐστάθιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μεθύμνης ὁμοίως.

Theotimus sanctissimus episcopus Crotonensium similiter.

Θεότιμος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κροτωνῶν ὁμοίως.

Theophilus sanctissimus episcopus Chii similiter.

Θεόφιλος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Χίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Leo sanctissimus episcopus Cii similiter.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Basilus sanctissimus episcopus Nesiorum similiter.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νησιῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Ioannes sanctissimus episcopus Apri similiter.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀπριου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Ignatius sanctissimus episcopus Prinæ similiter.

Ἰγνάτιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πρινης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Theophylactus sanctissimus episcopus Cypfellorum similiter.

Θεοφύλακτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κυπρέλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Theodorus sanctissimus episcopus Tropæorum similiter.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τροπαιῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Stephanus sanctissimus episcopus Sugdensium similiter.

Στέφανος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σιδαιῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Sergius sanctissimus episcopus Nicoterensium similiter.

Σέργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νικοπέτρων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Gregorius presbyter & vicarius Nicopoleos similiter.

Γρηγόριος πρεσβύτερος & ἐκπρόσωπος τῆς ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Νικοπόλεως, ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Leo sanctissimus episcopus Mesembriæ similiter.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μεσημβρίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Theodosius sanctissimus episcopus Amorii similiter.

Θεοδοσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμαρίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Cyriacus sanctissimus episcopus Drisparentium similiter.

Κυριακὸς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Δριπάρτων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Galata presbyter, & ex persona sanctissimi episcopi Rhegii, similiter.

Γαλάτα πρεσβύτερος, ἐκπρόσωπος τῆς ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου τῆς Ρηγίου, ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Θεοδοσιος

ANNO
CHRISTI
787.

Θεοδοσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νύσσης Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Theodosius sanctissimus episcopus Nyssæ similiter.
Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καμουλιανῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Georgius sanctissimus episcopus Camulianensium similiter.
Σωτήριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κισσιῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Soterichus sanctissimus episcopus Ciscissensium similiter.
Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μασσαριῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Constantinus sanctissimus episcopus Mastaurensium similiter.
Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Βερούλλων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Georgius sanctissimus episcopus Briulensium similiter.
Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νύσσης Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Ioannes sanctissimus episcopus Nyssæ similiter.
Θεοφύλακτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τραλλῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Theophylactus sanctissimus episcopus Trallæ similiter.
Σάββας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ανέων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	[Basilus sanctissimus episcopus Magnesiæ similiter.]
Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γαλακίας πόλεως Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Sabbas sanctissimus episcopus Anensium similiter.
Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας πῆς Μαγαδῶρου Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Gregorius sanctissimus episcopus Palæaspoleos similiter.
Θεοφάνης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κάλπης Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Basilus sanctissimus episcopus Magnesiæ Mæandri similiter.
Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Αλγίλων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Theophanius sanctissimus episcopus Calpæ similiter.
Νικόδημος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Εὐγαζῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Leo sanctissimus episcopus Algizensium similiter.
Λύκας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Βαρέτων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Nicodemus sanctissimus episcopus Eugazensium similiter.
Θεοφύλακτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ὑπάπων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	* Lucas sanctissimus episcopus * Lycastrus Baretensium similiter.
Θεοφάνης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λεβέδων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Theophylactus sanctissimus episcopus Hypæpensium similiter.
Στρατόνικος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κύμης Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Theophanes sanctissimus episcopus Lebedensium similiter.
Κοσμάς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μυένης Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Stratonicus sanctissimus episcopus Cymæ similiter.
Ολβιανὸς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.	Cosmas sanctissimus episcopus Myrnæ similiter.
	Olbianus sanctissimus episcopus Elææ similiter.

Concil. Tom. 19.

ANNO
CHRISTI
787.
* α. Ραφ.
4c

Pardus sanctissimus episcopus Pittanæ similitur.	* Σαρδός ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γιλιανῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Basilus sanctissimus episcopus Pergami similitur.	Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Περγάμου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Basilus sanctissimus episcopus Atramyti similitur.	Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ατράμυτος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
* Marinus * Marianus sanctissimus episcopus Atandri similitur.	Μαρίνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ατάνδρου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Asi similitur.	Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀσίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Arcadiopoleos similitur.	Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀρχιεπισκόπου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Phociae similitur.	Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Φωκίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Nicephorus diaconus & vicarius Gargarensum similitur.	Νικηφόρος διάκονος καὶ τοποτηρητῆς Γαργάρον ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Constantinus diaconus & vicarius Agææ similitur.	Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ τοποτηρητῆς Ἀγῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theognius vicarius Sion similitur.	Θεόγνιος Ἐ τοποτηρητῆς Σιών ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Rhædesti similitur.	Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ραιδέστου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Panii similitur.	Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πανίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Melchisedec sanctissimus episcopus Calliopoleos similitur.	Μελχισεδέκ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καλλισπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Madyti similitur.	Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μαδύτων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theophylactus sanctissimus episcopus Chariopoleos similitur.	Θεοφύλακτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Χαρισπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Thomas sanctissimus episcopus Daonii similitur.	Θωμάς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Δαονίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Gregorius sanctissimus episcopus Theodoropoleos similitur.	Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Θεοδοροπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Sifinnius sanctissimus episcopus Chalcidis similitur.	Σιφίνιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Χαλκίδος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Bryseos similitur.	Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Βρύσεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Beniamin sanctissimus episcopus Lizicensium similitur.	Βενιαμίν ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λιζίκων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

ANNO
 CHRISTI
 787.

* Σημείον

* Ιωάννης

Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Αμαφρίδης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Θεοφάνης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σορένσιου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Δέρκων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ηρακλείος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἰουνοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἰελισπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Αντώνιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τροϊζίνος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Νικητας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νακολίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Πέτρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Αλφονῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Συνέσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κίννης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Συνέσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Αναστασιουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Εὐστάθιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σόλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κιτίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τριμιθουνῶντος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ἀλέξανδρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθουνῶντος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Σισίννιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀδρανείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γέρμης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀδρανοθύρεων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ροιμανίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Συμεὼν ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ὠκίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Concil. Tom. 19.

Gregorius sanctissimus episcopus Amastridis similiter.
 Theophanes sanctissimus episcopus Sorensium similiter.
 Gregorius sanctissimus episcopus Dercensium similiter.
 Heraclius sanctissimus episcopus Iunopoleos similiter.
 Constantinus sanctissimus episcopus Iuliopoleos similiter.
 Antonius sanctissimus episcopus Trœzenis similiter.
 Niceta sanctissimus episcopus Nacolix similiter.
 Petrus sanctissimus episcopus Alponæ similiter.
 Synesius sanctissimus episcopus Cinnæ similiter.
 Synesius sanctissimus episcopus Anastasiopoleos similiter.
 Eustathius sanctissimus episcopus Solensium similiter.
 Theodorus sanctissimus episcopus Citii similiter.
 Gregorius sanctissimus episcopus Trimithuntensium similiter.
 Alexander sanctissimus episcopus Amathuntensium similiter.
 * Ioannes sanctissimus episcopus Adranix similiter.
 Michael sanctissimus episcopus Melitopoleos similiter.
 Theodorus sanctissimus episcopus Germæ similiter.
 Basilius sanctissimus episcopus Hadranothyrensum similiter.
 Leo sanctissimus episcopus Pœmanini similiter.
 Symeon sanctissimus episcopus Ocæ similiter.

* Gr. Sifin-
 nius

Ioannes sanctissimus episcopus Lampfaci similitur.	Ιωάννης ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Λαμ- ψακου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Niceta sanctissimus episcopus Hilei similitur.	Νικητας ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆ Ιλεοῦ ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Tro- adensium similitur.	Λέων ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Τροά- δων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theodorus sanctissimus episco- pus Abydi similitur.	Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Αβύδου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Anastafius sanctissimus episco- pus Tripoleos similitur.	Αναστάσιος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Τριπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Tra- culensium similitur.	Λέων ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Τρακού- λων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Stephanus sanctissimus episco- pus Salensium similitur.	Στέφανος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Σάλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes Tabalensium sanctissi- mus episcopus similitur.	Ιωάννης ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Τα- βάλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Stephanus sanctissimus episco- pus Silandi similitur.	Στέφανος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Σιλανδοῦ ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Nicolaus sanctissimus episcopus Pericommatidis similitur.	Νικόλαος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἐπε- κομματίδος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Setensium similitur.	Ιωάννης ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Σέτων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Basilus sanctissimus episcopus Liprensiū similitur.	Βασίλειος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Λίπρεσων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theophanes sanctissimus epi- scopus Mæoniæ similitur.	Θεοφάνης ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Μαυονείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Michael sanctissimus episcopus Stratoniciæ similitur.	Μιχαὴλ ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Στρα- τονικείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Lycastus sanctissimus episcopus Philadelphicæ similitur.	Λύκαστος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Φιλα- δεφείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Michael sanctissimus episcopus Trallæ similitur.	Μιχαὴλ ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Τραλλ- λῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Gregorius sanctissimus episco- pus Gordensium similitur.	Γρηγόριος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Γόρδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Daldæ similitur.	Ιωάννης ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Δάλ- δης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Eustathius sanctissimus episco- pus Orcanæ similitur.	Εὐστάθιος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Ορκαίνης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
* Ioseph	* Ιωσήφ ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Αἰθα- λείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ζαχαρίας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἱε-
 ρουσαλεμίτης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Δαυὶδ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἑλε-
 νουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κυρίου ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς
 Λόφου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Καμαρειαῖος Βιθυνίας ἔξεφώνησεν
 ὁμοίως.
 Θεοφύλακτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Ἀπολλωνιάδος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Βα-
 σινουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀρείου
 ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Ἀδρανῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Βασίλειος τοποτηρητὴς τῆς Δασυλίου
 ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Καρηνῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Νικήτας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μέ-
 λης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Νεόφυτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γορ-
 δοσερβῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λινοῦ
 ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἐτέ-
 νων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Ζήλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπί-
 σκοπος Σινώπης εἶπε· καθὼς ἐρέ-
 δσαν ἡμῖν ὁ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πηγαί γε-
 νόμενοι τῆς λόγου, καὶ ὁ παρ' αὐτῶν
 διδασθέντες ἅγιοι καὶ μακάριοι ἡμῶν
 πατέρες, οὕτως πληροφορηθεὶς ἐξεί-
 χαν τὰ νυνὶ δημοσθέντα γράμματα
 ἔπαρὰ Ἀδριανῶν τῆς μακαριωτά-
 του πάπα τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης,

Zacharias sanctissimus episco-
 pus Hierocæsariæ similitur.
 David sanctissimus episcopus
 Helenopoleos similitur.
 Cyrio sanctissimus episcopus
 Lophi similitur.
 Constantinus sanctissimus epi-
 scopus Cæsariæ Bithyniæ si-
 militer.
 Theophylactus sanctissimus e-
 piscopus Apolloniadis simi-
 liter.
 Georgius sanctissimus episco-
 pus Basinupoleos similitur.
 Leo sanctissimus episcopus Ari-
 stæ similitur.
 Nicephorus sanctissimus epi-
 scopus Adrani similitur.
 Basilius vicarius Dascylii simi-
 liter.
 Constantinus sanctissimus epi-
 scopus Carinæ similitur.
 Niceta sanctissimus episcopus
 Melæ similitur.
 Neophytus sanctissimus epi-
 scopus Gordoseruorum si-
 militer.
 Leo sanctissimus episcopus Li-
 noæ similitur.
 Ioannes sanctissimus episcopus
 * Etenensium similitur. * Necen-
 nensium
 Constantinus sanctissimus epi-
 scopus Zelenium similitur.
 Gregorius sanctissimus epi-
 scopus Sinopæ dixit: Quemad-
 modum tradiderunt nobis ipsi
 qui ab initio viderunt & mini-
 stri fuerunt sermonis, & hi qui
 ab eis edocti sunt, sancti vi-
 delicet & beati patres nostri; ita
 certissime comperiens conti-
 nere literas quæ nunc ab Ha-
 driano sanctissimo papa senioris
 V iij

Romæ tam ad pios & amicos Christi imperatores nostros, quam ad Tarasium sanctissimum & vniuersalem patriarcham missæ sunt, ita credo, ita confiteor, & ita teneo & tenebo vsque ad vltimum spiramentum meum, colens atque adorans preciosas & sacras iconas. Eos vero qui ita non sentiunt vel confitentur, anathematizo.

Constantinus sanctissimus episcopus Sasimensium dixit: Secundum lectas synodicas epistolas beatissimi papæ senioris Romæ Hadriani confiteor, & adoro atque suscipio sacras & eolendas imagines secundum antiquam traditionem ecclesiæ. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Niceta sanctissimus episcopus Dadybrensiū similiter.

Theophilus sanctissimus episcopus Prusiadis similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Hadrianopoleos similiter.

Ioannes sanctissimus episcopus Heraclia Pontis similiter.

Constantinus sanctissimus episcopus Cratia similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Rysæi similiter.

Nicephorus sanctissimus episcopus Clanensium similiter.

Leo sanctissimus episcopus Trocnadensium similiter.

Anastasius sanctissimus episcopus Patarensium similiter.

* Georgius Gregorius * sanctissimus episcopus Nyssæ similiter.

τὰ πρὸς τὸν ἀσκήσει καὶ φιλοχρησίου ἡμῶν βασιλεῖς, καὶ πρὸς Ταρσίον ὁ ἀγιώτατον ἐπισημοῦσιν πατριάρχῳ, οὕτως πιστεύω & προσκυκῶ, καὶ οὕτως ὁμολογῶ, & οὕτως κρατῶ καὶ κρατήσω μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, σεβόμενος & προσκυκῶν τὰς τιμίας & ἱεράς & σεπτάς εἰκόνας. Τῶν δὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω καὶ ἀποβάλλομαι.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Σασίμων εἶπε· καὶ τὰς ἀγαθῶν ἐπισημοῦσιν ἐπιστολάς τῆς μακαριωτάτου πάπῃ τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἀδριανοῦ, οὕτως ὁμολογῶ, καὶ προσκυκῶ, & ἀποδέχομαι τὰς ἱεράς & σεβασμίους εἰκόνας καὶ τῶν ἁγίων παραδόσιν τῆς ἐκκλησίας. Τῶν δὲ μὴ οὕτως φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Νικήτας ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Δαδύβρον ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Θεόφιλος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Προυσιᾶδος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Νικήτας ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Πόντου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Κρατίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Νικήτας ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ρυζαίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Κλανίων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Τροκναδῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Ἀναστάσιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Πατάρων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νύσσης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

ANNO CHRISTI 787.

Θεοδόσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πι-
 ναρέων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Νικόδημος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σι-
 δύμιου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Οὐνιάδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Κανδίδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Σταυράκιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Ζιωσπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λιμύ-
 ρων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Στέφανος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Καύων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Τλῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Κόμβων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γέζος διάκονος & τοποτηρητῆς Ὑρα-
 νῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ἰωάννης διάκονος καὶ τοποτηρητῆς Φα-
 σήλιδος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Σάββας καὶ τοποτηρητῆς
 Τίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κι-
 βύρης ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Τάβων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Δωρόθεος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νεα-
 πόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Η-
 ρακλείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Δαβὶδ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ιασ-
 σοῦ ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Μυλασσοῦ ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Σέργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Με-
 γυλίων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μύδ-
 βου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Theodosius sanctissimus episco-
 pus Pinarensum similiter.
 Nicodemus sanctissimus episco-
 pus Sidymi similiter.
 * Gregorius sanctissimus epi- * Georgius
 scopus Huniadensum simi-
 liter.
 Constantinus sanctissimus epi-
 scopus Candibensium simi-
 liter.
 Stauracius sanctissimus episco-
 pus Zenopoleos similiter.
 Leo sanctissimus episcopus Li-
 myrensum similiter.
 Stephanus sanctissimus episco-
 pus Caunensium similiter.
 Constantinus sanctissimus epi-
 scopus * Tensium similiter. * Gr. Tloa.
 Constantinus sanctissimus epi-
 scopus Combensium simi-
 liter.
 * Petrus sanctissimus episcopus * Gr. Petrus
 Orcadensium similiter. diaconus &
 Ioannes diaconus & vicegerens vicarius
 Phafelidensium similiter. Hyrcanen-
 sum.
 Sabbas vicarius Tii si-
 militer.
 Gregorius sanctissimus episco-
 pus Libyræ similiter.
 Basilius sanctissimus episcopus
 Tabensium similiter.
 Dorotheus sanctissimus episco-
 pus Neapoleos similiter.
 Gregorius sanctissimus episco-
 pus Heracliaë similiter.
 David sanctissimus episcopus
 Iassi similiter.
 Gregorius sanctissimus episco-
 pus Mylassi similiter.
 Sergius sanctissimus episcopus
 Megylienensium similiter.
 Ioannes sanctissimus episcopus
 Mydibi similiter.

Stauracius sanctissimus episcopus Stadiae similiter.	Σταυρακιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σταδίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Gregorius sanctissimus episcopus Stratoniceae similiter.	Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Στρατονικείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theodosius sanctissimus episcopus Chonensium similiter.	Θεοδοσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Χωνων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Michael sanctissimus episcopus Charetopensium similiter.	Μιχαήλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Χαριεπόπων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Pantoleo sanctissimus episcopus Valentiae similiter.	Παντολέον ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Οὐαλεντίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Georgius sanctissimus episcopus Peltensium similiter.	Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πέλτων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Christophorus sanctissimus episcopus Atanassi similiter.	Χριστοφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀτανασίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leontius sanctissimus episcopus Eumeniae similiter.	Λεόντιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Εὐμενείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Paulus sanctissimus episcopus Acmoniae similiter.	Παῦλος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀκμονείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Gregorius sanctissimus episcopus Timenutherenfium similiter.	Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τιμιουθέρων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Traianopoleos similiter.	Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Alei similiter.	Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀλείου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Nicephorus sanctissimus episcopus Lundensium similiter.	Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λουιδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Georgius sanctissimus episcopus Appiae similiter.	Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀππείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Constantinus sanctissimus episcopus Eucarpiae similiter.	Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Εὐκαρπίας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Michael sanctissimus episcopus Hierapoleos similiter.	Μιχαήλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Christophorus sanctissimus episcopus Promissi similiter.	Χριστοφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Προμισσίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Nicolaus sanctissimus episcopus Phytiae similiter.	Νικόλαος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Φυτείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theophylactus sanctissimus episcopus Cinnabori similiter.	Θεοφύλακτος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κινναβόρου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Niceta sanctissimus episcopus Augustopoleos similiter.	Νικήτας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀὐγουστοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Κων-

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
CHRISTI
787.Κωνσταντίνος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος
Κοήνου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Γεώργιος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Μη-
δαίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Λέων ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Δοκι-
μείου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Δαμιανὸς ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος τῆς
Μηροῦ ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Θεοφύλακτος οἰκονόμος καὶ ποπο-
πρητῆς τῆς Ἀβίου ἔξεφώνησεν ὁ-
μοίως.Στέφανος ἱεροψήφιος Ὀτρῆου ἔξε-
φώνησεν ὁμοίως.Ἰωάννης ἱεροψήφιος Ἑκτορίου ἔξε-
φώνησεν ὁμοίως.Κωνσταντίνος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος
Ἀμαλάνδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Επιφάνιος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος
* Γερτεῶν ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Σισίννιος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Φιλο-
μηλίου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Ἰωάννης ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Σι-
βλείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Μιχαὴλ ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Γά-
πων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Θεόδωρος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Σα-
γαλλείου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Σισίννιος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Ἀ-
παμείας τῆς Κιβωτοῦ ἔξεφώνησεν
ὁμοίως.Κωνσταντίνος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος
Κωνσταντίνου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Λέων οἰκονόμος ἔποπτηρῆς Σωζο-
πόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Μαριανὸς ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος
Μαγύδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Νικηφόρος ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος
Φλόγων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.Λέων ὁ ὀσώτατος Ἐπίσκοπος Ἀνδιδίων
ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Concil. Tom. 19.

Constantinus sanctissimus epi-
scopus * Cotragii similiter. * CotragiiGeorgius sanctissimus episco-
pus Medaii similiter.Leo sanctissimus episcopus Do-
cimii similiter.Damianus sanctissimus episco-
pus Meri similiter.Theophylactus vicedominus &
loci conseruator Apfi simi-
liter.Stephanus electus Otri simi-
liter.Ioannes electus Hectorii simi-
liter.Constantinus sanctissimus epi-
scopus Amalandsium si-
militer.Epiphanius sanctissimus episco-
pus Pertensium similiter.Sisinnius sanctissimus episcopus
Philomelii similiter.Ioannes sanctissimus episcopus
Sibliae similiter.Michael sanctissimus episcopus
Papensium similiter.Theodorus sanctissimus episco-
pus Sagallii similiter.Sisinnius sanctissimus episcopus
Apamiae Ciboti similiter.Constantinus sanctissimus epi-
scopus Conanae similiter.Leo vicedominus & vicarius
Sozopoleos similiter.Marianus sanctissimus episco-
pus Magydensium similiter.Nicephorus sanctissimus episco-
pus Flogensium similiter.Leo sanctissimus episcopus An-
didensium similiter.

X

Manzo sanctissimus episcopus Pracanensium similiter.	Μανζων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πρακανίων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theodosius sanctissimus episcopus Germanicopoleos similiter.	Θεοδοσιὸς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γερμανικοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Eustathius sanctissimus episcopus Celendereos similiter.	Εὐστάθιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κελενδέρειος ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Zacharias sanctissimus episcopus Trapezopoleos similiter.	Ζαχαρίας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τραπεζοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Sifinnius sanctissimus episcopus Sycæ similiter.	Σισίννιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Συκῆς ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Zacharias sanctissimus episcopus Cardabundensium similiter.	Ζαχαρίας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καρδαβούνδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Sifinnius sanctissimus episcopus Murbadensium similiter.	Σισίννιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μερβάδων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Eustathius sanctissimus episcopus Lamensium similiter.	Εὐστάθιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λάμων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Stephanus sanctissimus episcopus Philadelphix similiter.	Στέφανος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo sanctissimus episcopus Sibillensium similiter.	Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σιβίλων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Theodorus sanctissimus episcopus Cadus similiter.	Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κάδου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Michael sanctissimus episcopus Tiberiopoieos similiter.	Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Τιβερίουπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Ioannes sanctissimus episcopus Azanensium similiter.	Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀζανων ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Basilus sanctissimus episcopus Dionysiopoleos similiter.	Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Διονυσιοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
..... vicarius Nicopoleos similiter. καὶ τοποτηρητῆς Νικοπόλεως ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
..... ex persona Coloniae similiter. καὶ ἐκ προσώπου Κολωνείας ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Eustratius sanctissimus episcopus Debelti similiter.	Εὐστράτιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Δεβελτοῦ ἔξεφώνησεν ὁμοίως.
Leo vicedominus & vicarius Zoropoleos similiter.	Λέων οἰκονόμος καὶ τοποτηρητῆς Ζωροπόλεως ὁμοίως.
Theodorus sanctissimus episcopus Bulgarophygi similiter.	Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Βουλγαροφύγιου ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γεοργίους ἁγιότατους ἐπίσκοπος Πλυντινοπόλεως ὁμοίως.
 Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Περβέρεως Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Γαμφύλου Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ρουβὴμ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σκοπέλεως Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Σισίννιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γαριάλου Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Πέτρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μονεμβασίας Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γαβριὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Εγγήνης Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πόρθμου Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Βαρδάνιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Δοαρέων Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ανδρόνικος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου Λεοντοπόλεως, ἡτοι Ζαλίχου, Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σεβαστῆς Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Νικητὰς διάκονος ἐκ προσώπου Ἀλικαρνασσοῦ Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κορυδαλῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κρημνῶν Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀδριανῆς Ἐξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· δίκαιόν ἐστιν, ἵνα καὶ ὁ βίλαβέσται μοναχοὶ ἐκφώνησιν.
 Οἱ βίλαβέσται μοναχοὶ εἶπον· εἴ ἐστι τάξις αὕτη, ἵνα καὶ ὁ μοναχοὶ ἐκφώνησιν, ὡς κελεύετε.
 Ταρσῖος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἡ τάξις ἐστὶν ἐκαστῶ τῶν
 Concil. Tom. 19.

Georgius sanctissimus episcopus Plutinopoleos similiter.
 Basilius sanctissimus episcopus Perbercos similiter.
 Michael sanctissimus episcopus Pamphyli similiter.
 Ruben sanctissimus episcopus Scopelii similiter.
 Sifinnius sanctissimus episcopus Garialli similiter.
 Petrus sanctissimus episcopus Monembasiae similiter.
 Gabriel sanctissimus episcopus Egenae similiter.
 Leo sanctissimus episcopus Porthmi similiter.
 Bardanius sanctissimus episcopus Doarensum similiter.
 Andronicus presbyter, & ex persona Leontopoleos seu Zalichi, similiter.
 Leo sanctissimus episcopus Sebastae similiter.
 Niceta diaconus ex persona Halicarnassi similiter.
 Leo sanctissimus episcopus Corydalensium similiter.
 Theodorus sanctissimus episcopus Cremnensium similiter.
 Constantinus sanctissimus episcopus Hadriae similiter.
 Sancta Synodus dixit : Iustum est, ut & reuerendissimi monachi pronuntient.
 Reuerendissimi monachi dixerunt : Si ordo est talis, ut & nos monachi pronuntiemus ; ut iubetis.
 Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Ordo est unicuique,
 X ij

qui reperitur in Synodo, vt pronuntiet confessionem suam.

Ἐπισκοπῶν εἰς συνέδον, ἐμφωνῶν τῷ ἑαυτῶν ὁμολογίῳ. ANNO CHRISTI 787.

Sabbas reuerendissimus monachus & hegumenus Studii dixit : Secundum antiquam & priscorum temporum illibatam fidem, quæ nobis tam a sanctis apostolis & prophetis, quam a doctoribus in catholica ecclesia est tradita, & secundum destinatum syllabam a ter beato & apostolico papa Hadriano ad pios imperatores nostros & Tarasium vniuersalem patriarcham, quæ illustrauerunt & fulgurauerunt mentes nostras, secundum fidem audientes : * confiteor & credo.

* G. addit, & adoro sacras imagines. Eos autem qui non ita sentiunt, anathematizo.

Gregorius reuerendissimus monachus & hegumenus sancti Sergii dixit : Secundum antiquam & priscorum temporum legislationem, quæ tradita est in sancta Dei magna ecclesia ex sanctis ac laudabilibus apostolis, & conseruata est a sanctis & sacratissimis patribus & magistris nostris, id est, sanctis sex vniuersalibus Synodis ; atque orthodoxis literis quæ missæ sunt ab Hadriano senioris Romæ sanctissimo & apostolico papa ad pios & Christi amicos imperatores nostros, & Tarasium sanctissimum & vniuersalem patriarcham, quæ illustrauerunt & illuminauerunt sensus nostros, cum desiderio cordis mei fuscipiens, ita confiteor & ita prædico, credens per hanc veram confessionem vna cum

Σάββας ὁ ἐπιλαβέσασθαι μοναχὸς ἔηγούμενος τῆς Σπουδίων εἶπε· κατὰ τὴν δεξιάνη ἐκπαλαί τῆς χροῶν παραδεδίξαν ἡμῖν ἀμώμητον πίστιν ἐκ τε τῆς ἀγίων ἀποστόλων, παροφῆτῶν ἔδιδασκάλων ἐν τῇ καθολικῇ ἔδοξολικῇ ἐκκλησίᾳ, κρατοδιδρυ, καὶ τῶν σαλεύσαν συλλαβῶν παρὰ τῆς τρισημακαίρου ἔδοξολικὸς πᾶπα Ἀδριανὸς παρὸς τῶν βίσεβῆς ἢ Φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῖς, ἔταρασιον τῶν οἰκουμηνικῶν πατεριάρχων, ὡς καταργήσαν ἐφώτισαν τὰς διανοίας ἡμῶν, μὴ πῆτος ἀκηκόαμεν, καὶ οὕτως ὁμολογῶ καὶ πνεύω, καὶ προσκυνῶ τὰς ἀγίας εἰκόνας· τῶν δὲ μὴ οὕτω φρονούντων ἀναθεματίζω.

Γρηγόριος ὁ ἐπιλαβέσασθαι μοναχὸς ἔηγούμενος τῆς ἀγίου Σεργίου εἶπε· καὶ τῶν δεξιάνη ἐκπαλαί τῆς χροῶν θεσμοθεσίαν, τῶν παραδεδίξαν ἐν τῇ ἀγία τῆς θεοῦ μεγάλη ἐκκλησίᾳ ἐκ τῆς ἀγίων ἐπανωφῆμων ἀποστόλων, καὶ φυλαχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀγίων καὶ πανίερων ἡμῶν πατέρων καὶ διδασκάλων, ἥτοι τῆς ἀγίων ἐξ οἰκουμηνικῶν συνέδων, κρατοδιδρυ· καὶ τὰ ὀρθόδοξα γραμματεῖα τὰ σαλέντα παρὰ Ἀδριανὸς τῆς πρεσβυτήρας Ρώμης τῆς ἀγιωτάτου ἔδοξολικὸς πᾶπα παρὸς τῶν βίσεβῆς καὶ Φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῖς, ἔταρασιον τῶν ἀγιωτάτων ἔοικουμηνικῶν πατεριάρχων, τὰ καταργήσαντα ἐφώτισαν τὰς διανοίας ἡμῶν, μὴ πόδου καρδίας μου δεξάμεν, οὕτως ὁμολογῶ καὶ οὕτως κηρύσσω· ἔπνεύω ὅτι διὰ ταύτης μου τῆς ἀληθινῆς ὁμολογίας συγχώρησιν

ANNO CHRISTI 787.

λήνομαι τῆς ἡμερησίων μου μετὰ
 τῆς καλῆς παρὰξέως.
 Ἰωάννης ὁ ἀλαβείατος ἡγούμενος τῆς
 Γαζουρίου ὄξεφώνησεν ὁμοίως.
 Εὐστάθιος ὁ ἀλαβείατος ἡγούμενος τῆς
 Μαξιμίνου ὄξεφώνησεν ὁμοίως.
 Συμεὼν ὁ ἀλαβείατος ἡγούμενος τῆς
 Χώρας ὄξεφώνησεν ὁμοίως.
 Γεώργιος ὁ ἀλαβείατος ἡγούμενος τῆς
 Γρηγῆς ὄξεφώνησεν ὁμοίως.
 Συμεὼν ἡγούμενος τῆς Ἀβραμιτῆς
 ὄξεφώνησεν ὁμοίως.
 Ἰωσήφ ἡγούμενος τῆς Ἡρακλείου ὄξε-
 φώνησεν ὁμοίως.
 Πλάτων ἡγούμενος Σακουδεῶνος ὄξε-
 φώνησεν ὁμοίως.
 Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς Ὑακίνθου
 ὄξεφώνησεν ὁμοίως.
 Καὶ καθέξῃς πάντες ὁμοῦ ὄξε-
 φώνησαν ὁμοίως.

bona actione indulgentiam ac-
 cipere peccatorum quæ gessi.
 Ioannes hegumenus Pagurii si-
 militer.
 Eustathius hegumenus Maxi-
 mini similiter.
 Symeon hegumenus Choræ si-
 militer.
 * Gregorius hegumenus Pegæ * Geor-
 gius
 similiter.
 Symeon hegumenus Abrami-
 tensium similiter.
 Ioseph hegumenus Heraclii si-
 militer.
 Plato hegumenus Sacudeonis
 similiter.
 Gregorius hegumenus Hyacin-
 thi similiter.
 Et ceteri omnes monachi pro-
 nuntiauerunt similiter.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ACTIO TERTIA.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου & δεσποῦ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡ-
 μῶν βασιλείας τῆς ἀσβεσάτων καὶ
 φιλοχρίτων ἡμῶν δεσποτῆς Κωνσταν-
 τίνου & Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ θεοτόκου μη-
 τῆς, ἑποῦ ὀγδοῦ τῆς αὐτῶν ὑπατείας,
 παρὰ πασάρον καλανδῶν Οκτω-
 βείων, ἡ δὲ περὶ τῆς ἐνδεκάτης.

Συνελθούσης τῆς ἀγίας οἰκουμε-
 νικῆς συνόδου τῆς κτ' αἰῶν χάριν καὶ
 ἀσπερὶς ἀσπασίμα τ' αὐτῶν θεοκωρῶτων
 βασιλέων σωμαθεριδείσης ἐν τῇ Νι-
 καίαν λαμπαρῆ μητροπόλει τῆς Βιθυ-
 νῶν ἐπαρχίας· τοῦτέστι Γέζου τοῦ ἀλα-
 βείατου παροπορεσβυτέρου τ' κτ' Πά-
 μλου ἀγιωτάτης ἐκκλησίας & ἀγίας ἀπο-
 στόλου Γέζου, & Γέζου τ' ἀλαβείατου

IN nomine Domini & domi-
 natoris Iesu Christi veri Dei
 nostri. Imperio piissimorum &
 amicorum Christi dominorum
 nostrorum Constantini & Ire-
 næ a Deo redimitæ matris eius,
 anno octauo consulatus eorum,
 * III. Kalendas Octobris, indi- * Gr. 1 v.
 ctione XI.

Conueniente sancta & vni-
 uersali Synodo, quæ per di-
 uinam gratiam & piam san-
 ctionem eorundem diuinitus
 corroboratorum imperatorum
 congregata est in Nicensium
 clara metropoli Bithyniensium
 prouinciæ: id est, Petro reueren-
 tissimo archipresbytero sanctæ
 Romanæ ecclesiæ sancti aposto-
 li Petri, & Petro reuerendissimo
 X iij